

"לא זו בלבד שנשלמה
העבודה וצריכים לפעול
הגילוי בעולם, אלא
יתירה מזה, שישנו כבר
בפועל ובגלוי, וצריכים
רק לפתוח את העינים,
כי מכבר "נתן לכם...
עינים לראות" (יש"פ וישלח התשר"ב)

ב"ה. י"ג כסלו, עש"ק פרשת וישלח, ה'תשע"ב
גיליון 813 • באה"ק: 15 ש"ח. בחו"ל: 5 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

קשה שידוכו של חסיד

מתק הרב הלל זלצמן בפרק מרתק על אחת התקופות המורכבות ביותר בחייהם של בחורים חסידיים ברוסיה הסובייטית

חיי אדם

קהילה בהתהוות הצצה ראשונה לקהילה חב"דית שעולה ובוקעת ביישוב 'אדם' הסמוך לירושלים

קול שברון חתנים מחופתם

ראיון מיוחד הגאון החסיד הרב אליהו יוחנן גור-אריה, רבה של העיר חולון, מתריע על תופעה חמורה בשנים האחרונות

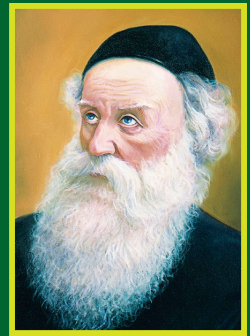
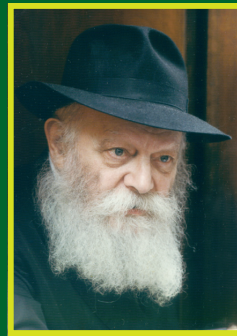
ועד
כפר
חב"ד

זה היום אשר בו אור וחיות נפשנו ניתן לנו

ההתוועדות שחשובה לרבי

קהל אנ"ש חסידי חב"ד מכל רחבי ארץ הקודש מוזמנים להגיע ולפאר את ההתוועדות שנוגעת בנפשו של הרבי ואשר הרבי חפץ ביקרה ומייקר את המשתתפים בה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעשרות רבות מאיגרותיו הקדושות

חגיגת י"ט כסלו המרכזית

לרגל חג הגאולה של רבנו הזקן
בעל התניא והשו"ע
שתתקיים אי"ה בבית הכנסת
'בית מנחם' בכפר חב"ד
בהשתתפות אדמו"רים, ראשי ישיבות, גדולי תורה
וחסידות, שרים, ח"כים ואישי ציבור נכבדים
ביום חמישי, י"ט כסלו התשע"ב
בשעה 20:00 (15.12.11)

עם האורח החשוב
הרב יוסף חיים קנטור
שליט"א
שליח הרבי לתאילנד

ינעימו בניגוני חב"ד מקוריים ויחודיים
מונה רוזנבלום
ותזמורתו
הזמר החסידי ר' **יוני שלמה**
ומקהלת חסידי חב"ד

**י"ט כסלו - ראש
השנה לחסידות!**
"ההתוועדות"
בכפר חב"ד הוא
עניין לכל אנ"ש
בכל ארץ הקודש ת"ו
(אג"ק חסי"ו ק"ו)

שלוחי הרבי ואנ"ש, לשמירת מקומות
בהתוועדות עבור יידיים ומקורבים צלצלו 050-4071102

40

מדורים

- דבר מלכות 4
- דבר המערכת 7
- הפרשה החסידית 8
- מאוצר המלך 9
- התוועדות חסידית 10
- לוח שבועי 31
- השבוע בבית חיינו 48
- יומנו של תמים ב-770 54
- פרשת דרכים 62
- מדור חדש: ווערט-א-לאך 64
- מהנעשה והנשמע 66
- אחרון חביב 69
- חסידים איין משפחה 70

כתבות

- 14 חיי אדם**
קהילה בהתהוות הצצה ראשונה לקהילה חב"דית שעולה ובוקעת ביישוב 'אדם' הסמוך לירושלים
- 22 שליחות באיטליה**
מכתב אקראי באגרות קודש, מוביל תמים לשליחות מופלאה באיטליה, בה זוכה הוא להדליק את הניצוץ של יהודי אובד
- 24 קול שברון חתנים מחופתם**
ראיון מיוחד הגאון החסיד הרב אליהו יוחנן גור-אריה, רבה של העיר חולון, מתריע על תופעה חמורה בשנים האחרונות
- 32 תניא להמונים**
מודעות יהודית - הספר שיחולל מהפכה בלימוד התניא בציבור הרחב
- 36 הכיפה הצילה גם העקשנות.**
סיפור מבצעים עם לקח חשוב
- 40 קשה שידוכו של חסיד**
מרתק הרב הלל זלצמן בפרק מרתק על אחת התקופות המורכבות ביותר בחייהם של בחורים חסידיים ברוסיה הסובייטית
- 44 מקווה חב"ד לאחר 25 שנות טלטולים!**
הרב יהושע אדוט משתף את קוראי "בית משיח" בפרשת בנייתו של המקווה החב"די שנחנך בבנימינה, יחד עם סיפורי שליחות מרתקים
- 58 לדרוש עונש מוות לרוצחי משפחת פוגל הי"ד**
חבר הכנסת מיכאל בן-ארי בראיון ל"בית משיח": נמשיך לפעול נגד הבג"ץ ולקידום היוזמה לגזר דין מוות למחבלים

24

32

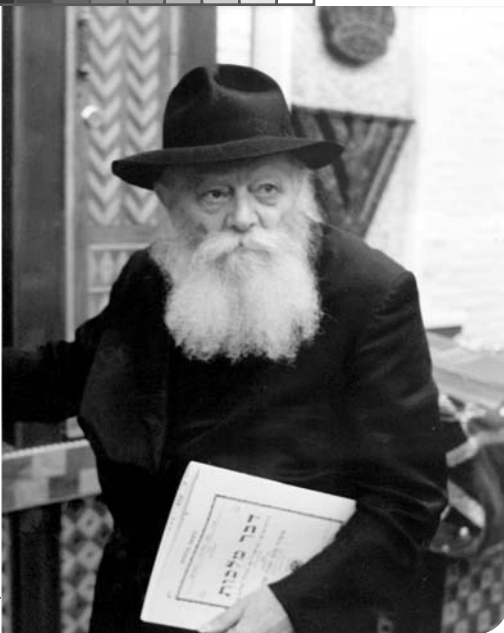
ארץ הקודש ת.ד. 201 כפר חב"ד 60840
טלפון: 03 9602-600
פקס: 03 9607-289
עריכה: bm770@netvision.net.il
חדשות: kyr770@gmail.com
מנכ"ם: BM_mazk@netvision.net.il
מודעות: bmbm770@gmail.com

משרד ראשי - קראון הייטס, ניו-יורק
744 EASTERN PKWY, BROOKLYN, NY 11213
טלפון: 718-778-8000 פקס: 718-778-0800
מזכיר: שלוחה 240 עורך: שלוחה 222
מנכ"ם: שלוחה 242 מודעות: שלוחה 241
דואר אלקטרוני: EditorH@beismoshiach.org
מני דרך האינטרנט: http://chabadshop.co.il

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן
עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר
צלם מערכת: לוי ישראלי

בית משיח

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח
© כל הזכויות שמורות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

צילום: שמעון חמון

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

מצדו של יעקב הי' גם עשו מוכן לכך, אלא, שבזמן ההוא היתה ההכנה דעשו רק כפי שהוא "בפרשה", אבל לאחרי שעברו אלפי שנים מאז ועד היום, בעמדנו בשנת ה'תש"נ, בודאי שההכנה לגאולה היא גם מצד עשו כפשוטו... כיון שיעקב שלח שלוחים לעשו לפני אלפי שנים, אין צורך לשלוח שלוחים עוד הפעם, ולהמתין להמענה של עשו כו', כי, בודאי שהשלימות ד"מעשינו ועבודתינו" פעלה גם שעשו מוכן להגאולה • שיחות ט' כסלו ויו"ד כסלו ה'תש"נ. בלתי מוגה

גם עשו מוכן לגאולה

באופן ד"מועט (בזמן ומקום) המחזיק את המרובה", מכל-מקום, אין זה דומה להעילוי ד"מרובה" כפשוטו (ללא צורך בחידוש ד"מועט המחזיק את המרובה"), בפועל ובגלוי, הן בזמן והן במקום.

וזהי ההוראה לכל אחד ואחד מישראל – שכל עניני עבודתו צריכים להיות **שלמים ומלאים** ("מלאוי"), כמדובר כמה פעמים (בשנה שעברה) בענין "שנה מלאה".

ונתינת-כח מיוחדת על זה מהענין ד"מלאו ימי ושנותי" שנאמר **במשה רבינו** – כידוע ש"כיל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו עליו השלום", ולא עוד אלא ש"בחינת משה רבינו עליו השלום" שבו **פועלת פעולתה**, כדאיתא בגמרא (נגלה בתורה) בפירוש הכתוב "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", ש"לגבי משה מילתא זוטרתה היא", ועל ידו נעשה כן בכל אחד ואחד מישראל, ש"שואל מעמך כי אם ליראה", שתובעים זה מכל אחד ואחד מישראל, כיון שנתנו לו תחילה הכחות הדרושים, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", ונמצאים בידו מן המוכן.

ד. ומזה באים להענין ד"מלאו

זה), שעל ידי זה נעשה הענין במילואו ובשלימותו.

ומזה מובן גם בנוגע לכללות חיי האדם – שהשלימות האמיתית היא כש"מלאו ימי ושנותי", "ממלא שנותיהם... מיום ליום":

עבודת האדם מתחילה מהרגע שיוצא לאויר העולם, שכבר אז פועל פעולתו בהמשכת אלקות בעולם, ונמשך בכל ימי חייו, עד ליום ההסתלקות, גמר וסיום "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו".

והשלימות האמיתית בזה – שישנם (גם בשנה האחרונה) כל ימי השנה בשלימותם, עד להיום שנוגד, שאז ישנם כל עניני העבודה במילואם ובשלימותם, לא פחות ולא יותר.

ואף שגם כאשר חסר בימי השנה בהכרח לומר שישנו העילוי ד"מלאו ימי ושנותי" (שהרי בנוגע לכל הצדיקים אמרו חז"ל ש"הקב"ה יושב וממלא שנותיהם") – הרי זה רק **ברוחניות**, ומובן, שאין זה דומה להעילוי ד"מלאו ימי ושנותי" כשנמשך **בגלוי ובפועל**, ועד לגשמיות העולם – בזמן (ומקום) כפשוטו.

ג. ומזה למדים הוראה בנוגע לעבודת האדם במעשה בפועל: אף על פי שהעבודה יכולה להיות

א. ט' כסלו הוא יום ההולדת ויום ההסתלקות של אדמו"ר האמצעי – שבאותו יום שנוגד באותו יום נסתלק, על-דרך שמצינו אצל משה רבינו: "היום מלאו ימי ושנותי", "ביום זה נולדתי וביום זה אמות".

ולחער, שכללות הענין ד"מלאו ימי ושנותי" שייך וישנו **בכל הצדיקים**, שהרי מצינו בדברי חז"ל שלמדים שההסתלקות של צדיקים (האבות) היתה באותו זמן שבו נולדו ממה שנאמר "היום מלאו ימי ושנותי, ללמדך שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום" –

אבל אף על פי כן, המציאות ד"מלאו ימי ושנותי", "ממלא שנותיהם... מיום ליום", **בפועל ובגלוי** – מצינו כאמור אצל משה רבינו, ודוגמתו בדורנו – אצל אדמו"ר האמצעי, מה שאין כן בנוגע לנשיאים שלפניו ושלאחריו, שיום הולדתם ויום ההסתלקותם אינם באותו יום בשנה.

ב. ובביאור העילוי ד"מלאו ימי ושנותי" – יש לומר שמפורש הדבר בתיבת **"מלאו"**:

"מלא" – מורה על שלימות הענין, לא פחות, וגם לא יותר. ושלימות זו קשורה עם השלימות דכל ימי השנה, שכולל כל שינויי הזמנים (בסיבוב

ימי ושנותי" – בנוגע לכללות "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות":

ידועים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה וצרכים רק "לצחצח הכפתורים", ובינתיים (שהרי דברים אלה נאמרו בדור שלפני זה) סיימו גם "צחצוח הכפתורים", ובמילא, "עמדו הכן כולכם" להגאולה, שיכולים תיכף ומיד ממש להמשיך האל"ף (אלופו של עולם) בהגלות, שעל ידי זה נעשה מ"גולה" "גאולה", היינו, שגם האותיות ד"גולה" מתהפכות (על-ידי ההוספה דהאל"ף) להיות חלק מ"גאולה".

וענין זה הוא בהדגשה יתירה בקשר ובשייכות ל"מלאו ימי ושנותי" דיום ההילולא של אדמו"ר האמצעי:

ענינו של יום ההילולא – ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . . מתגלה ומאיר . . . ופועל ישועות בקרב הארץ", והרי עבודתו המיוחדת של אדמו"ר האמצעי היא – הפצת פנימיות התורה, ככל הנשיאים, ובפרט נשיא שחידושו בהפצת המעיינות חוצה הוא באופן ד"רחובות הנהרי", בכל פרטי הענינים דחכמה בינה ודעת, שעל ידי זה ממהרים ומזרזים ומביאים תיכף הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובפרט ביום סגולה, כשכל עבודתו בהפצת פנימיות התורה היא באופן ד"פועל ישועות בקרב הארץ", החל מהענין הכי גדול ועיקרי – שנגאל בעצמו, יחד עם בני ביתו, וכל תלמידיו, וכל בני ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

ה. ויש להוסיף, שהשייכות דיום ההילולא להגאולה מודגשת עוד יותר בכך שמיום ההילולא (ט' כסלו) באים ליום הגאולה יו"ד כסלו:

ידוע שכל עניני גאולה קשורים ושייכים זה לזה, ובלשון רש"י – "כיון דשם גאולה עלה".

ויש להוסיף בזה על-פי הידוע ש"גאולה" בגימטריא מ"ה, כי, ענין הגאולה קשור עם הגילוי דשם מ"ה שמברר וגואל שם ב"ן (כמבואר בדרושי חסידות) (החל מלקו"ת פ' ברכה) בענין השידוך דיצחק ורבקה, מ"ה ובי"ן).

ואם הדברים אמורים בנוגע לכל

פרשת ויצא כוללת כל עניני העבודה דזמן הגלות – החל מהירידה לגלות, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", וכללות העבודה בבית לבן, "זה לי עשרים שנה בביתך", אשר, במעמד ומצב זה מעמיד יעקב את כל בית ישראל, האנשים והנשים והטף, באופן ד"מטתו שלימה". ובשיעור דיום ששי (יו"ד כסלו) מתחילה היציאה מהגלות אל הגאולה

שנים מקרא ואחד תרגום בערב שבת – הרי, ביום הששי ישנם כבר כל עניני הפרשה, כולל גם משביעי עד סיום הפרשה.

ומזה באים תיכף להפרשה שלאחרי – "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו גוי", כמבואר בדרושי חסידות שיעקב שלח שלוחים להודיע לעשו ש"נגמר ונשלם מלאכת התיקון בשלימות", וכיון שכן, "ראוי ויוכל להיות השראת המקיפים דתהו", בחינתו של עשו, "בנה הגדול", היינו, שהאורות המקיפים דתהו יומשכו ויתלבשו בפנימיות בכלים דתיקון.

ויתירה מזה – שמצדו של יעקב הי' גם עשו מוכן לכך, אלא, שבזמן ההוא היתה ההכנה דעשו רק כפי שהוא "בפרשה" (יעקב ועשו האמורים בפרשה"), אבל לאחרי שעברו אלפי שנים מאז ועד היום, בעמדתו בשנת ה'תשי"ג, בודאי שההכנה לגאולה היא גם מצד עשו כפשוטו.

וכמדובר כמה פעמים שרואים במוחש מהפיקות לטובה בהנהגת שבעים אומות העולם, ובפרט במדינתנו זו, שענין הצדקה הוא א' מעמודי התווך בחיי המדינה גם אצל אומות העולם.

וכיון שיעקב שלח שלוחים לעשו לפני אלפי שנים, אין צורך לשלוח שלוחים עוד הפעם, ולהמתין להמענה של עשו כו', כי, בודאי שהשלימות ד"מעשינו ועבודתנו" פעלה גם שעשו מוכן להגאולה.

ז. והמעשה הוא העיקר:

יש לנצל זמן זכאי ומסוגל זה – ט' כסלו, ויו"ד כסלו, "העשירי יהי קודש", ובפרט העשירי דחודש כסלו, ובשנת תשי"ג, ר"ת תהא שנת נסים, ויתירה מזה: ה'תשי"ג, הי' תהי שנת

עניני גאולה, הרי, בודאי שכן הוא בנוגע לגאולה של נשיא בישראל, אשר, כיון ש"הנשיא הוא הכל", שכולל כל בני ישראל שבדורו, ועל ידם כולל גם כל הדורות שלאחרי זה שהם יוצאי חלציהם ומקבלים הכל מן המוכן מבני ישראל שבדורו, הרי מובן, שגאולתו של הנשיא קשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה דכל בני ישראל.

ולחעיר, ש"נשיא" הוא מלשון נשיאות (הרמה), ועד ל"נשא את ראשי", ההרמה דהראש והגולגולת, ובמילא גם ההרמה דכל עשר כחות הנפש, כולל גם ההרמה דחלקו בעולם וכל העולם – שבכחו של ה"נשיא" פועלים מעמד ומצב של הרמה גם כשנמצאים עדיין ברגעי הגלות האחרונים, עוד לפני הרגע הראשון של הגאולה, שגם אז נעשית ההנהגה באופן נסי, נס מלשון הרמה, ותיכף ומיד נעשית ההרמה מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

ו. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע – פ' ויצא, ובפרט פרשת היום דיו"ד כסלו – השיעור דששי בפי ויצא:

פרשת ויצא כוללת כל עניני העבודה דזמן הגלות – החל מהירידה לגלות, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", וכללות העבודה בבית לבן, "זה לי עשרים שנה בביתך", אשר, במעמד ומצב זה מעמיד יעקב את כל בית ישראל, האנשים והנשים והטף, באופן ד"מטתו שלימה".

ובשיעור דיום ששי (יו"ד כסלו) מתחילה היציאה מהגלות אל הגאולה – "ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו גוי וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו גוי לבוא אל יצחק אביו גוי".

זאת ועוד:

על-פי מנהג ישראל להעביר הסדרה

– הוא ב' עישורין, כמו שכתוב בפרשת השבוע "עשר אעשרנו לך".

וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה",

ובפרט על-ידי ההוספה בנתינת הצדקה באופן ההנהגה ד"תוהו", כפי שנמשכת ב"תיקון" (כ"ל ס"ו), שיש בזה ב' המעלות גם יחד: אורות גדולים בכלים גדולים,

שעל ידי זה נעשה קירוב וזירוז הכי גדול, עד שאין צורך בקירוב וזירוז – כיון שתיכף ומיד, ברגע זה ממש, באה הגאולה הכי גדולה, גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

יצטרכו להראות באצבע ולומר זה – כיון שעומדים יחד עם משיח צדקנו, ובאים כולם יחדיו, "בנערינו ובזקנינו ג' בבנינו ובבנותינו", "עם ענני שמיא" – לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש, ועד לקדש הקדשים.

ה. וכנהוג בכגון-דא – מסיימים וחותרים בענין הצדקה.

ולחעיר מהשייכות המיוחדת דצדקה לעשירי (וי"ד כסלו) – שהרי, השיעור דצדקה הוא "מעשר". וגם השיעור ד"חומש" (מצוה מן המובחר)

נסים – כדי להוסיף עוד יותר ב"מעשינו ועבודתינו" למהר ולזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה ממש (לפני קריאת שמע על המטה, ולפני המשך ההתוועדות), באה הגאולה האמיתית והשלימה והכללית, דכל בני ישראל האנשים והנשים והטף, בפועל ממש.

ויהי רצון שלא יצטרכו לדבר על זה, ולא יצטרכו לצעוק "עד מתי" [ובפרט שכבר "כלו כל הקיצין" גם בנוגע לצעקה "עד מתי"...] ועד שלא

קו ללב

קו פתוח ומענה אישי לנשים, אימהות ונערות

08-8501340

ה קו פועל בכל יום:	
ערב	בוקר
בשעות: 21:00-23:00	בשעות: 11:00-13:00
ביום א' בנושא בריאות בלבד	ביום ו' גם לדוברי רוסית

- יועצות מקצועיות
- חב"דיות מכל רחבי הארץ
- סודיות מובטחת
- היעוץ בליווי ובהנחיית רבני חב"ד מומחים

www.saidoff.co.il
silver770@gmail.com | 052-6994071

חנוכית המקדש - דגם 770

11900 ₪ לפני מע"מ

להקשיב לסיפור של הנרות, שיחות הרבי על הקנים האלכסוניים, הגביעים ה"הפוכים", הרגל העגולה בעלת 3 רגליים, כפתורים פרחים ועוד, הכל עפ"י שיחות הרבי על התורה, רמב"ם, רש"י ועוד מפרשים, החנוכיה המפוארת ביותר בעולם (מה יותר פאר משיחות הרבי ומקורותיו)

שיווק בלעדי
(גם לחנויות)

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

718-473-5937

- מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם
- ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- טלפון חופשי
- אינטרנט מהיר חופשי
- וידאו

קינגסטון הוטל

מה העבודה הזו לנו.

בדורנו ובימינו הסתיימה העבודה של הכנת העולם לגאולה, כעת עלינו לראות ולהפנים את המציאות האמיתית, שכבר קיימת בגילוי - מציאות של גאולה ומלך המשיח בפועל ממש.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאחרי זה (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזה סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הביורוקרטים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הביורוקרטים) אלא, עבודה מיוחדת להביא להתגלות בפועל בעולם.

ועדיין יש מקום לחשוב שיש כאן רק הבדל בהגדרה, אך המציאות לא השתנתה מבאר הרבי מה"מ בהמשך השיחה כי: **בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש - כלומר, לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם, אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העיניים - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר..**

איננו רשאים להוסיף על דברי הרבי מה"מ, בפרט בדברים שאין לנו השגה בהם. אך רק זאת נדע, העבודה כעת אינה על העולם, אלא עבודה שלנו לראות את המציאות האמיתית, את המציאות וההתגלות של הגאולה ושל מלך המשיח.

לא תמיד זה קל, כשמתבוננים על ה"רגשו גויים" שסביבנו, על המצב המדיני, הביטחוני, והכלכלי בארץ הקודש ובעולם כולו, לא פשוט לפקוח את העיניים ולהשאיר אותן פקוחות. לפעמים נראה שעדיף לעצום עיניים ולשקוע בגעגועים וזיכרונות, אך העבודה היא אחת - לראות את הגאולה ואת מלך המשיח במציאות, בעיניים פקוחות לרווחה.

כאשר נמלא את הוראות הרבי מה"מ באותה שיחה, ונערוך התוועדויות לפני, תוך כדי ובהמשך לחגי הגאולה של כסליו, נחזק איש את רעהו ונחליט על הוספה בכל שלשת הקווים, תורה עבודה וגמילות חסדים, ונזכור כל העת כי מטרתנו היא לראות בעיני בשר את המציאות האמיתית המתבטאת בהכרזה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

הסיקור התקשורתי בעקבות כינוס השלוחים, נמשך גם כעת, כמו גם דיון פנימי בקרב אנ"ש שנמשך כבר תקופה ארוכה, יש אומרים כבר עשרים שנה. מצד אחד מצטטים שוב ושוב את דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, אודות השליחות האחרונה והיחידה לפעול לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, ומאיך נשמעת טענה כי בעצם לא נשתנה דבר, וכי עלינו לעסוק בעבודת השליחות כפי שהיה מאז ומתמיד, להפיץ את המעיינות ולעסוק בכל ענייני היהדות, מתוך ידיעה ואמונה כי באופן כזה מקרבים את הגאולה.

השאלה הנשאלת, אם ברבים, ואם כל אחד את עצמו, היא: האם ומה התחדש בעבודת ה' בכלל ובעבודת השליחות בפרט לאור בשורת הגאולה של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ובמה מתבטאת העבודה כעת?

כרגיל, התשובה אינה מסורה להבנות או פרשנות של כל אחד, ואפילו לא של גדולי המבינים והידענים, אלא נמצאת בתורתו של משיח - תורתו של הרבי מה"מ, ובהתאם להוראה "לחיות עם הזמן" משיחת שבת פרשת וישלח תשנ"ב:

וכל זה מודגש ביותר בדורנו זה... לאחרי "מעשינו ועבודתנו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסליו, שאז התחיל העניין ד"יפוצו מעינותיך חוצה", ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאנו מדוד לדוד, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל - כבר נגמרו ונשלמו כל העניינים גם מצד ובהעולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל ענייני העבודה, וגם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

הרי לנו מילים ברורות ופשוטות, העבודה להכין את העולם למשיח הסתיימה! ואם נשאל, הרי רואים שעדיין נשאר הרבה מה לעשות, הרי עדיין ישנם מקומות והודים רבים עליהם צריך לפעול? ממשך הרבי מה"מ ועונה גם לכך:

יעקב וישראל

מאת: הרב יוסף אברהם פיזם

יעקב - התמודדות; ישראל - למעלה מהתמודדות

כ"ק אדמו"ר הזקן: תכלית בריאת העולמות היא כדי להיות לו יתרברך דירה בתחתונים, מה שנפעל על ידי אתכפיא סיטרא אחרא ואתהפכא חשוכא לנהורא. והנה, עבודה זו היא בחינת יעקב – יעקב, שהי' היא בחינת חכמה וביטול, הנמשכת וחודרת עד בחינת עקב וסוף המדרגה. אבל מבחינת ישראל – כי שרית עם אלוקים, פירושו שכבר גבר שם הוי' על שם אלוקים, שזו כבר דרגה שנעלית לגמרי מהתמודדות עם בחינת הצמצום וההעלם שמשם אלוקים.

(ליקוטי תורה, דרושים לשבת שובה סד, ג-א)

יעקב - קלא דאשתמע; ישראל - קלא דלא אשתמע

כ"ק אדמו"ר האמצעי: יעקב – זו בחינת התפעלות המידות שבחיצוניות הלב, מה שבא גם לידי גילוי, בדיבור בגשמיות. לעומת זאת בחינת ישראל – אף שגם היא מהוה התפעלות המידות, אולם אלו הן המידות הפנימיות שבפנימיות הלב, אשר נולדים ונמשכים אחר כח התפעלות המידות שבמח. ענין זה נפעל על ידי בחינת הדעת, שנקראת "ישראל". וקול זה הוא בחינת קלא דלא אשתמע, שכן זהו ההבל הפנימי שבלב.

(פירוש המילות, יט, א)

יעקב - בעלי עסקים, ישראל - תלמידי חכמים

כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק": בחינת יעקב הם בעלי העסקים, המהוים "דירת ארעי" לאור האלוקי. זהו שנאמר "וישם עדות ביעקב", לאמור: עדות היא רק הארה מעצם התורה, בחינת חכמה דאצילות, אשר על ידי קביעת עיתים לתורה של בעלי עסקים – מאירה הארה מכך, המכונה בחינת "יעקב". ברם תלמידי חכמים נקראים ישראל – אותיות לי ראש, אשר על ידם נמשכת עצמיות החכמה דאצילות, בבחינת "ותורה שם בישראל" – דירת קבע, ששם השראת אור אין סוף ב"ה בקביעות – משכנותיך ישראל!

(אור התורה במדבר, כרך ג', א' לו)

יעקב - תפילה, ישראל - תורה

כ"ק אדמו"ר מהר"ש: יעקב – נקרא עבד, כמו שכתוב "אל תירא עבדי יעקב", וישראל נקרא בן כמו שכתוב "בני בכורי ישראל". ובעבודת ה' הם בחינות התורה ותפילה, שכן נאמר: "לעבדו בכל לבבכם" ודרשו חז"ל: "איזוהי עבודה שבלב – זו תפילה". נמצא שתפילה היא עבודת עבד, שזו בחינת יעקב. לעומת זאת, תורה היא בחינת ישראל, כמו שכתוב בכל התורה: "צו את בני ישראל", "דבר אל בני ישראל", ולא נאמר "אל בני יעקב", ולפיכך נאמר: "ותורה שם בישראל".

(תורת שמואל תרל"ט ח"ב, עמ' תרז)

יעקב - מידות בהתגלות, ישראל - מידות מכוסות בשכל

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב: בבחינת יעקב – המוחין הם רק הטעם בענין "לאהבה את ה' אלוקיך כי הוא חייד", שאינו מבין את ענין האור והחיות האלוקי, רק כשמתבונן באופן של "מבשרי

פתגם השבוע בעיני משיח וגאולה

...על דרך זה גם אצל יהודי, שכל יהודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלח (כנ"ל בארוכה), הנה אפילו כאשר מדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כאשר מדובר אודות פעולה קטנה ביותר שאינה אלא "כחוט השערה" – עליו לדעת, שיתכן, כי פעולה קטנה זו היא ה"מכה בפטיש", או מקרבת יותר את הורדת הפטיש, שעל ידו נשלמת כללות העבודה דומן הגלות, ומיד (לאחרי הפעולה) נכנסים ל"יום שכולו שבת ומנוחה".

(ש"פ וישלח תשמ"ח)

לע"נ הרב זלמן יודא ב"ר שלום ישעי' דייטש ע"ה

אחזה אלוקה", שכשם שאוהב את נפשו, שרוצה בגילוי חיותה בה, כך מבין הוא שהעיקר הוא האור והחיות האלוקי ורוצה בגילוי. וכשמתפעל מכך – אין מאיר אור המוחין בעת התפעלות המידה.

ברם, כשהתבוננות היא בעומק ופנימיות הענין, ובהתקשרות גדולה בענין עד שהלב מתפעל בעצמו בעת ההשגה וההתבוננות, אזי המידה כלולה בשכל ומכוסה בו, והיא בתוקף יותר, שכן כאשר המידה היא בקירוב אצל השכל, אזי הוא נותן בה חיות ומחזק אותה. ובחינה זו נקראת ישראל – "לי ראש", משום שבמדרגה זו היא התגברות המוחין שבראש.

(המשך תערי"ב, חלק ראשון עמ' רסא)

יעקב - שפע רוחני, ישראל - שפע גשמי

כ"ק אדמו"ר מהור"צ: נאמר – "כי חק לישראל" – שהשפע הגשמי הוא לבחינת ישראל, ו"משפט לאלוקי יעקב" – שהוא השפע הרוחני. וטעם הדבר: לפי שישראל הוא ראשי תיבות – יש שישים ריבוא אותיות לתורה. כלומר, שהתורה היא הכלי לברכה העליונה, שבה ועל ידה נמשך שפע ברכה. וזהו "כי חק לישראל הוא" – בהשפעה גשמית לבחינת ישראל, כדי שעל ידי עבודתם בתורה ומצוות (בעבודת הבירורים), ימשיכו את בחינת "אלוקי יעקב", דהיינו שיעשו את הגשמי כלי לאלוקות.

(ספר המאמרים תרצ"ב – תרצ"ג, עמ' לא)

יעקב "קטלה פלגא" - ישראל - "קטלה כולה"

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: כ"ק אדמו"ר הצמח הצדק, אמר פעם בעיצומה של התועדות, תוך כדי שהוא נעמד על השולחן בהתרגשות רבה: "מה לי קטלה כולה (הריגת היצר הרע לגמרי) מה לי קטלה פלגא (הריגת חצי, חלק מהיצר הרע) – אבל קטלה פלגא על כל פנים צריך להיות". לאחר משך זמן מההתועדות והריקודים, הוא המשיך ואמר: "בשעה שמגיעים לדרגה של "הרגו" (כשהרג לגמרי את היצר הרע, שהגיע לדרגת וליבי חלל בקרבי) נהיה אופן חדש בחיים.

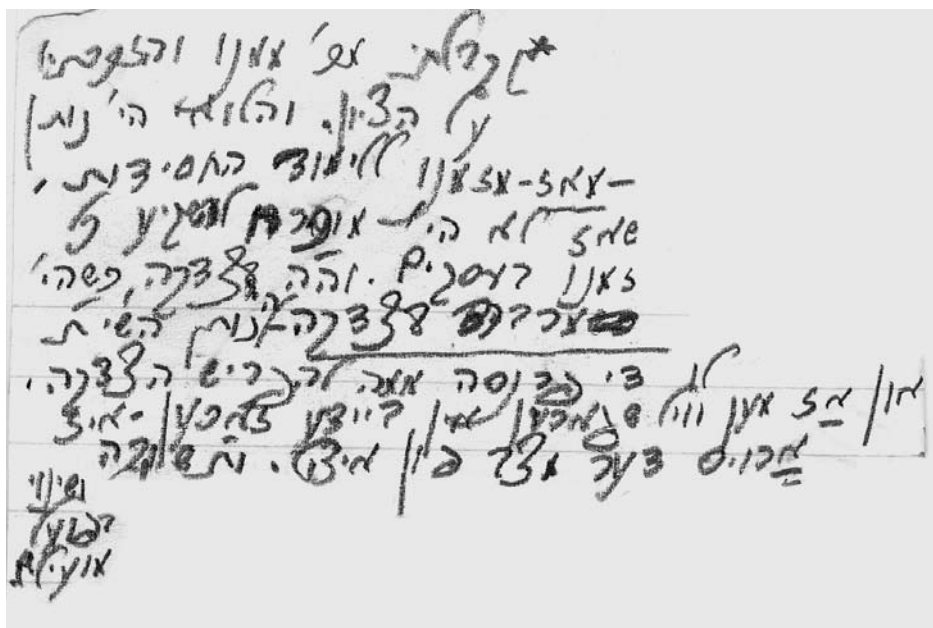
שני פתגמי הרבי הצמח צדק, מבטאים את שתי הדרגות של יעקב וישראל. בדרגה של "יעקב", כאשר עדיין צריכה להיות מלחמה עם היצר הרע – "קטלה פלגא" – אלו חיים של עמל ויגיעה. אולם בדרגה של "ישראל", כאשר כבר הרג לגמרי את היצר הרע – "קטלה כולה" – נעשה אופן חדש בחיים: חיים נעימים וחיי תענוג. (לקוטי שיחות חלק ג', עמ' 795 ואילך)

ריבוי בנתינת הצדקה - מרבה הפרנסה

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות ההכרח ללמוד חסידות ולתת צדקה בשופי, שהם המוסיפים בברכת ה' בפרנסה הגשמית:

קבלתי מכ' ממנו והזכרתיו על הציון. והלואי הי' נותן - מאז - מזמנו ללימוד החסידות, שאז לא הי' מוכרח להשקיע כל זמנו בעסקים. וה"ה [= והוא-הדין] בצדקה, כשהי' מרבה בצדקה - הי' נותן השי"ת לו די פרנסה ממה להפריש הצדקה, און אז מען וויל שפארען אין ביידע זאכען - איז ארויס דער מצב פון איצט [= וכשרוצים לחסוך בשני הדברים - הגיעו למצב העכשווי]. ותשובה ושינוי בפועל מועילים.

לכל ילד וילדה • אות בספר התורה • של ילדי ישראל

אות אות קומט משיח

www.kidstorah.org | 03-9607358 | ת.ד. 8 כפר חב"ד 60840 | ספר התורה של ילדי ישראל

כאשר אדמו"ר האמצעי נלקח למאסר, הוא לא נבהל בשל הקטרוג. אדרבא, הוא מתעבב בדרכו ואומר דא"ח בכל מקום. גם בשבתו במאסר, הרי ברגע שאפשרו לאנ"ש להיכנס לשם - אמר מאמרים ארוכים כדרכו בקודש. כשנסע למשפט, בא "בבגדי כבוד, בבגדיו הלבנים של שבת", ובשבת-קודש ט' בכסלו לעת המנחה, באמצע אמירת המאמר ד"ה אתה אחד, הפסיק ואמר "שא, שא. פנו מקום. דער טאטע איז דא" (= אבא נמצא כאן) ואז באו ובישרו לו על הגאולה.

מאת הרב חיים לוי יצחק גינזבורג, משפיע בישיבת תומכי תמימים ראשון לציון

קטרוגים לצורך הוספה

שהם נפלאים ונעלים עד מאד. אבל מה צריך לענין יהודי, הוא מה שיהודי צריך לדעת. את זאת הוא צריך ללמוד. עם זה עליו לחיות. ואז יהיו לו בדרך אגב גם שאר הדברים הנפלאים. אולם אם הוא מתמקד באותם עניינים נעלים ונפלאים, ואינו מתמקד במילוי תפקידו ושליחותו בעולם - עליו לשאול את עצמו: מה אני עושה בעולם?

חודש מרובה במועדות חסידיים

חודש כסלו, בעיצומו אנו עומדים עתה, הוא חודש שכולו מלא בימים-טובים הקשורים עם חסידות חב"ד בכלל, ועם "הדור השביעי" במיוחד. ועד ששמו של החודש "בפי רבים מבני ישראל והולך ומתפשט" (מתוך הידבר מלכות' לפרשת תולדות) הוא - "חודש הגאולה", החל מ"ראש חודש של גאולה" (רמז ברור גם למה שקרה ביום הבהיר ראש חודש כסלו).

החל מראש חודש כסלו, בו יצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בפעם הראשונה אחרי שהיה ספון בחדרו בגלל התקף הלב בשנת תשל"ח. ב' כסלו, בו החלו להחזיר בפועל ממש את ספרי וכתבי רבותינו נשיאינו למקומם האמיתיים. ט' כסלו, יום ההולדת וההילולא של אדמו"ר

בטלים אליו לגמרי - "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ש"יעד" הוא בגימטריא "אחד", אבל רק בגימטריא ולא בגלוי, משום שענין זה אינו בגלוי לגמרי בעולמות, כי הם מרגישים את עצמם בכל זאת למציאות. זה מה שיהודי צריך וחייב לדעת. וכדברי כ"ק אדמו"ר האמצעי בהקדמתו לספרו אמרי-בינה שכל הדרושים של רבינו הזקן היו אודות ענין אחדות ה'. ואם אמרו חז"ל אודות "קרקפתא" שלא הניח תפילין שהוא פושע ישראל בגופו - הרי מי שאינו מתבונן באחדות ה', הינו פושע ישראל בנשמתו!

כשהגיע רבינו הזקן למעזריטש, אמר לו מורו ורבו הרב המגיד: רבי פינחס רצה ללמדך שיחת עופות ושיחת דקלים, שירת המלאכים והליכה בהיכלות. ואילו אני אלמדך "יחודא עילאה ויחודא תתאה" - אחדות ה' במדרגה העליונה ("אחד") ובמדרגה תחתונה יותר ("ועד").

הרבי הריי"צ מסיים, שבסופו של דבר ידע רבינו הזקן גם את שיחת העופות והדקלים וכו'. ואמר לנכדו, כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק, שיש להם א-ב מיוחד, ומי שידוע אותו מבין את שפתם.

כלומר, ישנם אמנם דברים רבים

ללמוד שפת חיות ועופות

כ"ק אדמו"ר הריי"צ ני"ע מספר אודות הרב הקדוש רבי פינחס מקוריץ שניסה לשכנע את רבינו הזקן שישאר אצלו בקוריץ ויהיה מתלמידיו, באמרו כי ילמדנו שיחת עופות ושיחת דקלים, שירת המלאכים והליכה בהיכלות.

השיב רבינו הזקן: מה שיהודי צריך לדעת הוא ענין "יחיד, אחד, ועד" - ואת זאת לומדים במעזריטש.

כלומר, יהודי צריך לדעת את אחדות ה' באופן מוחלט לגמרי. לדעת שה' יתברך יחיד ואין עוד מלבדו. כמבואר בחסידות שלא זו בלבד שאין עוד אלוקים ח"ו חוץ ממנו, וגם לא זו בלבד שאין שום שליט יחיד בכל פרט בעולם ח"ו חוץ ממנו, אלא שאין שום מציאות כלל ח"ו חוץ ממנו, כי הכל הוא אלקות ואלקות הוא הכל. ולאחר מכן כפי שענין זה מאיר בעולמות, שהוא יתברך "אחד". וכל שבעת הרקיעים והארץ (המרומזים באות ח' של "אחד") וארבע רוחות העולם (המרומזים באות ד' של "אחד") בטלים לגמרי לאלופו של עולם (המרומז באות א' של "אחד"). ובדרגא נמוכה יותר, כפי שהעולמות מרגישים את עצמם כמציאות, ובכל זאת הינם

האמצעי. יו"ד כסלו, יום גאולתו. י"ג כסלו, "דין נצח" הראשון (בשנת תשמ"ו): פסק הדין, עוד לפני תחילת משפט-הספרים, שאין מצב בו הרבי יעמוד ח"ו לפני כס המשפט. י"ד כסלו, "היום שקישר אותי עמכם, ואתכם עמי", יום החתונה. י"ט-כ' כסלו, "ראש השנה לחסידות", הילולא של המגיד ממזריטש ויום גאולת אדמו"ר הזקן. הימים המאירים של חג החנוכה בכלל. ובפרט בנוגע אלינו, נר ב' דחנוכה, בו חזר רבינו הזקן לביתו אחרי המאסר ובירך "הגומל", דהיינו "שחזר לבוריו לגמרי". נר ג' ונר ה' דחנוכה (כפי שהרבי שליט"א אומר "וי"ל שבשניהם היו עניני גאולה גם כפשוטם"), הגאולה והשחרור מהמאסר השני של רבינו הזקן בשנת תקס"א, שהיה קשה אף יותר מהראשון, כי "עיקר הקטרוג היה על תורת החסידות וההתנגדות הייתה גדולה במאד".

כבר נאמר ונכתב פעמים רבות, לפי המבואר פעמים אין-ספור בדברי רבותינו נשיאינו, שכל החגים והימים טובים הללו (כמו גם כל החגים והימים טובים של עם ישראל) אינם רק ימי זיכרון והלל והודאה על מה שארע בעבר, ולא רק ימים בהם אירעו פעם מאורעות משמחים ומעודדים. כתורת הבעש"ט הידועה ש"הקורא את המגילה למפרע" – מי שנדמה לו שמאורעות אלו שייכים רק לעבר – "לא יצא". כי על יהודי לדעת כי הדברים שייכים להווה, לעכשיו. "והימים הללו נזכרים – ונעשים" (יזי ווערן אויפגעטאן) בכל שנה ושנה מחדש, ובאופן של מוסיף והולך ואור ושמח תמיד.

כאשר אנו יושבים להתועד בימים אלו, אנו מספרים את המאורע כפי שארע בזמנו בגשמיות, לומדים ממנו את ההוראה ומנסים לחיות עמו, כמפורט בשיחות ומכתבי רבותינו נשיאינו. והמשפיע ר' מענדל פוטרפס היה חוזר תמיד על מה שהרבי חוזר ומדגיש תמיד, שהעיקר הוא שהתועדות תהייה "התועדות פעילות", בהן מקבלים החלטות טובות על מנת ליישמן בפועל ממש במשך הימים הבאים. שכל העוצמה האדירה הטמונה בימים אלו לא תישאר "מלמעלה", עצורה בתוך ה"קטר"

הפורץ קדימה במלוא הקיטור רק ש"שכחו" לחבר אליו את הקרונות, שנשארו ("נעבעך") מאחור. אלא באופן שכל ה"שטורעם" והעוצמה של המועדים והימים הטובים הללו, יביאו אותנו ליישם את הדברים בחיי היום-יום גם אחר כך.

כל זה מקבל משמעות מיוחדת בימים אלו, עת כתיבת הדברים (ויהי רצון שכאשר הדברים יראו אור, יהיה זה כבר מזמן אחרי הגאולה). כאשר נמצאים אנו עדיין במצב בו, למרות כל ה"טעימות" וההתחלות של ענייני הגאולה שהחלו להאיר ולחדור גם בעולם, ובכל זאת ישנו עדיין העלם וחושך שלפני הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות לעיני בשר – שעלינו לחזור ולשנן שוב ושוב לעצמנו ולאחרים כיצד נהגו יהודים בכלל, רבותינו נשיאינו בפרט, ומלכנו משיחנו בפרטי פרטיות, בכל אותם מצבים

של העולם, והעולם במצב של עתה אינו "כלי" אליו-חייבים כביכול לעבור לפני ההתגלות המלאה תקופה של העלם וסילוק, "דורמיטא" וחושך. זאת כדי לעורר את כח המסירות-נפש שביהודי, שילך קדימה ולא יתפעל כלל וכלל מכל ההעלמות וההסתרים, ועל-ידי-זה יגלה את הטוב האמיתי הגנוז בפנימיותם. ובה יביא את הגאולה ואת ההתגלות של האור האלוקי הנפלא.

יחד עם זאת ברור שכבר מזמן היה די והותר, "און וויפל איז א שיעור", ועד מתי וכו'. אבל הזעקה עד לב השמים אינה משנה את פני המציאות, שכל ההעלמות אינם אלא בשביל הגילוי הנפלא ביותר. וככל שההעלם גדול יותר, זהו אך ורק בשביל גילוי גדול עוד הרבה יותר, עד גילוי העצם ממש.

כשרבינו הזקן ישב במאסר ותורת החסידות הייתה בסכנה – לכאורה

האם מותר להסתפק בפעולות נמרצות בדברים שהיו נכונים ואמיתיים לפני מאה שנה, ואפילו עד לפני עשרים שנה - ובאותו ה"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות" לפעול רק לפעמים, אם בכלל?! האם לא ברור ופשוט לכל מי ששמע את הרבי ומנסה להחזיק ב"קליאמקע" של ליובאוויטש, שאם רק יש לנו איזו-שהיא שייכות לרבי, עלינו לעשות הכל, להפוך עולמות בהנהגה יום-יומית שכל כולה תהיה חדורה לגמרי ללא הרף בענייני משיח וגאולה.

היו צריכים לחשוב כי לעת כזאת, ובפרט כשרואים לאיזה מצב הביאה המחלוקת עם המתנגדים, לא כדאי להדגיש את המפריד, השונה והמיוחד של החסידות, השנוי במחלוקת, ודי ומספיק לחזק את קיום התורה והמצוות בכלל, ולפחות בדרכה של חסידות פולין ולא של חסידות חב"ד – האם אין מספיק מה לעשות בהגברת לימוד התורה והידור במצוות בכלל, שצריך דווקא להתעקש על החידוש המיוחד של חסידות חב"ד, מה שמרגיז כמה וכמה, ומה שהביא לכל המצב הנורא הזה בו רבינו הזקן נמצא במאסר. האם חשב רבינו הזקן או מישהו מהחסידים העלה על דעתו לנהוג כך? האם זו הייתה הדרך להביא לשחרורו ולגאולתו של רבינו מן

שלפני אותם ימים טובים. לדעת מה הורו לנו ומה לימדו אותנו כיצד עלינו לנהוג כעת, כיצד לפעול שמכל הישועות והגאולות הפרטיות נזכה כבר תיכף ומיד לגאולה האחת והיחידה, הסופית והמוחלטת – הגאולה האמיתית והשלימה.

למרות ההעלם וההסתר!

כל המצב הזה, של מאסר, גלות, קטרוג, גזירות, משפט והעדר הרפואה וכו' – כמבואר פעמים רבות בתורתם של רבותינו נשיאינו – אינו אלא "השתקפות" בגשמיות של מה שבאמת קורה ברוחניות ובאלקות.

כאשר אור אלוקי עומד להתגלות בעולם, אור שאינו כלל וכלל לפי ערכו

אם אין אנו מוכנים להיכנס כל כולנו באותו ה"דבר היחיד שנתר בעבודת השליחות", שעל כך הרבי מוסר נפשו. אפילו אם אנחנו "קאכן זיך" (במקרה הטוב) בתרס"ו ותער"ב ועבודה פנימית וכו' - אין אנו משתתפים ח"ו בעבודתו של הרבי דווקא בשעה הקשה ביותר, כאשר הדבר צריך לבוא דווקא מאתנו, מלמטה

המאסר!?

כשאדמו"ר האמצעי ישב במאסר בגלל חידושו המיוחד בחסידות חב"ד עצמה (נוסף על מה שחידש רבינו הזקן. ראה דבר-מלכות משי"פ ויצא. ושי"ט) - להסביר את חסידות חב"ד באופן של "רחובות הנהר", בהסברה רחבה ועמוקה. להדריך אברכים שגם בפגישות אקראיות בשוק ידברו על "עתיק ואריך" ועל "יחודא עילאה ויחודא תתאה". שיתבוננו שעות רבות בחסידות ויגיעו למצב שכל העולם הזה לא יתפוס מקום אצלם וכו' - האם עלה על דעתו של מישהו להפסיק את ההפצה בצורה הזו, לסגת, ולחזור לדרך ההנהגה הקודמת (האמיתית והנכונה כשלעצמה) כפי שנהג רבינו הזקן בחסידות חב"ד!?

ובנוגע אלינו דור השביעי: כאשר היו כל ההעלמות וההסתרים בנוגע לבריאות (בשנת תשל"ח), ואחר כך כאשר היה המשפט בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאנו, מה שגרם לייסורים עצומים לכלל ישראל, לעדת החסידים, ובפרט לרבי עצמו, כמפורסם - שכל זה היה, כפי שאמר והדגיש הרבי עצמו לא פעם ולא פעמיים, בגלל החידוש המיוחד של דורנו זה "הדור השביעי", בגלל ההנהגה המיוחדת בה מדריך אותנו הרבי, שהוא חידוש שלא היה גם בדורות הקודמים ואפילו לא אצל הרבי הריי"צ - האם בגלל זה ניסה הרבי לסגת, להרפות קצת, לא להתעקש כל-כך כדי שלא לגרום ח"ו למחלוקות גם אצל כאלו שלא ראו בעין יפה את הנהגתם של הצעירים!?

הרי ההיפך הוא הנכון. בכל אותם מאורעות הדרך אותנו הרבי שליטי"א ולימד אותנו ושינן באוזנינו שוב ושוב ללא הרף - שכשרואים "שתשקע החמה", דווקא אז צריך להדליק אור. ודווקא אז אסור לעמוד במקום, ולהסתפק באותה מידה של אור שהייתה אתמול (כמו במנורה בבית-

המקדש שבכל יום הדליקו אותו מספר של נרות) אלא להוסיף ולהעלות עוד ועוד באור מיום ליום. ולהדליק זאת דווקא בחשך, דווקא בחוץ, דווקא בצד שמאל - להדגיש דווקא את מה שכל-כך לא מוצא חן בעיני היוונים והמתייוונים, את הלמעלה מטעם ודעת. ולצאת למלחמה חסרת-סיכויים בדרך הטבע, במסירות-נפש, בלי חשבונות, מעטים מול רבים וחלשים מול גיבורים. ודווקא כך זוכים לנס חנוכה, לניצחון מזהיר, לטהר את בית המקדש ולהדליק את אור נרות החנוכה שאינן בטלים לעולם!

כשיש קטרוג על חסידות חב"ד, ואדמו"ר הזקן נלקח למבצר הפטרובלסקי בעגלה שחורה, מתאספים החסידים ומחליטים (כמסופר בארוכה בליקוטי-דיבורים), לסטוע מעיר לעיר ולחזק את לימוד חסידות חב"ד דווקא וההליכה בדרכיה ומנהגיה ביתר שאת וביתר עז. ודווקא זה הביא את ה"פדה בשלום נפשי", את "ראש השנה לחסידות" ואת "יפוצו מעיינותיך חוצה"!

כשאדמו"ר האמצעי נלקח למאסר, הריהו מתעכב בדרכו ואומר דא"ח בכל מקום. גם בשבתו במאסר, הרי ברגע שאפשרו לאנ"ש להיכנס לשם - אמר מאמרים ארוכים כדרכו בקודש. כשנסע למשפט, בא "בבגדי כבוד, בבגדי הלבנים של שבת", עד שאפילו המלשין קרא לו "רבי". וזו הייתה מפלתו, עד שהשר אמר לו "די לך לנבוח". ובשבת-קודש ט' כסלו לעת המנחה, באמצע אמירת המאמר ד"ה אתה אחד, הפסיק ואמר "שא, שא. פנו מקום. דער טאטע איז דא" (= אבא נמצא כאן). ואז באו ובישרו לו על הגאולה.

כשאדמו"ר הריי"צ נלקח ל"שפאלערקעי" (כמסופר בפרוטרוט ברשימת המאסר) הוא מדגיש מאד שלא להפסיק ח"ו את העבודה. הוא

מצווה שגם אם דרוש עוד כסף, ייקחו עוד גמ"חים, וי"עד אשר אשוב, עליכם למלא גם את מקומי בסדר מסודר". והחסידים כמובן מקיימים את "פקודתי החזקה" שימשיכו בכל התוקף "מבלי התחשב עם כל מאומה". ודווקא זה הביא את הגאולה והניצחון. גם בדורנו אנו ראינו בעיני-בשר שלנו, שדווקא מאז שנת תשל"ח, ואפילו בעיצומה של "התקפת-הלב" - לא רק שהרבי לא הרשה למעט ולהפסיק, אלא ביקש להודיע בכל המקומות שיוסיפו בשמחה ובכל מה שהנהיג כל השנים. ודווקא הנהגה זו הביאה את הרפואה והישועה.

כשמצויים אנו עדיין בהעלם והסתר **לעיני-בשר** עשרים שנה אחרי, דבר שמעולם לא עלה על דעתנו בחלומות הכי שחורים. ומאידיך, קיבלנו הוראות ברורות להרעיש ולפרסם בכל העולם כולו את העובדה **שישנו** נשיא דורנו, שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו, ועל כל אחד ואחת לקבל את הוראותיו ולעשות בפועל, ולהאמין בנבואותיו, עד הנבואה העיקרית ש"הנה זה משיח בא". נצטוונו "לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש" תוך הוראה באצבע על ה"משיח היחיד שבדורנו" שצריכים לקבל את פניו בפועל ממש "כדי שיוכל למלא את שליחותו ולהוציא את בני ישראל מן הגלות". ראינו את ההנהגה של הרבי באופן (כפי שהעיד על-עצמו לפני חסיד פולין) שאומרים עליו שהוא "משוגע (יקרייזי)" על משיח, כשהוא מדבר ללא הרף אך ורק על משיח, וכל השאר (רשי"ר, רמב"ם, פרקי אבות, הוראות בעבודת ה' וכו') רק באופן שחדור לגמרי במשיח. ועד ההנהגה לעיני כל העולם כולו, לעודד בכל כוחו את שירת והכרות "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

היעלה בדעת מישהו לסגת ח"ו, לטעון שיש לפעול בעיקר באותם נושאים שאינם שנויים במחלוקת, ולא להתעקש על דברים שאינם "באופן המתקבל" על דעתו של מישהו!?

כשהרבי מוסר נפשו בפועל ו"משליך חייו מנגד" כדי להביא סוף-סוף את הגאולה, תוך הוראה והדגשה לכולנו "עשו כל אשר ביכולתכם" שכן "אני את שלי עשיתי", תוך הדגשה שענין משיח עכשיו הוא לא פרט בשליחות ולא כלל בשליחות ואפילו

והעיקר לעשות בפועל במילוי חובתנו זו...

"אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ באחת משיחותיו, אשר לפעמים, כאשר דיבר בענין פנימי ולבבי ביותר השתמש דווקא בלשון אידיש. והביא לדוגמא מה שכותב אדמו"ר הזקן באגרת הקודש הוכח תוכיח את עמיתך: גיוואלד גיוואלד.

"חייב אדם לומר בלשון רבו: גיוואלד גיוואלד, עד מתי אנו מחשים? במה נצטדק ובמה נענה על שאלת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ: הזאת היא השתתפותכם במעשי ידי ובעבודתי אשר עליה מסרתי נפשי?"

"ויהי רצון אשר החלטותיכם הטובות ופעולותיכם הנמרצות במילוי ההחלטות... ולא נבוש ולא נכלם, כי בצדק נוכל לומר עשינו מה שדרשת מאתנו..." (אג"ק ח"ד ע' עט).

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

חייך" – בכל יום ויום ובכל רגע ובכל ענין מהיום, צריך להיות אך ורק כדי "להביא לימות המשיח". ולא רק על "אורו של משיח", אלא דווקא אודות "אוור של משיח", שהיא התגלות עצם מציאותו בתור מלך המשיח!

אם אין אנו עושים כך עד כמה שרק ניתן, ויהיו התירוצים לכך אשר יהיו. גם אם יבואו ב"זיידענע זופיצע", בטענות של אהבת ישראל וכדומה. אם אין אנו מוכנים להיכנס כל כולנו באותו ה"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות", שעל כך הרבי מוסר נפשו. אפילו אם אנחנו "קאכן זיך" (במקרה הטוב) בתרסי"ו ותער"ב ועבודה פנימית וכו' – אין אנו משתתפים ח"ו בעבודתו של הרבי דווקא בשעה הקשה ביותר, כאשר הדבר צריך לבוא דווקא מאתנו, מלמטה, כי הרבי אמר שהוא מצדו כבר עשה הכל, והוא מוסר נפשו ומשליך חייו מנגד עבור זה, ורק עבור זה.

"השעה דורשת בתכיפות מאת כל אחד ואחד מאתנו כולנו לזכור על דבר החוב והזכות הקדוש המוטל עלינו,

לא עיקר השליחות, אלא ה"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות" –

האם מותר לנו להתעלם מזה? האם מותר להסתפק בפעולות נמרצות בדברים שהיו נכונים ואמיתיים לפני מאה שנה, ואפילו עד לפני עשרים שנה – ובאותו ה"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות" לפעול רק לפעמים, אם בכלל?! האם לא ברור ופשוט לכל מי ששמע את הרבי ומנסה להחזיק ב"קליאמקע" של ליובאוויטש, שאם רק יש לנו איזו-שהיא שייכות לרבי, עלינו לעשות הכל, להפוך עולמות בהנהגה יום-יומית שכל כולה תהיה חזרה לגמרי ללא הרף בענייני משיח וגאולה. ובלשון קדשו (במאמר האחרון לע"ע שהרבי הגיה בקונטרס ראש חודש כסלו תשנ"ג, ד"ה בורא ניב שפתים תשמ"ח): "האלטן אין איין רעדן וועגן משיח, אין איין שרייבן וועגן משיח, און אין איין מפרסם זיין וועגן משיח" (= לדבר כל הזמן אודות משיח, לכתוב כל הזמן אודות משיח, ולפרסם כל הזמן אודות משיח). "כל ימי

תקשורת

תקשורת היא האמצעי החשוב ביותר בימינו להצלחה בכל התחומים. תקשורת בין אנשים חיונית להתפתחות, להתקדמות ולניהול מוצלח של שיגרת החיים. תקשורת טובה ונכונה בין ילדים להורים יכולה להיות והיא אכן מכשיר וכלי להצלחת גידולם וחינוכם של ילדינו.

האם יש לנו שעת תקשורת עם הילדים, האם אנו קולטים את התשדורות שהם מעבירים אלינו? הבה נלמד על כך ונדע טוב יותר לתקשר ולהתקשר.

הרצאות בנושא
'מחויבות בחינוך הילדים'

לפרטים נוספים:
שכזריהו הראל - 054.3952.770

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

"אור

ממשיך, אור מושך אליו"

כבכל שנה, ניתן לקנות שלטי 'ברוך הבא' + 'חנוכיות לרכב' ומערכות הגברה

● חנוכיה נשלפת, קלה לאיחסון
● ניתן להחליף את התמונה ללא צורך בפירוק השלטה

לפרטים נוספים:
077.40.80.770 052.320.2582

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

חיי אדם

קרוב לאלף ושלוש מאות משפחות מתגוררות ביישוב 'אדם' הסמוך לירושלים, ובתוכם גם כשלושים משפחות חב"דיות שהקימו בשנים האחרונות קהילה חב"דית חסידית לתפארת המושכת אליה רבים מהיישוב • בראיון מיוחד ל"בית משיח" מספרים שלושה מבני הקהילה וראשיה, על הימים הראשונים, על קשיי הבראשית ועל הפעילות הרחבה הנעשית כיום ביישוב • הצצה ראשונה לקהילה חב"דית שעולה ובוקעת מבין הרי ירושלים

מאת נתן אברהם

הכוחנים שהייתה בנחלת שבט בנימין בתקופת השופטים, אך תושבי היישוב ממשיכים לקרוא לו בשם 'אדם'.

קרוב לאלף ושלוש מאות משפחות מתגוררות כיום ב'אדם', והוא מושך אליו זוגות צעירים רבים בשל התנאים הנוחים כמו גם הסמיכות לירושלים. היישוב מוגדר כיישוב לא-דתי, אם כי רוב תושביו

לירושלים. לגרעין המתגבש קראו 'אדם', על שמו של סגן הרמטכ"ל תת אלוף יקותיאל אדם הי"ד שנהרג במהלך מלחמת לבנון הראשונה. היישוב נמצא במרחק ארבעה ק"מ בלבד מירושלים וכשש מאות וחמישים מטר מעל פני הים. באופן רשמי נקרא היישוב 'גבע בנימין', כשם עיר

בקיץ תשד"מ התארגנה קבוצת משפחות משכונות מצוקה בירושלים, מתוך שילוב של רצון לשנות את גורלה כמו גם פן אידיאולוגי – והיא הקימה יישוב קהילתי בבנימין, סמוך

ב

בית הכנסת של הקהילה הצעירה

מסורתיים וחלקם שומרי תורה ומצוות.

היישוב 'אדם' עבר שינוי תורני של ממש בעשור האחרון, אפילו מהפכני. עד אז פעל בו בית כנסת אחד שנפתח למקוטעין. אופי היישוב היה חופשי, ומעטים מתוכו שמרו על מסורת ישראל- סבא, זאת למרות שחלק ניכר מהמשפחות נמנות על עולים ממדינות צפון אפריקה שהמסורת אצלם נשמרה היטב. בעשור האחרון חל שינוי כאשר יזם, חסיד אשלג, בנה ביישוב קריה חרדית אליה הצטרפו חרדים מכל הזרמים, שחפצו במקום קרוב לירושלים, אך לא במחירים של ירושלים. בשנים האחרונות אף נבנתה ביישוב קריה חרדית. ביישוב ישנם בתי כנסת רבים הנותנים מענה לכל ציבור המתפללים, ובהם גם בית כנסת בנוסח חב"ד גדוש במתפללים, גן חב"די, בית חב"ד ופעילות חב"דית ענפה ויום יומית שהולכת וגדלה.

עד לפני שש שנים התגוררו ביישוב שתי משפחות חב"דיות בלבד, ואחת שנחשבה ל'מקורבת'. שני הגיסים החב"דיים שהתענינו בקריה החרדית שנבנתה, ר' נתנאל משרקי ור' שמוליק מעטוף, סימנו את תחילתה של נוכחות חב"דית ביישוב. כיום מתגוררות ב'אדם' כשלושים משפחות חב"ד, ועוד יהודים רבים נוספים שהתקרבו עם הזמן. בבית הכנסת ובשיעורים הרבים שמאורגנים על-ידי בית חב"ד וגבאי בית הכנסת, בולטים בהשתתפותם רבים שחזותם החיצונית אינה חב"דית.

קשיי בראשית

הקבלה שעברנו לפני קבלתנו לקריה, אישרה לנו לפתוח בית כנסת חב"ד, אך לא שיערנו לעצמנו כמה זמן יחלוף עד שנוכה למקום משלנו, מכובד וראוי כפי שהוא היום. בראשית הדרך התפללנו בבית הכנסת האשכנזי. רעייתי עבדה באותם ימים במוסדות חב"ד בגילה אחד עם רעיית הרב מנדי אופן. אף הוא ורעייתו חיפשו מקום להשתקע, וכך הכירו את היישוב אדם. הם הגיעו לביקור, ומאז גם הם פה."

שלוש משפחות עדיין אינן קהילה גדולה שתצדיק בית-כנסת. את התפילות קיימו בבית הכנסת האשכנזי של הרב יוחאי, מייסד הקריה. חב"דניקים, כידוע, מעוררים הרבה 'שטורעם', וכך מצאו את עצמם,

"בדקנו כמה מקומות ביישובים סביב ירושלים, הגענו לאדם והחלטנו שזה המקום הכי מתאים והכי קרוב", פותח ומספר הרב משרקי. "פגשתי ביישוב משפחה חב"דית אחת – משפחת גרייטל שהרעייה עובדת בגן חב"ד שפעל ביישוב בזכות הקמתו של השליח באזור בנימין הרב רפאל סלומון. אני עצמי נולדתי וגדלתי בירושלים, אני אוהב את מוסדות החינוך החב"די בעיר ולכן לא ויתרתי על מגורים באזור כדי שילדי יוכלו ללמוד באותם המוסדות שאני למדתי.

"כשהגענו פעל בפרויקט החרדי בית כנסת אחד בנוסח אשכנז. וועדת

בית חב"ד חדש נולד

בית כנסת חב"ד הפך עד מהרה לאבן שואבת לא רק לחסידי חב"ד אלא יהודים מכול החוגים פוקדים אותו ונהנים מהאוירה החב"דית. אך בזה לא נאמרה המילה האחרונה.

כבר ביומו הראשון ביישוב לקח הרב שמוליק מעטוף על עצמו לפעול במסגרת בית חב"ד. את עיקר מרצו וכוחו הוא משקיע בשיעורי תורה רבים שהוא מוסר מדי שבוע. "אצלנו בשבת עובדים הכי קשה", מסביר הרב מעטוף את שגרת יומו השבתית.

לאחרונה הורגש צורך לרכז את הכול במבנה, ובאדם נחנך בית חב"ד. "הפעולות היום יומיות הן בעיקר שיעורי התורה. זה התחיל בצורה ספוראדית חברותא פה ושם, והפך לשיעורים קבועים לגברים ונשים. מרבית השיעורים הם בספר התניא המוגשים בצורה שווה לכל נפש. כמו כן מתקיים שיעור לנשים בשיחותיו של הרבי על פרשת השבוע, כאשר בכל שבוע נודד השיעור לבית אחר. אצל כל אחת מהמשתתפות, גם אלו שאינן חב"דיות, חלה התקרבות רבה לחב"ד, לרבי ולתורתו.

"כמו כן, במהלך כל השבוע אני מקיים חברותות בחסידות ובמקצועות התורה השונים. לא מעט אנשים נדהמים להכיר מקרוב את ההשקפה החב"דית הכל-כך פנימית ועמוקה. שיעורים נוספים מתקיימים בבתי כנסת ספרדיים בשבתות ובימי חול".

בנוסף לזאת, כמעט מדי יום אנשים מגיעים לבית חב"ד ומבקשים לכתוב לרבי באמצעות האגרות קודש ורואים ניסים ונפלאות של ממש.

"ערב אחד" – מספר הרב מעטוף – "נכנסה לבית חב"ד אישה וספרה ששמעה על אפשרות זו. כמובן שהדרכתני אותה כפי שאני מדריך את כולם, אלו הכנות עליה לעשות וכן קבלת החלטות טובות. היא כתבה את אשר על לבה, ולפי בקשתה הקראתי לה את תשובת הרבי. פעמים רבות איננו מבינים את התשובות, ורק האיש שכותב יבין זאת בעתיד. קראתי בפניה את שני המכתבים שיצאו בעמודים אלו, שניהם עוסקים בחשיבות החינוך וההשקעה בילדים.

"מסתבר שהתשובה של הרבי

ר' נתנאל משרקי ור' שמוליק מעטוף

התורה שהבאנו מרמת שלמה ויצא החוצה מבלי לומר מילה. לא ידענו מה לחשוב. חשבנו שמדובר באדם תמהוני.

"לא ידענו מי האיש ומה מעשיו, אך הוא לא הותיר לנו זמן רב מדי להתחבט ולחשוב. לאחר מספר דקות חזר לבית הכנסת הפעם לבוש כלאות – כנראה התבייש להיות במקום קדוש כפי שהיה – ומיד בכניסתו החלו להרים את קולו ולצעוק, 'לא יקום ולא יהיה, כאן לא יקום בית הכנסת'. פנינו אליו והרגענו את רוחו שעכשיו אנחנו באמצע תפילה, במוצאי שבת נסור לביתו ונשוחח על הכול".

בית הכנסת נאלץ אפוא שוב לעבור מקום. השמחה והשלווה שאפפה את המתיישבים החדשים, התפוגגו. חלפו עוד שבועות ארוכים עד שנמצא מקום חלופי ראוי ומכובד. "מצאנו מקום שניתן להתפתח בו. ב"ה מנייני התפילה גדלים משבוע לשבוע. כל הזמן אנחנו מגלים ביישוב עוד חב"דניקים, רק בשבוע האחרון הגיעה לישוב עוד משפחה חב"דית. בתוך פרק זמן לא ארוך רכשנו את כל הציוד הדרוש, ובית הכנסת החל לפעול.

"בבית הכנסת קהילה מגוונת לצד אווירה מיוחדת, אחדות נפלאה, כשהאחד מפרגן לשני. מדי שבת בשבתו מתקיימת התועדות באחוות רעים אמיתית".

הרב מעטוף והרב משרקי והרב אופן מתחלפים בתורנות באמירת דברי תורה מדי שבת מעל בימת בית כנסת, כמובן הכל משיחותיו של הרבי.

עם הזמן החלו להגיע משפחות חב"דיות נוספות, ואז החלו דיבורים על בית הכנסת חב"ד. כמה שבועות התנהל בית הכנסת החב"די בביתו של הרב רפאל אהרן שמוסר שיעורים בקבלה ובחסידות, ולאחר מכן עבר בית הכנסת לביתו של הרב אופן, שאירח מדי שבת את המניין בסלון ביתו. "זו הייתה תקופה של 'ראשיתך מצער', מספר הרב משרקי, "כתתנו רגלינו מדי שבת למצוא מניין, דפקנו על דלתות בתקווה להשיג אחד נוסף למניין. כשהגענו להבנה שביישוב יש כבר מספיק משפחות חב"ד ומקורבים, החלטנו לפתוח בית כנסת של ממש".

לאחר חיפושים ממושכים נמצא גראז' שהוסב ליחידת דיור ובו סלון רחב ידיים. החוזה נכתב ונחתם במחיר מוזל ביותר, וכבר בשבת הראשונה הגיעו חמשה עשר מתפללים. "הייתה שמחה גדולה; לתומנו חשבנו שבאנו אל המנוחה ואל הנחלה, אבל לא כך היה. התפילה בערב שבת עברה כסדרה, אלא שבמהלך התפילה של היום נכנס לפתע לבית הכנסת יהודי בגיל העמידה, גלוי ראש לבוש במכנסיים קצרים. הוא הסתובב אנה ואנה, הגיע לארון קודש פתח אותו, ראה את ספר

פעילות עם כל רמות הגיל - מצעירים ועד מבוגרים

בהול ממפקדו שהיה טעות בחישוב ימי מעצרו, והוא משוחרר לאלתר. סביב היו חיילים רבים שמיהרו להפשיל שרוולים, בתקווה שגם להם אולי יתרחש נס..."

נדבך נוסף בפעילות השוטפת של בית חב"ד, הוא עם בני הנוער. "מדי ליל שבת אנחנו מגיעים למקומות הריכוז שלהם בגנים ומשוחחים עימם על אמונה ומסורת יהודית. מדי פעם אנחנו עושים להם אירועים מיוחדים, נסיעות, טיולים או ערבים על האש. יצרנו קשר קרוב עם נערים רבים. גם אם לא תמיד רואים תוצאות בטווח המידי, אבל זוהי פעולה מתמשכת, ולכן אנו משקיעים בהם רבות.

"רבים מהם מבקשים לכתוב לרבי כמעט בכל הזדמנות. ישנו נער שביקש לכתוב וכתב על דברים שמעניינים נערים, תהיות שונות על החיים ועל אחרי החיים. הוא פתח את האגרות קודש' והרבי עונה לו תשובה ארוכה ומנומקת על מהות היחסים שבין הורים לילדים; הרבי מדבר על חשיבות חימום היחסים, ומסביר את חשיבות אב ואם בהולדת הילד. הנער היה המום, הסתבר שהוא כבר תקופה ארוכה בסכסוך איתם ולא רצה לשמוע מהם."

נערים בגיל הזה דורשים לא מעט, איך אתה מצליח?

"זו בהחלט עבודה לא קלה. בעבר היו דרכים רבות לגרות את הנערים ולמלא את יומם. כיום, אם תציע לנער טיול בכותל, הוא יציע לאילת, אם תציע לו לאילת, הוא יבקש לנסוע

במכתב שני כתב הרבי ליהודי ששאל על חיסון, שאם מבקשים אזי צריך לעשות את זה, אבל לבחור בחיסון הבטוח ביותר שכבר נוסה בעבר ולא הזיק.

"לא בדיוק הבנתי את תשובות הרבי, והתקשרתי לחברי והעברתי דרכו את הדברים. כעבור יום אותו חבר מתקשר ואומר בהתרגשות: 'הרבי צדק. האיש הזה מסרב לחסן את אמו כנגד נגיף השפעת, והרבי כתב לחסן במידה ויש תרופה בדוקה'..."

כר נרחב לפעילות

סביב הישוב אדם, יש לא מעט בסיסי צבא. פעילות בית חב"ד לא פוסחת גם עליהם. "מדי יום שיש אנחנו נכנסים לבסיס ענתות, מקימים דוכן תפילין ליד חדר האוכל ונכנסים גם לתאי המעצר של המשטרה הצבאית ומניחים תפילין עם החיילים העצורים ומוסרים בפניהם שיעור תורה. מי שחיבר אותנו לבסיס הזה, הוא השליח האזורי הרב רפי סלומון שהכיר לנו את קצין הדת בבסיס ודרכו הפכנו להיות אורחים קבועים.

"רק לאחרונה קיימנו סיור עם מפקדת בית המעצר בכל האגפים, ובדקנו את המזוזות. לפני שבועיים היינו עדים לסיפור מעניין ומרגש: אחד העצורים הניח תפילין, ולאחר חמש דקות, כשכבר היינו בחוץ, רץ אחרינו צוהל ושמח. לדבריו זו הייתה הפעם השנייה בחייו שהניח תפילין, כשהפעם הראשונה הייתה בבר המצווה שלו. ברגע שחלץ את התפילין, קיבל טלפון

קלעה לשאלתה. היא אמנם מחנכת בחינוך מיוחד, אולם לא על זה היא כתבה לרבי, אלא על הקשר שלה עם בנה שהגיע כבר לגיל מצוות, הוא סובל מליקויי למידה שונים, ובעקבות זאת עזב את בית הספר ונדד לאחד המאחזים באזור, מה שגרם לה לחשוש לעתידו. והנה הרבי בשני מכתבים ארוכים מבהיר את החשיבות בחינוך ילדי ישראל, ומסביר גם דרך נאותה איך עושים זאת. היא יצאה מבית חב"ד נרגשת מאוד..."

כמו הסיפור הזה יש עוד סיפורים רבים, אבל, יש גם דוגמאות לסיפורים מעט שונים.

"אנשים חושבים שהם כותבים לרבי וברגע אחד ישנם ניסים למעלה מגדרי הטבע. לפעמים לא כך הדבר. הרבי לא פעם דורש התמודדות וכותב איך לעשות זאת. בשבוע שעבר התקשר אלי ידיד שעובד בבית אבות, שם, פגש ביהודי השוהה לצד אמו חולת אלצהיימר. אותו ידיד קיבל בעבר תשובות מרתקות מהרבי וראה שינוי בחייו, וכעת הוא מבקש ממני לכתוב עם אותו יהודי על אימו. הוא צרף לשיחה את האיש הזה שנשמע מיואש ועצוב. 'אצל כל הרבנים והמקובלים הייתי ואיש לא עזר' אמר.

"בקשתי ממנו לתת לי את שם אמו והבטחתי לו לכתוב על אודותיה לרבי ולעדכן את ידידי בתשובה. כשהתפנית מעט מעיסוקי, כתבתי לרבי, והיו שם שתי תשובות: באחת הרבי כתב ששמח על הטבת מצב בריאותו, לא רפואה שלמה ולא משהו דומה, אלא הטבה.

פעילות בטנק המבצעים, תוך התאמה לציבור הכללי ולציבור הדתי

מעטוף החל למסור שיעורי תורה, כמו כן הרב משרקי פעל רבות. דברים החלו לקרות, ואנחנו התחלנו לפעול עם ילדי המקום באמצעות מסיבות שבת, פעילות של צבאות ה', ועוד. מי שהכי דרבן אותנו לפעול, היו התושבים עצמם שהגיעו מכל מיני ערים ומדינות והכירו את פעילות חב"ד. הם ידעו שבי"ט כסלו עושים התועדות, והם באים ושאלים, מה קורה? למה באדם לא חוגגים את חג הגאולה.

"את מועדון צבאות ה' פתחנו לאחר שאלה של אחד מחברי הוועד, שדווקא לא אוהד יהדות יותר מדי, ששאל 'למה אין פעילות עם הילדים?' באותו רגע החלטתי לפתוח מועדון. פעם שאלו אותנו לגבי התכניות שלנו, וכששטחנו אותן, נשאלנו 'לא יכול להיות שאתם משקיעים כל-כך הרבה מזמנכם ומכספכם, רק בעבור מעלה עילאית של קירוב יהודים למסורת ישראל סבא'..."

"כיום יש לנו פעילות רחבה וקבועה. מדי שבוע אנחנו מביאים טנק של מבצעים והילדים מגיעים בהמוניהם. יש לנו את מספר הילדים הגבוה ביותר מבין כל היישובים שהטנק מגיע אליהם ועל זה גאוותנו. הפעילות מכוונת לכולם: במשך שעתיים הטנק מיועד לחרדים, שעה בנים ושעה בנות, ועוד שעה לכל ילדי הישוב. הילדים צופים בקטעי ווידאו ממראות קודש ב-770 ועושים פעילויות של יצירה, כולם ברוח חב"דית.

"דרך הילדים אנחנו מגיעים פעמים רבות גם להורים. ביישוב תל

כשאני שואל את הרב מעטוף מה הדבר שלדעתו מאפיין את הקהילה הצעירה, הוא שולף תשובה כאילו הייתה מונחת על לשונו: "הגיבוש שקיים אצלנו", הוא פוסק ומסביר: כשיש שלום זכר כולם יטלו בו חלק, כמו גם אם מישהו יהיה במצוקה כלכלית, כולם יתגייסו לסייע. ישנה אווירה טובה בין כולם, לא מעט בזכות ההתוודעויות רעים שמתקיימות מדי שבת בשבתו בארגונו של ר' דביר איציק. לאחרונה ראיתי שהאווירה הטובה הזאת משפיעה גם על אנשים וחוגים אחרים שמחקים את המודל שלנו.

"יש עוד משהו שמאוד מיוחד אצלנו שאין בקהילות אחרות: החלטות שאנחנו מקבלים בתחום הכללי, מתקבלות על פי הצבעה בלבד, והרוב קובע".

דביר קדשו

אברך נוסף שמוזכר במהלך הראיון ללא הרף ופעילותו היא דומיננטית מאוד הוא ר' **דביר איציק** שהגיע ליישוב אדם לפני חמש שנים בעקבות רעייתו שעבדה בגן החב"די שהקים ביישוב הרב רפי סלומון. "כשהגענו להתגורר באדם, לא הייתה כאן כמעט שום פעילות. לי זה מאוד כאב; כמי שהגיע מ-770 ומשליחות בפלורידה ופתאום שממה, זה היה קשה לי להבנה.

"במשך הזמן הגיעו עוד אברכים חב"דיים, כפי שסיפרו קודמיי. הרב אופן פתח אצלו מניין חב"די, הרב

לאירופה. זהו תחום שיש בו גם לא מעט אכזבות, אבל אינני נשבר, שכן אני יודע עד כמה הוא חשוב. אני באמת מעריך ורוצה בקרבכם, והנוער היום צמא".

מספר פעמים במהלך הראיון מבקש הרב מעטוף להבהיר שהוא איננו פועל לבדו, וכל אחד מהקהילה נותן את הנדבך שלו. "אצלנו אין את המושג 'בלעדי לא ירים איש את ידו או את רגלו'. יש כר לפעילות כה רחבה, שכל מי שחפץ לעשות, אנחנו נסייע ונתמוך בעדו. בחודשים האחרונים, כשהפעילות הפכה להיות מאסיבית ורחבה, הבנו שהגיע הזמן להתפתח ולהשכיר מקום מיוחד לבית חב"ד. ביום הפתיחה הזמנו את כל התושבים, אנשי הוועד ובני הנוער והייתה שמחה גדולה".

מסתבר שהקהילה החב"דית הקטנה, צמחה והתרחבה מאוד. אם בעבר בקושי היה מניין חב"די בבית הכנסת, הרי שכיום, נוסף לתפילות ולשיעורים שמתקיימים בבית כנסת חב"ד, יש מניין נוסף בבית חב"ד ובו כעשרים תושבים שאינם חב"דניקים. באמצעות המקום והאווירה כמו גם דברי התורה, הם מתקרבים לאווירה חב"דית.

הרב מעטוף מספר על אהבה ואהדה גדולה שיש ביישוב לחב"ד. "אנחנו מסתכלים על כל יהודי מבלי לבדוק את דעותיו ואם הוא עזר לנו בעבר או להפך. אני שומע תושבים מייחלים 'שהלוואי וכל החרדים יהיו כמו חב"ד', וזו מחמאה גדולה".

ר' דביר איציק (במרכז) בעיצומה של פעילות עם ילדי היישוב

"מצפים מאתנו לפעול"

לאחר נישואיו, בתום שנה של לימודים ב'מרכז משיח' בפלורידה, שב ר' דביר לארץ הקודש, שם החל לבנות את ביתו.

אנחנו חוזרים לדבר על היישוב אדם, ואני שואל את ר' דביר לסיום, מה לדעתו מיוחד כל כך בקהילה החב"דית באדם שעליה שמעתי מכולם רק שירות ותשבחות. "הקהילה שלנו היא קהילה של שליחות. כשאתה לא מתבוסס בעצמך, אלא פועל כל הזמן להשפיע על הזולת, אתה במקום הרבה יותר טוב. כבר מהימים הראשונים שלי ביישוב ראיתי שאנשים מצפים מאתנו לפעול. תושבי המקום התקבצו לכאן מכל מיני מקומות ברחבי הגלובוס ובכל מקום הכירו את הפעילות החב"דית, ואת זה הם מצפים גם מאתנו. זכינו להיות שלוחים של הרבי!"

שדאגו לי בגשמיות וברוחניות. באותם ימים למדתי הרבה שיחות של הרבי והשתלבתי.

"בכל פעם שרציתי לעזוב, הם שכנעו אותי להישאר עוד זמן מה, כשבכל פעם הציבו בפניי תאריך יעד חדש. "הימים אחדים" נמשכו לבסוף על פני תשעה חודשים ב-770, והשהייה במקום הותירה בי רושם גם בחיצוניות. התחלתי ללבוש בגדים חסידיים, ועוד. בהמשך יצאתי לפעול אצל הרב זלמן בלומנפלד בפרו, שליח יקר שעושה עבודת קודש. שוב חזרתי ל-770 לחודש תשרי ולאחר מכן הרב ראפ הציע לי להכנס ללמוד בישיבה באופן רשמי. כשהתקשרתי לרב רייניץ מלוד לדעת מה לעשות, אמר לי שבליובאוויטש יש קבלת עול, ואם המשגיח אומר להישאר בישיבה, אז הוא יודע מה הוא אומר ועלי להישאר. זה אכן מה שעשייתי.

ציון הקימו השלוחים יחד עם רעייתי בית ספר לבנות, וכמה מאותן בנות שמשותפות בפעילויות בהכוונת אשתי, נכנסו ללמוד שם".

סיפור חייו של ר' דביר איציק הנו מעניין למדי. הוא נולד בלוד למשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות, אבל כן העריכה וכיבדה את המסורת. "מי שבזכותו אני חסיד חב"ד, הוא הרב יעקב רייניץ מלוד, שהיה בקשר טוב עם הוריי. כשהגעתי לגיל בר מצווה חשבו הוריי על רב שילמד אותי, ולבסוף הרב רייניץ נטל על עצמו את המשימה להכין אותי לבר מצווה.

"שמעתי הרבה דעות אנטי דתיות בחיי הבוגרים, אבל תמיד דחיתי הכול בזכות ההיכרות שלי עם הרב רייניץ. אני זוכר פעם אחת שאמרתי 'גם אם כל הדתים אינם הגונים, אבל יש את הרב רייניץ שהוא אישיות מיוחדת'. כשהתגייסתי לצבא, שירתי ביחידה קרבית, וכשהשתחררתי נסעתי למחנה קיץ בפילדלפיה מטעם הסוכנות.

"מחנה הקיץ נוהל על ידי הרפורמים, ובאחד הימים קרה משהו מעניין: על אף שלא הייתי דתי וידיעותי ביהדות היו קלושות, הבנתי שמשוה במקום לא מתנהל כשורה. למשל, שסעודת שבת נערכה קודם התפילה. על אף שלא הייתי דתי, ידעתי שקודם הולכים לבית הכנסת ורק לאחר מכן חוזרים לסעודת סעודת שבת. איך שהכרתי את הדברים מהרב רייניץ, היהדות אמורה להיות שונה, יותר אמיתית, יותר עמוקה ופנימית.

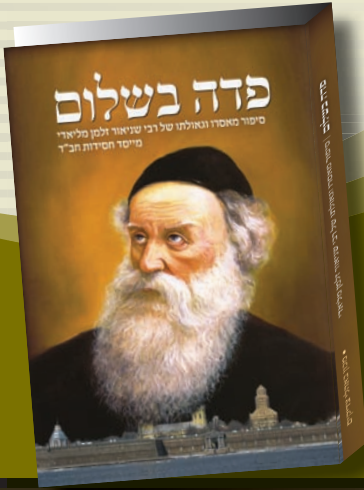
"על אף שניו-יורק לא הייתה במסלול שלי בביקורי בארצות הברית, הרב רייניץ סיפר לי כי אחד מבניו, אברהם, מתגורר בניו-יורק והוא ישמח אם אפגש עמו שם. כשמחנה הקיץ הסתיים החלטתי לטייל קצת ובכל זאת יצאתי לכיוון ניו-יורק, שם התקשרתי לר' אברהם רייניץ.

"הגעתי אליו מתוך גישה "רק" למסור לו ד"ש מאביו ולהמשיך במסע, אבל המציאות הייתה קצת אחרת. הוא אמר לי 'אם כבר הגעת עד לכאן, כתוב לרבי ותראה לאן כדאי לך להמשיך'. כתבתי לרבי, ומהתשובה שזכיתי לקבל הבנתי כי עלי להישאר ב-770. החלטתי אפוא להישאר עוד זמן מה בשכונה, כשרייניץ מסדר לי לינה ואוכל. הוא גם חיבר אותי עם הבחורים של 770,

לראשונה

סיפור המאסר והגאולה בספר אחד!!!

הספר שחייב להיות בכל בית חסידי
להזמנות מרוכזות: חיש הפצת המעיינות 03-9600770
להשיג בכל ריכוזי חב"ד
וכל המרבה לספר הרי זה משובח..

לחג הגאולה
י"ט-כ"ף כסלו
"סיפור המאסר והגאולה"
חוברת מרהיבה
צבעונית, דפי כרומ, בעיצוב מרשים

- מעובד ע"פ "בית רבי" בכתובה קולחת ומרתקת
  - מותאם לשפת הציבור הרחב
  - מודפס כבקשת הרבי שליט"א מלך המשיח לפרסם את פרשת היום
  - החוברת חדורה באור נבואת הגאולה ומלך המשיח
- הכמות מוגבלת
כל הקודם זוכה
- 3.5 ש"ח ליחידה, לא כולל משלוח.
בכמויות מ-100 ומעלה - 2.5 ש"ח ליחידה

להזמנות חייגו: 03-9601770
או בדוא"ל: hisachdus@chabad.co.il

דגם מעוז צור - השילוב ביו קומפקטיות למחיר

2900 ש"ח לפני מע"מ

לחלק מהצרכנים זה עניין של מחויבות קנינו לחתן הראשון או חייבים לקנות כבר לכל החתנים, לחלקם זו המתנה שהזוג צעיר או הוריו רוצים לזכות בהם, בשנה הראשונה לנישואין או עכ"פ בשנים הראשונות לאחר שנים בהם התרגלנו להשתמש בחנוכיות הזכוכית החד פעמי הפשוטות, אלא שעם עליית המחירים החלום הולך ומתרחק, הפתרון דגם מעוז צור, חנוכיה בגודל סביר מאוד 42 ס"מ גובה, בעיצוב יפה ועדין, ובגודל ומראה קומפקטי, וביתרונות שאין בבאנר קצר זה אפשרות לפרטם

אתר: www.saidoff.co.il
לחשבונית: שמואל 052-6994071 | אי מייל: silver770@gmail.com

להמלצות ושאלות
התקשרו לשמואל

כל מה שצריך לחנוכה!

מרכז ההפצה בארץ הקודש
אומנות: 077-5123-770

ב"ה

חנוכיות חב"ד דגמי תשע"ב במחירי תשע"א א.ס-סילבר הכתובת החב"דית לכלי כסף עיצובים חדשים במחירים ישנים

התמונה להעמשה בלבד * המחירים אינם כוללים מע"מ

דגם המוקדש -
החנוכיה למוקדשים
67 ס"מ 11,900 ש"ח

דגם יהודה -
החנוכיה המהודרת
51 ס"מ 5,300 ש"ח

דגם מעוז צור -
חדש ומיוחד
החנוכיה הקלאסית
42 ס"מ רק 2,900 ש"ח

דגם ישראל -
חדש ומיוחד
חלק/מוקדש
51 ס"מ רק 3,999 ש"ח

ת"ר. 054-2545770

להזמנות: 052-6994071 שמואל *חדש! סניף בבני ברק*

מקור הסירטוקים הרטשטיין רוזנפלד המקור לסירטוקים

מבצע של פעם בחיים
חתן או שווער
בקניית סירטוק
קבל גרטעל משי
ב50% הנחה

המקור לסירטוקים
ט האבא קאמא!

* המבצע עד חנוכה תשע"ב

סניף בני ברק: שפת אמת 5 טל. 03-6186078 נייד. 057-3157906/7
סניף ירושלים: גאולה, רח' המביט 4 קומת קרקע טל. 02-5381697 נייד. 057-3157906

פתוח כל יום
בין השעות 17:30-21:00

שליחות באיטליה

מכתב אקראי באגרות קודש, מוביל תמים לשליחות מופלאה באיטליה, בה זוכה הוא להדליק את הניצוץ של יהודי אובד • סיפור מופת מדהים שארע בשבועות האחרונים

עם האישור המשטרתי ניתן לגשת לשגרירות ישראל ולבקש תעודת מעבר, באמצעותה ניתן לחזור לארץ ישראל. תעודת המעבר אינה דרכון, ומלבד העובדה כי המחזיק תעודה כזאת צריך ויזה לכל מקום בעולם, ללא תלות בהסכמי אשרות, פעמים רבות נותן משרד החוץ גם תעודה חד פעמית התקפה ל-7 ימים בדיוק, וליעד אחד בדיוק – ארצה. כל הנ"ל כרוך אף בעמלות גבוהות.

ואחר כך? לחזור ארצה, ולהתחיל את כל תהליך הדרכון והויזה מחדש. שוב הוצאה של כמה מאות דולרים, שוב המתח הבלתי נסבל לקראת הראיון בקונסוליה האמריקאית כדי לקבל אשרת כניסה בחזרה לבית חיינו.

עשר שעות באיטליה

כל המחשבות הללו חלפו בראשו של מענדי בעודו לוחץ על מקשי

והזמין כרטיס – הכרטיס הזול ביותר שהיה כלל נחיתה ביניים של שעה וחצי באמסטרדם. "סביר בהחלט" חשב לעצמו, כשהוא מבצע את רכישת הכרטיס ליום למחרת, יום שני, י"חשון. אך לחברו שישב לידו וראה את המכתב, היו טענות: "מענדי, הרבי כותב לך לנסוע לאיטליה, אתה לא יכול להתעלם מכך ופשוט לנסוע סתם כך לארץ!". טענותיו לא שכנעו את חברו: "זו תשובה כמו כל התשובות. האם בכל פעם שאתה כותב לרבי לפני נסיעה הרבי כותב לך ברכה ליעד המדוייק?!"

בבוקר יום שני המזוודות כבר היו ארוזות. הוא התארגן בזריזות ותכנן לצאת לשדה, כאשר: "אוי, איפה הדרכון?!" המסמך החשוב ביותר לנסיעה לא היה במקומו הקבוע והוא נאלץ לדחות את הנסיעה.

לאבד דרכון במדינה זרה, אין זה ענין קל ופשוט כלל. הפרוצדורה מתחילה בתחנת המשטרה, שם צריך להצהיר כי הדרכון אבד או נגנב. רק

שביל הת' מענדי (שם בדוי, השם המלא שמור במערכת), היה זה מכתב רגיל בהחלט. הוא קרא שוב את התשובה מהרבי, אותה קיבל דקות ספורות קודם, ולא ראה שום צורך לשנות משהו. חברו, שישב לידו היה מלא התלהבות: "מענדי, אתה חייב לנסוע לאיטליה!!"

מענדי, תלמיד בישיבת תומכי תמימים המרכזית ב-770, היה נלהב הרבה הרבה פחות מחברו. התכנון המוקדם היה לנסוע לבקר את משפחתו בארץ הקודש ולהשתתף בשמחה משפחתית שתוכננה להיערך כשבועיים אחר כך. בתשובה שהתקבלה ב'אגרות קודש' כותב הרבי מלך המשיח לחסיד אחד אודות ביקורו באיטליה, ואשר בוודאי ידפיס חומר הפצה באיטלקית ויזכה בו את דוברי השפה. מענדי ראה בתשובה ברכה סתמית לנסיעה, ולא חשב אף לרגע כי יש לעבור באיטליה. הוא התקשר לסוכן הנסיעות,

– קבע. מענדי הנהן בראשו בהיסוס, לא יודע כי בזה הרגע הוא נכנס לאחד הסיפורים המופלאים אותם חווה במשך שנות חייו הצעירות.

בעקבות הבן-דוד האבוד

"לפני שיצאתי לפה מ-770", פתח התמים הצעיר שלשם הנוחות נכנהו בשם שניאור, "ניגש אלי תמים בעל תשובה (שנכנהו בשם תומר), ובפיו סיפור מדהים ובקשה בסופו.

"לתומר, היתה דודה, שבצעירותה הסתובבה קצת באירופה, שם הכירה גוי איטלקי. הקשר ביניהם התפתח, והם נישאו. משפחתו של תומר, אף על פי שלא היתה משפחה חרדית או דתית מוצהרת, היתה משפחה מסורתית חזקה, הנאמנה לערכי הדת. כאשר שמעו כי הבחורה בהריון מתקדם, נסעו כמה מבני המשפחה לאיטליה ונפגשו עמה. לא ברור באלו אמצעים נקטו, או מה נתנו לה לשתות, אבל הבחורה, הזויה לחלוטין עלתה בסיום הטויל על מטוס באמצעות כרטיס טיסה שהוכן לה מראש.

"לאחר מספר שבועות בארץ ישראל, ילדה הדודה בן זכר בריא ושלם. ביום השמיני, הוכנס העולל בבריתו של אברהם אבינו, לשמחת לב כל המשפחה. זמן קצר אחרי הברית, לקחה האמא הטריה את תינוקה, וברחה מבית משפחתה, בדרך לשדה התעופה. היא שבה לאיטליה עם התינוק, והחליטה לגדל אותו שם. כועסת על משפחתה, שעשתה לה את התרגיל הזה, החליטה כי היא מנתקת את ילדה לחלוטין מהיהדות. שום חינוך יהודי, שום קשר לאמונת אבותיו.

"ייתכן ואותו תינוק יהודי שכבר גדל והיה לאיש היה ממשיך לחיות כל חייו כגוי איטלקי חס ושלום, אילולא רצתה ההשגחה העליונה, ובן דודו, תומר, חזר בתשובה ונעשה חסיד חב"ד. רצתה ההשגחה העליונה אף יותר, ותומר, תלמיד ישיבה מן המניין בישיבה ב-770, נזכר לפתע פתאום בבן דודו המתגורר באיטליה, כמעט בלי לדעת כי הוא יהודי.

"תומר, החל לחפש בין התמימים

המשך בעמוד 30

האתר. כשהתיישב על כסאו מול המחשב, ופתח באקראי את המגירה להוציא משהו, נדהם לגלות במגירה את ה.. דרכון האבוד. שמץ של מושג לא היה לו איך ומתי הגיע הדרכון למשרד. אבל ההשגחה הפרטית שבמציאת הדרכון חצי שעה לאחר העברת הכרטיס לאיטליה הדהימה אותו. כעת הרגיש מחוייב לחלוטין לחלק השני של המכתב – הדפסת חומר יהודי באיטלקית. חבר שהיה בשליחות באיטליה נרתם לעזרה, ועד ליום שני י"ז כסלו, היום בו נסע בלוויית חבריו לשדה התעופה, הספיק מענדי להדפיס ולקחת עמו 20 עלונים בני שישה עמודים, המסבירים מעט על יהדות בשפה האיטלקית.

כשהגיעו לשדה התעופה, גילו כי מענדי איננו החב"דניק היחיד בטיסה. בתור הארוך המתפתל לדוכני הצ'ק-אין עמד תמים צעיר, שכאשר ראה את מענדי אורו עיניו.

"מענדי, אתה יודע אנגלית?" שאל

הטלפון, מתקשר לידידו, סוכן הנסיעות החב"די שניאור סמדר. שניאור נמרץ כתמיד נחלץ לעזור – "מענדי, יש לי כרטיס בשבילך ללא עמלת דחיה, בעוד שבוע. אבל חנית הביניים תהיה קצת יותר ארוכה, עשר שעות המתנה באיטליה..."

איטליה. המילה הזאת הספיקה למענדי ההמום. אף שניה מיותרת של התלבטות לא ליותה את ההחלטה – "תסגור". כעת, נותר לו שבוע להתארגן. הוא כבר החל שוקל את מהלכיו הבאים, בעודו חוצה את הכביש הרחב המפריד בין בנין הפנימיה המיתולוגי 749 לבית חייו. עוד היום ייגש למטרה להתלונן על אבדן הדרכון, מחר כבר יסע לשגרירות ויחתום על המסמכים, בתקווה כי יקבל בו ביום את אשרת המעבר.

מעבר לכביש, נשאו אותו רגליו אל משרדי "חב"ד אינפו" הממוקמים מספר בתים מ-770. בשעות הפנאי היה עובד בהם, ועוזר להצלחתו של

ראיון מיוחד: הגאון החסיד הרב אליהו יוחנן גור-אריה, חבר בית דין

24 בית השיח • י"ג כסלו ה'תשע"ב

קול שברון חתנים מחופתם

תופעה שהפכה לשגרה בשנים האחרונות. ראשי ישיבות, רמ"ם, ראשי מוסדות, שלוחים, מבקשים לסדר חופה וקידושין לתלמידיהם ומקורביהם, וזאת חרף העובדה שאינם מבינים, ולא מעט, בענייני קידושין, ובגין התופעה הזאת מתעוררות תקלות חמורות שלעתים פוסלות את הנישואין מלכתחילה!" • נוכח התופעה הזאת קם הגאון החסיד הרב אליהו יוחנן גור-אריה, רבה של העיר חולון וראש מחלקת נישואין בעירו עשרים ושמונה שנים, וזועק חמס, לצד קונטרס מיוחד בשם "סידור קידושין על ידי רב מורה הוראה בלבד".

מאת מנחם זיגלבוים. תמונות: מאיר אלפסי

טלפון בהול לרב מומחה בנושא פתר את הספק במלוא חריפותו: צריך להעמיד שוב חופה קידושין ולכתוב את הכתובה מחדש. לא נעים, אבל עדיין אפשר לתקן.

באותו לילה, אחרי שכל המוזמנים התפזרו לביתם, המלצרים גם הם קיבלו את ה'טיפי' והסתלקו, ובעל האולם עמד עם האצבע על השלטר לכיבוי אורות, נערך סידור קידושין מחדש בנוכחות שני עדים כשרים וראויים, והפעם באמת מ-ז-ל ל ט-ו-ב!

הסיפור הזה אינו דמיוני, הוא אירע באמת אצל שתי משפחות חסידיות בארה"ב, שהשיאו את ילדיהן בחתונה חסידית לכל דבר. אפילו כתבי יד

הסב את תשומת לבו של אבי החתן, יהודי חסידי, ירא שמים ונבון ומשכיל, ולבו החסיר פעימה. הוא חש שמשהו לא כשורה. ביקש לגשת אל מסדר הקידושין הנכבד כדי להסב את תשומת לבו, אבל לא כל כך ידע איך לעשות את זה. בסופו של דבר אזר אומץ ופנה אל הרב. הוא הבין שזה לא משחק. פניו של הרב חוורו. מסתבר ששכח לברר את קרבנות המשפחתיות של השניים עוד לפני החופה.

השאלה עלתה כעת במלוא חריפותה: מה עושים? האם הקידושין תקפים? האם החתן והכלה נשאים בחדר יחוד? האם ייכנסו לאולם כרגיל, והחתונה?

התיר לנו את הנשואות לנו על ידי חופה וקידושין, ברוך אתה ה', מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין", הסתלסל קולו של הרב בנעימה מתנגנת, והנוכחים כולם עומדים נרגשים, מודעים לרגע החשוב והנכבד בחיי בני הזוג הניצבים כעת תחת החופה ולבם הומה. רגע של תפנית בחיים. חיבור נצחי בינו לבינה. איחוד מחדש של נשמות שהתפצלו בירידתם לעולם הזה, וכעת התאחדו שוב סוף סוף.

אחרי החופה, כשנכנסו לחדר 'יחוד' התברר כי שני העדים שעמדו בחופה היו קרובי משפחה. מישהו

”מדובר היה בחתונה חסידית לכל דבר. אפילו כתבי יד קודש חדשים היו ב'תשורה' שחולקה למשתתפי החתונה... אבי הכלה, בהסכמת אבי החתן, הזמין את רב קהילתו לסדר חופה וקידושין, וזה האחרון הסכים בחפץ לב. לו נאה ולו יאה... הוא רק שכח שהוא לא ממש למד והתעמק בהלכות חופה וקידושין על מנת להכיר את כל הפרטים והצדדים ההלכתיים בשלל נושאים הכרוכים סביב המעמד הקדוש הזה שנמשך כמחצית השעה אך תוקפו הוא לנצח נצחים...”

נוספים, וכולם השיבו בשלילה. מאן דהו דאג להסב את תשומת לבו של הרב, והתברר, למרבה התדהמה, שאכן פרט זה נשכח!... ולא עוד, אלא שהחתן עצמו שכח את הטבעת בחדרו שבמלון. החתן והכלה, המחותנים וקהל הנאספים, נאלצו להמתין שעה ארוכה בחופה עד שהביאו את הטבעת ממקומה...

סיפור נוסף היה עם אחד השלוחים שסידר חופה וקידושין לאחד ממקורביו. הרב כתב את הכתובה כדת וכדין. ולצורך עדות אף נטל שני בחורים, חבריו של החתן, ושאלם לשמם על מנת להחתימם כעדי כתובה. החופה עברה בשעה טובה ומוצלחת.

לאחר שאחד הבחורים, מעדי הכתובה, שב לקראון הייטס, עלה בדעתו שבעצם הוא, כעֵד, לא חתם ממש על הכתובה אלא רק שמו נרשם במקום המתאים על ידי המסדר קידושין... הבחור ניגש מיד לאחד מרבני קראון הייטס כדי לברר הלכה לאשורה. רב השכונה נזעק, והזדרז להרים טלפון אל השליח והורה לו להכין כתובה חדשה...

מסתבר שהתופעה הזאת עליה מדבר הרב גור-אריה, הולכת ופושה יותר ויותר, הן בארץ ישראל והן בחו"ל. זה החל בציבור הליטאי, שם חתנים מכבדים את ראש ישיבתם הנערץ לסדר את הקידושין, אך הוא מבין היטב בפירוק קושיות של ה"שב שמעתתא" ו"קצות", אבל לא בנושאים של קידושין. לאט לאט זה החל לחלחל גם בציבור החב"די וכן בקרב שלוחים ומשפיעים, שמשפחות החתן והכלה רואים בהם דמות רוחנית רבת השפעה, והם מבקשים מהם לסדר קידושין.

כאמור, לא כל אחד שיודע ללמוד יודע לעשות חופות. "זה מקצוע לכל דבר", מסביר הרב גור-אריה בסבלנות "צריך לשבת וללמוד הלכות רבות ולהכיר את כל הנושא מכל קצותיו, ויחד עם זאת שיהיה גם ניסיון ופרקטיקה כדי לדעת לענות על בעיות רבות שיכולות לצוץ פתאום, בדקה התשעים". הרב גור-אריה ממשיך את זה לשאלה בספר תורה שמתעוררת באמצע קריאת התורה בבוקרו של השבת. "אי אפשר לעצור את הכול ולהתחיל לעיין בספרי הלכה ושו"ת. צריך לפסוק על אתר, מותר או אסור,

מוזמנים לסדר חופה וקידושין אצל בני קהילותיהם.

• על מה בעצם הרב נזעק?

"לא פעם נאלצתי לכתוב פְּתוּבוֹת חדשות שנכתבו על ידי תלמידי חכמים מופלגים הבקיאים בהלכות שבת וכשרות. אלה ערכו קידושין מבלי לדעת כיצד כותבים כתובה, מה כותבים על גרושה או אלמנה או גיורת, ומה כותב המחזיר את גרושתו. מה סכום כתובתה של בתולה ומה סכום כתובתה של גרושה, אלמנה או גיורת. מתי העדים פסולים, ועוד שאלות הלכתיות בסיסיות חשובות שחובתו של מסדר הקידושין לשאול ולברר בטרם החתונה. זו תופעה קלוקלת שהפכה לשגרה בשנים האחרונות. ראשי ישיבות, רמ"ים, ראשי מוסדות, שלוחים, ובמקומות מסוימים גם הורים שיש להם ידיעה כלשהי בהוראה המבקשים לסדר חופה וקידושין לילדיהם, וזאת חרף העובדה שאינם מבינים, ולא מעט, בענייני קידושין, ובגין התופעה הזאת מתעוררות תקלות חמורות שלעיתים פוסלות את הנישואין מלכתחילה!"

ידוע לי על אחד מראשי הישיבות החב"דיים שסידר חופה וקידושין לאחד מתלמידיו. טקס החופה התנהל כשורה וכמעט סיימו את כל הברכות בשבע הברכות לקראת סוף החופה. לפתע לחשה זודה של הכלה לבעלה "אני חושבת שהחתן לא ענד טבעת לכלה". האיש חשב שמא אשתו לא שמה לב לכל פרטי החופה, אך ליתר בטחון שאל את אחד הנוכחים האם ראה שהחתן ענד טבעת לכלה. הלה חכך בדעתו והשיב שאכן לא ראה דבר כזה. הוא בירר עם כמה משתתפים

קודש חדשים היו ב'תשורה' שחולקה למשתתפי החתונה... אבי הכלה, בהסכמת אבי החתן, הזמין את רב קהילתו לסדר חופה וקידושין, וזה האחרון הסכים בחפץ לב. לו נאה ולו יאה... הוא רק שכח שהוא לא ממש למד והתעמק בהלכות חופה וקידושין על מנת להכיר את כל הפרטים והצדדים ההלכתיים בשלל נושאים הכרוכים סביב המעמד הקדוש הזה שנמשך כמחצית השעה אך תוקפו הוא לנצח נצחים...

טעויות בכתובה

מי שקם ונזעק נוכח פריצת חומת הלכות חופה וקידושין, הוא הגאון החסיד הרב אליהו יוחנן גור-אריה, רבה של העיר חולון וראש מחלקת נישואין בעיר זה כ"ח שנים, וחבר בית דין רבני חב"ד בארה"ק שהוציא לאור לאחרונה קונטרס מיוחד בשם "סידור קידושין על ידי רב מורה הוראה בלבד".

"אני לא מהאנשים העומדים בשער ומוכיחים", פותח הרב גור-אריה בכמעין התנצלות, "אבל בנושא הזה, יצאתי מגדרי כדי להוכיח על עיוותים וקלקולים שיצאו תחת ידי מסדרי קידושין שאינם מומחים לנושא הזה, ולצערי הרב אני עד להם במקרים לא מעטים".

• עיוותים בזדון?

חלילה וחס! מדובר בשגגה היוצאת מתחת ידי רבנים שונים, ראשי ישיבות, ולאחרונה התופעה אף פושה בקרב שלוחים ברחבי העולם האמונים על ניווט הקהילות החסידיות אותן בנו בעשר אצבעותיהם, ומדרך הטבע הם

פסול או כשר, ולהמשיך הלאה. גם בחתונות – אי אפשר לעצור את מהלך החופה ולומר 'רגע, אני צריך לעיין בספרי הלכה'.

• **לכאורה, כל טקס החופה הוא מאוד מסודר, וכמעט כל אחד מאתנו נכח בעשר או עשרים ויותר חופות בחייו. אלו שאלות יכולות לצוץ פתאום?**

דוגמאות יש למכביר: הנה דבר פשוט שקשור למיקום האולם שממוקם פיזית בשטח עיר אחת, אבל הוא שייך רשמית לעיר אחרת. לא מזמן סידרתי קידושין בחופה שהתקיימה באולמי "חצר המלכה" באיזור פְּנוֹת. למעשה זה איזור פתוח ולא ממש בתוך איזור אורבני. כשכותבים בכתובה את מקום החופה והקידושין, מה עלי לכתוב? מהו המקום שבו זה מתקיים? לאן האולם שייך? העיקרון קובע לאיזו רשות מקומית בעל המקום משלם מיסים. האולם, התברר, שייך רשמית למועצה המקומית בבאר טוביה. אין כזה מקום רשמי בשם 'כנות'. אילו הייתי כותב את זה, הייתה צצה שאלה לא פשוטה לגבי טיב הכתובה.

הנה דוגמה נוספת: לא מזמן נערכה חתונה של זוג בעלי תשובה בחצר הישיבה במוריסטאון שבניו ג'רזי. בכתובה כתבו את שם המקום מוריסטאון, אבל זו טעות, כי שם המקום הוא 'מוריס קאונטי'...

בכתובה יש שלושה מוטיבים עיקריים שאם עושים בהם טעות, היא פוסלת: מקום, זמן, ותאריך. בנושא התאריך יכולות לצוץ בעיות רבות, כמו במקרה של חופה בין השמשות, או בחודשים של אדר ראשון ואדר שני; מה כותבים אם החתונה מתקיימת בראש חודש? יש גם שיבושים בנושאי שמות החתן והכלה, אם יש, לדוגמה, שמות לוועזיים, או כינויים שבהם הם מכוונים בפי כל. בחתונה שהייתי לא מזמן החתן נקרא סאשה, ומתעוררת השאלה מה לכתוב בכתובה: "סאשה" או שמו הרשמי "אלכסנדר"? או בארה"ב, יש רבים שנקראים בשם "ג'ק", האם לכתוב את שם הידוע או את שם היהודי "יעקב"? יש בזה אינספור בעיות ושיבושים. אינני מדבר על בעיות של עדי כתובה ועדי קידושין, שלא תמיד ראו את נתינת הטבעת, או שלא ממש מבינים מה הם

הרבי מציב תנאים

את השאלה ההלכתית מי ראוי לסדר קידושין, הורה הרבי לאחד שהיה נוגע לו למעשה – שאם יש לו 'סמיכה' לרבנות ולמד הלכות הנוגעות לסידור קידושין, ובנוסף לזה גם למד סימן אחד (לפחות) בהלכות גיטין, כדי שיהיה "יודע בטיב גיטין וקידושין" – רק אז יוכל לסדר קידושין.

במקום אחר כתב הרבי לרב חיים גוטניק, מחשובי הרבנים באוסטרליה, בשנות צעירותו:

"בשאלתנו בנוגע לסידור קידושין: הנה כיון שיש לו סמיכה לרבנות, ובטח מזמן לזמן חוזר על ההלכות, הרי אם החתונה היא כדבעי, ז.א. באותו התנאי שכותב, יכול לעשות את זה".

הרבי דורש אפוא תנאים לאפשרות של סידור קידושין (א) סמיכה לרבנות. (ב) התמצאות בהלכות קידושין (ג) ידיעה, חלקית לכל הפחות, בהלכות גיטין.

(מתוך הקונטרס "סידור קידושין על ידי רב מורה הוראה בלבד")

למשל כאשר החתן שכח את הטבעת בבית, האם אפשר לקחת ממישהו אחר? ומה קורה אם חתן קיבל את הטבעת מהוריו, צריך לוודא שהוא הקנה לבנו את הכסף עבור הטבעת הקנייה מלאה וגמורה. אפילו בחדר יחוד יש פרטים רבים שמסדרי החופות צריכים להיות בקיאים בהם ישר והפוך.

רואים ושומעים. לפעמים יש גם קירבה משפחתית בין העדים לבין המשפחות של החתן והכלה. צריך גם לוודא שהעדים אינם פסולי עדות והנם שומרי שבת, וכאשר יש חתונות עם מספר מוזמנים מצומצם, זו בעיה.

גם בנושא הטבעת יש פרטים הלכתיים רבים, כמו למשל שהטבעת צריכה להיות רכוש של החתן. לא פעם צצות בעיות של הרגע האחרון, כמו

זהירות יתרה ברישום לנישואין

נושא הרישום לנישואין – שהוא קדם והכנה לנישואין עצמם – גם הוא בעייתי וטומן בחובו לא מעט בעיות, בעיקר אחרי השנים שבהן עלו מאות אלפי עולים ממדינות חבר העמים. במקרים רבים צריך לנהל מערכת רישום ענפה כדי לעמוד על היוחסין שבעם ישראל. רבים מהעולים החדשים מגיעים לארץ הקודש (וגם לארה"ב) עם תעודות מזויפות, ואי אפשר לדעת מי יהודי, ומי כהן, ומי גרוש או רווק וכו'. רבים מאותם יהודים מתקרבים ליהדות על ידי השלוחים ברחבי העולם, אך השלוחים עצמם שרוצים להשיא אותם כדת משה וישראל, מתוך רצון טוב, לא יודעים את המלאכה העדינה, המורכבת והסבוכה הזאת.

יש גם מקרים של ממוזרים שאסורים לבוא בקהל ה'. אני מכיר מקרה של שליח, שביקר כדבעי על אודות חתן מהמקורבים שלו, והתברר כי הוא ממזר. איך פותרים את זה? יש לפעמים שאין מה לעשות. באחת הישיבות של בעלי התשובה בארה"ק, היה בחור שלמד בשקידה, אך הוא ידע שהוא ממזר. הוא היה שבור מאוד כי הוא רצה להתחתן, אך לא יכול היה. ניסיתי לעזור לו, ונסעתי יחד עם הגאון הרב טלזנר אל אמו שהתגוררה בלונדון כדי לחקור אותה על החופה וקידושין שלה, בתקווה למצוא פירצה ובכך להתיר את מצבו של בנה. ישבנו עמה שעות ארוכות וביקשנו ממנה ברחמים שתייעע לנו, אך היא אמרה 'לא אכפת לי אם הילד שלי ממזר'...

מסופר על הגאון הרד"ץ חן, שפעם בנו ר' אברהם נכנס לחדרו וראה אותו יושב עם יהודי נוסף ושניהם בוכים. לאחר מכן שאל את אביו מדוע בכה, והגאון סיפר לבנו שהיהודי הזה סיפר לו שהוא ממזר, ובכה, מדוע הוא אשם בעוונות לא לו, למה זה מגיע לו ולמה הוא צריך לסבול מכך? "יומה יכולתי לעשות!" השיב הרב לבנו, "רק לבכות איתו ביחד".

והתברר שהבן אינו במצב האמור, ב"ה.

אספר לך מקרה נוסף: בא אלי בחור מהצפון, עם שם פרטי ושם משפחה יהודי. אני רושם אותו לנישואין, ובין השאר התעניינתי למקום עבודתו. הוא סיפר לי שהוא עובד בשגרירות ישראלית באחת מבירות אירופה. אמרתי לו שיש לי חבר באותו העיר (השליח המקומי) וביקשתי להעביר דרכו ספר במתנה לאותו חבר. הבחור דווקא הכיר את השליח והסכים בשמחה. הבחור נסע לאותה עיר והביא את הספר לשליח. בדיוק נסעתי אז לנוי יורק, והסתבר שהשליח חיפש אותי בדחיפות. לבסוף מצא אותי וסיפר שהוא מכיר את הבחור מילדותו, והוא גוי לכל דבר! התקשרתי מיד לארץ ישראל וברגע האחרון הודעתי על ביטול החתונה שאת בני הזוג רשמתי בעצמי. מתברר שהכלה עצמה לא ידעה שחתנה הינו גוי...

בעיות צצות לרוב. פעם התקשר אלי אחד השלוחים שסיפר כי שכח לברך ברכת "בורא פרי הגפן", האם יש פה קידושין או לא...

• אז מה אתה מציע?

לא ייתכן שמישהו לוקח רב שיסדר חופה בעוד שהרב הוא אין לו יד ורגל בטיב גיטין וקידושין. אני שואל אותך בכנות: האם אותו אדם היה לוקח לילד שלו מוהל שהוא מיוחס וצדיק וכו' אבל מעולם לא למד מילה? כשם ששליח לא יכול למול תינוק ללא לימוד ופרקטיקה, והוא יכול להסביר זאת לבני המשפחה, אותו דבר גם בנושא החופה. השליח יכול לנהל את החופה, לומר ברכות, לנאום ולהסביר לכל הנוכחים כל תהליך ותהליך - אבל את נושא הקידושין עצמם, צריך רב מומחה. זו לא בושה לקחת מישהו שלמד.

• מה שליח שנמצא בעיר רחוקה ברוסיה, למשל, צריך לעשות?

מה שהוא עושה כשהוא צריך מוהל לבריתות – מביאים איש מקצוע מרחוק. יש שאומרים לי שהם מסדרים קידושין כשהם נמצאים בקשר רצוף עם רב. אבל כאמור, זה לא פתרון נכון.

• מאיפה נובעת קלות הראש זאת?

כתבתי את שם החתן ושם אמו. למקרה הזה יש פתרון, אבל מי שיודע אותו – יכול לאלתר אותו בו במקום ולא להתחיל לדון ולחפש תשובות ופתרונות בעוד שהקהל כולו עומד וממתין לתחילת החופה. לאחר החתונה נערכו בירורים נוספים,

גויים בתוך עמנו

כאמור, הרב גור-אריה 'חי' את הנושא הזה קרוב לשלושים שנה ומכיר היטב את הנושא לעומק ואת הבעיות שיכולות להתעורר. "יש שלוחים שאמרו לי שהם מכינים את הכתובה מראש. אבל לפועל מגיע ערב החתונה, הם מגיעים לאולם החגיגי, ומגלים פתאום שיש עוד שם לחתן או הכלה ואין מקום להוסיף את השם; או שמתברר פתאום שלא כתבו שהוא כהן או לוי".

הסיפורים והמקרים שהרב גור-אריה חווה באופן אישי, יכולים לעורר צמרמורת, ולא בכדי. "פעם הוזמנתי לסדר חופה לזוג באחד האולמות במרכז הארץ. האב הינו בעל תשובה זה עשרות שנים, ואבי הכלה הוא חסיד חביד זה דורות רבים. חתונה חסידית לכל דבר, שיהיה בשעה טובה. כשאני מתחיל לכתוב את הכתובה, לוחש לי האב באוזן שהוא אינו אבי החתן, וייתכן שהחתן גם פסול-חיתון. האולם מואר באור יקרות, המוזמנים כבר מגיעים, והתזמורת מנגנת ברקע... (ראה מסגרת).

• אז מה עושים במקרה כזה?

”אמר לי אחד השלוחים: לא נעים לי, אני קירבתי אותו והוא חושב שאני רב גדול, ופתאום אני הולך 'ליבא' מישהו אחר?! אמרתי לו: מה הבעיה? תעשה את כל נושא החופה, תנחה, תסביר ותכריז הכרזות, בעוד שהרב המומחה יעשה את הדברים שלו בצורה ראויה ונכונה. יש מקרים שמתעוררות בעיות והזוג פשוט לא מקודש!

יש שלוחים שמרגישים שהם מוכרחים לעשות את החופה; הם קירבו במשך השנים את בני הזוג או אחד מהם או את משפחתם, הם מעורים במשפחות, והמשפחות מצדן רואים בשליח 'רב עליון' שלא ייתכן שהוא לא יודע לעשות סידור קידושין. בעבור המקורב, השליח הוא ראביי חשוב ונחמד והוא הדמות הרבנית הקרובה לו ביותר. אמר לי אחד השלוחים: לא נעים לי, אני קירבתי אותו והוא חושב שאני רב גדול, ופתאום אני הולך 'ליבא' מישהו אחר?! אמרתי לו: מה הבעיה? תעשה את כל נושא החופה, תנחה, תסביר ותכריז הכרזות, בעוד שהרב המומחה יעשה את הדברים שלו בצורה ראויה ונכונה. יש מקרים שמתעוררות בעיות והזוג פשוט לא מקודש!

יש רב מאוד נכבד וחשוב בבני ברק, ששמו נודע למרחקים, שמדי פעם מוזמן לסדר חופות לתלמידיו בעירי, חולון. היו שנים ארוכות שהיה אומר לי שאני אסדר את ענייני הקידושין עצמם, מפני שהוא פשוט לא למד לעומק את הנושא ואין לו ניסיון בתחום. הוא מחל על כבודו, ומתוך יראת שמים נזהר מלעשות דברים שהוא אינו בקי בהם. הוא ניהל חלקים אחרים בחופה, לכבודם של תלמידיו, אבל את העניין עצמו השאיר למי שידוע. זו לא בושה.

• האם אצל רב מומחה לא יכולות ליפול טעויות?

ברור שכן. אינני משלה את עצמי; ידוע שאפילו רבנים מומחים בסידור חופה וקידושין שוגים, אך לכל הפחות הם יודעים שעשו טעות ויודעים את ההלכה איך לתקן, או לחילופין, שהם לא יכולים לתקן ויקדשו מחדש או ידעו כיצד לכתוב כתובה מחדש. אבל מה יעשה מי שאינו יודע?!

בנוסף לכך, לרב מורה הוראה מומחה, יש, כידוע, סייעתא דשמיא מיוחדת שמלווה אותו כדי להציל אותו ממכשלות, כמו גם אצל דיינים בדיני תורה שה' ניצב בעדת א-ל.

• תוכל לספר על מקרה כזה?

היה פעם מקרה שבו בחור בא להירשם לנישואין במשרדי הרבנות. הסתכלתי עליו, בחנתי אותו מול התמונה בתעודת הזהות, עברתי איתו על הפרטים שלו. הוא גם הביא שני עדים שהוא יהודי. כשראיתי שהכול

כשורה, רשמתי אותו לנישואין. יומיים או שלושה לאחר מכן, קיבלתי טלפון אנונימי שהבחור הזה אינו אלא ערבי! קראתי לו שוב למשרדי הרבנות, בדקתי שוב את פרטיו, שאלתי שאלות וחקרתי, והכול בסדר. גם לא היה לו מבטא זר. חשבתי לעצמי שאולי בשידוך הזה מעורב קנאה מצד מישהו, וקורה שמתקשרים כדי לנסות לקלקל. השארתי אפוא את הדברים בצורה זו. לאחר שקיבלתי טלפון בפעם השלישית על היותו ערבי, התחלתי לחקור את העניין לעומק עוד יותר. התקשרתי לאביו ואמרתי לו 'מזל טוב, שמעתי שהבן שלך מתחתן'. האיש המהם משהו בכעס וטרק את הטלפון. התקשרתי שוב והצגתי את עצמי ושוב איחלתי 'מזל טוב'. האיש צעק שאין לו בן שמתחתן... התחלתי לחשוד שמישהו אכן לא בסדר.

בהמשך התברר כי הבחור אכן ערבי שעבד במסעדה. באחד הימים גנב את תעודת הזהות של בנו של בעל הבית, הלך למשרד הפנים ואמר שאיבד את תעודת הזהות שלו. עשו לו תעודת זהות חדשה עם שמו של בן בעל הבית ועם התמונה שלו. הוא גם הצליח להביא עדים בתחבולה. מה עשה? הוא נסע עם הרכב שלו מתחת לבית של הורי הכלה, מלמטה צעק "אמא אמא" לעבר אם כלתו. היא מצדה לקחה את זה כמחמאה גדולה, והוא מיד לקח שני אנשים שעמדו במקום וראו זאת, וביקש מהם שיעידו בעבורו. התברר שהבחורה אפילו לא ידעה שהוא ערבי... המקרה הזה התפרסם בהמשך גם בעיתונות.

זה בהחלט מקרה של סייעתא דשמיא שמלווה רב, כמו הסיפור הידוע על הגאון רבי משולם איגרא, רבה של פרשבורג, שסידר פעם

שלא יקחו רב שלא בקי בטיב גיטין וקידושין; רב מורה הוראה שיש לו ניסיון בנושא הזה. אני קורא גם לרבנים ולשלוחים, ראשי ישיבות ומשפיעים – כולם כבודם במקומם מונח. שיעשו מה שהם יודעים היטב לעשות: להורות הלכה, להשפיע, לרומם ולקרב, אבל לגבי מלאכת סידור קידושין, שיתנו את המלאכה למי שידע, לרב שלמד את הנושא לפרטי פרטים, שמשנן את ההלכות בתדירות ואף מסדר קידושין לעתים תכופות. כי אם לא, מדובר ב**נזק שאין לו הופכין לדורי דורות!** ומכלל לאו אתה שומע הן, כמה ברכת שמים יש בזוג שהתקדש כראוי והתקדש בקדושה של מעלה על ידי "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין".

ללא כתובה כשרה. במשך השנים פנו אלינו עשרות ומאות זוגות, ללא גוזמא, ומתלוננים על היעדר שלום בית או בעיות של פרנסה, בעיות בחינוך וכו', ותולים את זה בטעויות של מעשה הקידושין או כתובה. ובאמת, לא יאומן כמה כתובות מצאתי פסולות ממש! כשאני רואה כתובה שלא נעשתה על פי ההלכה, עולים בי חששות לגבי הקידושין עצמם, אני הרי לא הייתי שם בשעת מעשה... לא פעם ראיתי וידאו מחופות שבהם רואים בבלבול של סדר הברכות וכו'.

• **אל מי מופנית אפוא הקריאה שלכם?**

הקריאה היא לשניים: בראש ובראשונה לזוגות ולהורים –

קידושין לאלמנה, וכשהקריאה את הכתובה תחת החופה, במקום לומר "ארמלתא" (אלמנה) אמר בטעות "מתרכתא" (גרופה). הנוכחים במקום תקנו אותו, והוא חזר לקרוא שוב את הדברים, ושוב פעם טעה, וכך גם פעם שלישית. ואז פנה אל הכלה ישירות ואמר לה: "הגידי את האמת, האם פעם התגרשת?" היא נשברה, פרצה בבכי והודתה כי בעבר הייתה נשואה לזמן קצר ביותר ולאחר מכן התגרשה. משמים סייעו על ידו של צדיק זה.

לפעמים אני מקבל פתובות ששלוחים עשו, אני לא משמיץ חלילה, אבל אני רואה שהם לא יודעים בנושאים אלה; טעויות על גבי טעויות, ומצד חז"ל אסור לחיות עם אישה

המשך מעמוד 23

שהגיעו לתשרי מי חוזר ארצה דרך איטליה. דא עקא שהוא התעורר מאוחר מדי, ורוב התמימים שהגיעו לתשרי כבר חזרו לשיבותיהם בארץ הקודש. בין הבודדים שנשארו, לא היו רבים שחזרו דרך ארץ המגף. היחיד אותו הוא מצא הייתי אני, מסיים שניאור את הסיפור המוזר.

"תומר ניגש אלי והצליח להלהיב אותי על הרעיון של ילד יהודי הגודל

היהודים! אתם כל הזמן נוהגים בכפייה ובאלימות! חטפתם אותי על מנת למול אותי. כל שיחה שלי עם מישהו מהמשפחה מהארץ מסתכמת בתעשה תעשה תעשה. תניח תפילין, תלמד ועוד ועוד. למה שאני אעשה את כל הדברים האלה? מישהו מכס פעם ניסה להסביר לי? מישהו ניסה פעם לתת לי משהו לקרוא שאבין מהי בכלל הדת הזאת?"

את ההלם על פניו של בן הדוד היהודי איטלקי, כאשר מענדי שלף מתוך מזוודתו עלון הסברה באיטלקית היה צריך לצלם. הוא פשוט לא הבין מאיפה הגיע לבחור הישראלי שנוסע מארצות הברית לביקור מולדת עלון בשפה האיטלקית. "אתם יודעים מה?" שאל, כשהוא מפשיל את שרוולו, "בואו ננסה את זה". מיותר לציין שאת המתנה מתומר, בן דודו, המזוזה, נטל הוא עימו, מבטיח כי היא תעטר את דלת ביתו.

תם ולא נשלם סיפורו של עוד ניצוץ יהודי שהתעורר, נשמה יהודית שהיתה חבויה כבר במעמקי הקליפות, אך הרבי מלך המשיח דואג גם לה. ומי יודע? אולי היתה זאת זכות מסירות הנפש של משפחת אמו היהודיה, מסירות הנפש עבור בריתו של אברהם אבינו, עבור היותו של הילד יהודי, שעוררה את האתערותא דעילא שבסיפור זה. את שארית העלונים שנשארו, אגב, חילקו התמימים בדוכן מבצעים מאולתר אותו הקימו במרכז העיר.

ללא כל רקע יהודי. הוא נתן לי מזוזה אותה קנה במיוחד וביקש ממני להעביר אותה לבן דודו, תקע בידי פיסת נייר עם מספר הטלפון ונעלם. אני נלהב ונרגש כולי מה'מבצע' המיוחד בו זכיתי להשתתף, לא חשבתי על כך שבעצם אין לי שום דרך לתקשר עם האיש, שאינו יודע אף מילה בעברית. רק כאן, בשדה התעופה 'נפל לי האסימון', ואז ראיתי אותו".

למה לא מסבירים לי?

מיד אחרי נחיתת המטוס ברומא, ניגשו זוג חיילי בית דוד לפעולה. שיחת טלפון למספר שהיה בידם, ובן הדוד, שדווקא נהנה מהרעיון כי בן דודו שמעבר לים שולח אליו את חבריו, הסכים להיפגש עם השניים במקום מרכזי בעיר. לפגישה הגיע ביחד עם 'אשתו', גויה איטלקית עימה הוא חי. הפגישה הייתה נחמדה והשיחה קלחה בנימים. אחרי כמה דקות של שיחה על דא ועל הא, כשהגויה הזמינה את עצמה בעידודם הנמרץ של התמימים להביא כוס קפה, פנו התמימים לנושא שלשמו באו – "אפשר להציע לך להניח תפילין?"

האמת, שהם חששו מסירוב. אולם הם לא ציפו לכזה סירוב קיצוני. "בשום אופן לא!" התריס בכעס. "אני לא עושה את הדברים האלה שלכם!". למבטם התמה של התמימים, הואיל והסביר, או שמא לתקוף: "אתם

את ההלם על פניו של בן הדוד היהודי איטלקי, כאשר מענדי שלף מתוך מזוודתו עלון הסברה באיטלקית היה צריך לצלם. הוא פשוט לא הבין מאיפה הגיע לבחור הישראלי שנוסע מארצות הברית לביקור מולדת עלון בשפה האיטלקית. "אתם יודעים מה?" שאל, כשהוא מפשיל את שרוולו, "בואו ננסה את זה". מיותר לציין שאת המתנה מתומר, בן דודו, המזוזה, נטל הוא עימו, מבטיח כי היא תעטר את דלת ביתו.

לוח שבועי

שבת קודש פרשת וישלח, י"ד כסלו

שקיעה	פלא המנחה	מנחה גדולה	חצות	זק"ש	זריחה	תל אביב
4:37	3:33	11:59	11:34	9:02	6:31	תל אביב
4:28	3:29	12:11	11:48	9:28	7:09	ניו-יורק

לונדון	פריז	ניו יורק	חיפה	תל-אביב	ירושלים	הדלקת נרות
3:34	4:36	4:10	4:04	4:14	3:55	צאת השבת
4:50	5:48	5:14	5:14	5:16	5:15	

ג' פרקים: הלכות חובל ומזיק פרקים א-ג
 פרק אחד: הלכות נחלות פרק ט
 ספר המצוות: מ"ע רל"ו

יום שני, ט"ז כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:37	6:32	תל אביב
4:29	7:10	ניו-יורק

ג' פרקים: הלכות חובל ומזיק פרקים ז-ח.
 הלכות הוצח ושמירת נפש פרק א

פרק אחד: פרק יא

ספר המצוות: מ"ע רל"ו, מל"ת רפ"ט,
 מל"ת רצ"ו (בהוצאת קאפח - מל"ת רצ"ה)

יום ראשון, ט"ו כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:37	6:31	תל אביב
4:29	7:10	ניו-יורק

ג' פרקים: פרקים ד-ו

פרק אחד: פרק י

ספר המצוות: מל"ת רל"ו

יום רביעי, י"ח כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:37	6:33	תל אביב
4:29	7:12	ניו-יורק

ג' פרקים: פרקים ה-ז

פרק אחד: פרק ב

ספר המצוות: מ"ע רמ"ז, מל"ת רצ"ג,
 מל"ת רצ"ז, מ"ע קפ"ב

יום שלישי, י"ז כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:37	6:33	תל אביב
4:29	7:11	ניו-יורק

ג' פרקים: פרקים ב-ד

פרק אחד: הלכות סנהדרין פרק א

ספר המצוות: מ"ע רכ"ה, מל"ת רצ"ה
 (בהוצאת קאפח - מל"ת רצ"ו), מל"ת רצ"ב

יום שישי, כ' כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:38	6:35	תל אביב
4:30	7:13	ניו-יורק

ג' פרקים: פרקים יא-ג

פרק אחד: פרק ד

ספר המצוות: מל"ת רצ"ט, מ"ע ר"ב,
 מ"ע ר"ג, מל"ת ר"ע

יום חמישי, י"ט כסלו

שקיעה	זריחה	תל אביב
4:38	6:34	תל אביב
4:29	7:13	ניו-יורק

ג' פרקים: פרקים ח-י

פרק אחד: פרק ג

ספר המצוות: מ"ע קפ"א, מל"ת ש"ט,
 מל"ת רצ"ח, מ"ע קפ"ד

הצורפים
HAZORFIM

מאז 1952

תל אביב רח' קיבוץ גלויות 75, 03.6818123 • רח' ויצמן 32, 03.6092772 • קניון רמת אביב, 03.66437083 • בני ברק רח' רבי עקיבא 49, 03.5703498 • ירושלים רח' כנפי נשרים 5 גבעת שאול, 02.6514026 • רח' מלכי ישראל 2 (ביכר השבת), 02.5383853 • חרש רעננה קניון רננים, 09.7430787 • חרש פתח תקווה הקניון הגדול, 03.6039422 • חיפה גרנד קניון, 04.8121175 • נתב"ג: טרמינל 3 שער 03.9757081 • מרכז מבקרים ותנוות כפר דניאל, יער בן שמן, 08.9186633 • שירות לקוחות: 08.9186630

הספר שיחולל מהפכה בלימוד התניא בציבור הרחב

תניא להמונים

הרב נדב כהן מצפת - מוסר ותיק של שיעורי תניא בציבור הרחב - החליט לעשות מעשה. הוא סיכם את כל ספר התניא וערך אותו בצורה בהירה וקולחת, כדי שכל אחד יוכל לקחת את הספר וללמוד בו, ללא צורך במורה צמוד. הספר החדש כבר הגיע למאות מקורבים וחולל מהפכה וגם חסידי חב"ד מברכים על היוזמה • לקראת י"ט כסלו מספר הרב כהן על עבודת העריכה של הספר ומה הוא מאפשר לקורא בן זמננו

מאת: שלום בער קרומבי

מבן-דודי, שבאותו זמן התחיל להתקרב ליהדות. הוא עניק לי ספר תניא עם ביאור של הרב עדין אבן-ישראל ואמר לי שהכל נמצא בספר הזה. בגלל שחיפשתי באותו זמן תשובות לשאלות רבות במהות החיים, הייתי פתוח לרעיונות חדשים והתחלתי לקרוא בספר. ככל שהעמקתי בקריאת הספר הוא משך אותי יותר והרגשתי שיש בו אמת. אמנם היה קשה לי לקבל מושגים של הבדלה בין גוי ויהודי, אבל הלימוד משך אותי מאד והחלטתי להתגבר על הקשיים שבמושגים אלו ולהמשיך לקרוא בספר."

במשך מספר חודשים טייל נדב בהודו וכל הזמן המשיך להעמיק בלימוד התניא. "הרגשתי שאני חייב להיות קשור לספר הזה. במקביל המשכתי לבדוק דרכים מיסטיות נוספות – אבל כל הזמן התחברתי יותר ויותר לתניא. הלימוד בספר השפיע עלי מאד וחייבר אותי בצורה חזקה מאד ליהדות. בשלב מסוים החלטתי שברצוני לבקר בבית חב"ד וקיבלתי על עצמי שאם יציעו לי להניח תפילין בבית

להמשיך החיים. לאחר תקופה החל להתעניין ברוחניות ובמודעות עצמית והחליט לצאת שוב להודו – הפעם לחיפוש רוחני.

"בהשגחה פרטית, ממש משמים, לפני שיצאתי לטיול הלכתי להיפרד

הכרות הראשונה של הרב נדב כהן עם ספר התניא, נעשתה דווקא כשחיפש את עצמו הרחק מעולמה של היהדות. היה זה בשלב מתקדם בחייו, כשחיפש רוחניות במזרחים מרוחקים והחליט לשים פעמיו להודו, כדי לדלות מקרוב את תורת המזרח. בהשגחה פרטית פגש את בן דודו, שהחל להתקרב ליהדות, וקיבל ממנו במתנה ספר תניא. הקריאה בספר שבתה את ליבו והוא החל להימשך אחרי הרעיונות הכתובים בו. "באותו זמן חשבתי לעצמי שגם אם לעולם לא אחזור בתשובה – ולא משנה כיצד אנהג באורח חיי – בכל מצב אמשיך לדבוק כל חיי בספר הזה", הוא מספר.

נשאבתי לעולם של התניא

נדב כהן גדל במושב ניר ישראל שבדרום, במסלול שיגרתי לחלוטין. אחרי הצבא יצא לטיול במזרח, כמו שאר חבריו, אבל טיול זה לא היה חיפוש רוחני והוא שב לארץ ישראל

הפצת התניא לעם כולו וניסה בכל דרך לקדם את לימוד התניא לציבור הרחב, דרך עבודתו כמנהל הסמינרים במרכז 'אסנט' בצפת.

פריצת הדרך הזדמנה לידי של הרב כהן כשהחל להעביר שיעור תניא שבועי למאות החברים של 'אסנט' ברחבי הארץ, באמצעות שידור ישיר באינטרנט. "כדי לשמור על קשר עם החברים שמגיעים ל'אסנט', התחלנו להעביר שיעור שבועי בשידור ישיר לבתיהם של מאות אנשים. בגלל שהשיעור הועבר באמצעות קו אינטרנטי, החלטתי לשלוח אחרי כל שיעור סיכום של התוכן שנלמד, כדי להקל על הצופים בבית". אז עוד לא תיאר לעצמו שהפעולה הזו תהפוך לכלי מרכזי בלימוד התניא למקורבים.

חב"ד, אשיב בחיוב – אחרי שמאז בר- המצווה שלי לא הנחתי תפילין. עברתי תהליך עמוק ופנימי עם הלימוד בספר והיה בי רצון עז לממש את התהליך הזה במעשה ממשי. הלימוד בספר נטע בי תחושה של קירבה לתורה והמצוות.

"לבסוף כשהגעתי לבית חב"ד בפוסקר היה זה בחול המועד סוכות. נכנסתי ואמרתי מיד לרב שמשון גולדשטיין שאני רוצה להניח תפילין, אבל הוא הסביר לי שאצטרך להמתין עד לסיום החג. בגלל שהיתה לי החלטה חזקה שברצוני להניח תפילין, החלטתי להמתין בבית חב"ד עד סוף החג ובינתיים התחלתי ללמוד עם הרב גולדשטיין. כל אותו הזמן הרגשתי שאני בונה את עולמי הרוחני, אבל לא ידעתי באיזו דרך אבחר. החלטתי לתת צ'אנס ליהדות, אבל המשכתי בחיפושים. ההרגשה שלי היתה שאני מחפש משהו עמוק – את מה שמעבר לחיים הסתמיים.

"כשקראתי בתניא הרגשתי שלמרות ההתנגדות הפנימית שיש בי, אני נשאב לתוך העולם של הספר ושיש בו נקודת אמת שלא מצאתי באף מקום אחר. אני זוכר למשל שאותו ראש- השנה היה הפעם הראשונה שהציק לי שלא הלכתי לבית הכנסת. מאוחר יותר, ביום-כיפור, החלטתי לצום לראשונה בחיי. במשך כל יום-כיפור ישבתי בבית הכנסת, בלי סידור, ורק הקשבתי לתפילות. לא הכרתי את הסידור והכל היה זר לי, אבל היה חשוב לי להיות בבית-כנסת".

משיעור שבועי באינטרנט לסיכום שבועי באימייל

את ההרגשה שחווה באותם ימים נדב, הוא חש צורך להפיץ לכל חבריו. הטרידה אותו המחשבה על כך שישנם אנשים שלא נחשפו לספר המופלא שנפל בידיו. "במשך כל החודשים הראשונים של הטיול למדתי רק את הפרקים א'-ג'. הרגשתי שאני נכנס לעולם מופלא. הייתי קורא בספר ומתמלא והרגשתי שיש לי ביד מדריך איך לחיות את החיים".

עם המחשבה הזו המשיך נדב להסתובב גם שנים אחרי שחזר בתשובה והפך לחסיד חב"ד מהמניין. הוא המשיך להרהר בחשיבות של

את ההרגשה שחווה באותם ימים נדב, הוא חש צורך להפיץ לכל חבריו. הטרידה אותו המחשבה על כך שישנם אנשים שלא נחשפו לספר המופלא שנפל בידיו. "במשך כל החודשים הראשונים של הטיול למדתי רק את הפרקים א'-ג'. הרגשתי שאני נכנס לעולם מופלא. הייתי קורא בספר ומתמלא והרגשתי שיש לי ביד מדריך איך לחיות את החיים"

מבצע רחב היקף, כשמידי שבוע קיבלו את השיעור אלפי אנשים. "מלכתחילה הכוונה היתה רק לערוך שיעורים לייב הפרקים הראשונים", מספר הרב כהן. "אבל אחרי שסיימנו את הפרקים הראשונים הגיעו מאות תגובות מאנשים שביקשו שנמשיך לשלוח את השיעורים מידי שבוע, וכך המשכנו לפרקים הבאים, עד שלבסוף, במשך שנה, סיימנו לסכם את כל ספר התניא בשפה מדוברת".

השיעורים עצמם הותאמו לקהל הרחב. כל שיעור שילב בתוכו סיפורי חסידים והסברים מכל הביאורים שנכתבו לספר התניא, כך שכל אחד יוכל להבין את הנלמד. לאורך העבודה כולה התייעץ הרב כהן עם משפיעים ושילב את כל הפירושים השונים בספר התניא.

לא פלא שאחרי שהסתיים המיזם ואלפי אנשים קראו בשקיקה את השיעורים מידי שבוע, הגיעה הדרישה להוציא את השיעורים בספר מסודר

"התגובות הנלהבות לסיכומים הגבירו בי את הרצון להשקיע בהם יותר, עד שלבסוף החלטנו לוותר על השיעור עצמו ולהשקיע יותר בסיכום הפרקים לשיעור כתוב, שנשלח כל שבוע ברשימת תפוצה למאות מקורבים". הסיכומים נוסחו בצורה קלה ובהירה והגישו למאות אנשים מידי שבוע שיעור מתומצת ומבואר בספר התניא, על פי סדר הפרקים. הרב כהן ניחן בכישרון כתיבה ובשפה בהירה ומרתקת והוא שקד רבות על השיעורים הכתובים, כדי שכל אחד מהחברים שמקבל את השיעור הכתוב יוכל להבין את התוכן המרתק של התניא.

בתחילה היו מקבלים את השיעורים רק החברים הקבועים מ'אסנט' בצפת, אבל תוך זמן קצר פנו עוד מאות אנשים בבקשה לקבל את השיעורים מידי שבוע לתיבת הדואר האלקטרוני שלהם. המיזם הפך להיות

איך כל זה קשור לשליחות היחידה של קבלת פני משיח?

"בצורה פשוטה: כדי להבין מה זה משיח וגאולה חייבים ללמוד חסידות, וכשלוּמדים חסידות מבינים מהי גאולה באמת. אי אפשר להסביר למקורב מה זה משיח בלי ללמוד איתו את הפרקים בספר התניא שעוסקים בנושא. ספר התניא הוא היסוד של תורת החסידות וכלולים בו כל הנושאים ולכן כדי ללמוד עם מקורב נושאים הקשורים למשיח חייבים קודם כל ללמוד איתו את היסוד שכלול בספר התניא.

"ישנם גם רבים שכשאתה אומר להם 'משיח' בלי להסביר למה הכוונה, הם מפתחים 'אנטי'. הנושא של משיח נשמע מופשט ואבסטרקטי. אבל כשאתה לומד עם אדם לעומק את הסוגיה והוא מבין מהם ימות המשיח ומה התכלית של הכל, הוא מתחבר לכך באופן טבעי. כדי לחבר אדם באופן פנימי הוא חייב ללמוד את הפרקים היסודיים בתניא על משיח וגאולה.

"אני יכול לומד גם מהניסיון שלי, שפעמים רבות מגיעים ליאסנטי אנשים שלא רוצים לשמוע על משיח, אבל כשאני מתחיל ללמוד איתם בתניא את הפרקים של ל"ו והלאה, הם מסירים את המחיצות וההתנגדויות לנושא. אנחנו רוצים להסביר לאדם מה המטרה של כל הבריאה ומה המטרה של כל עבודת ה' – והרי הכל מוליד למשיח. זה היסוד של ספר התניא.

"ישנו מאמר של הרבי בו מבואר שצריך לדבר עם הנפש הבהמית בשפתה שלה, כדי שהיא תקבל בפנימיות את ההשפעה של הנפש האלוקית. כדי להעביר את נושאי המשיח והגאולה במילים שכל אחד יבין, אי אפשר להתחמק מעבודה יסודית ומעמיקה, שמחייבת לימוד עם כל אחד של תכלית בריאת העולם כפי שמלמדת אותנו לעומק תורת החסידות".

להבין בפעם הראשונה את שבעת סוגי האהבה שבתניא

בעריכת הספר נעשתה עבודה מושקעת כדי להגיש את הלימוד בצורה מסודרת, כדי שכל אחד יוכל להבין את המהלך הרציף של הספר. כחלק מעבודה זו חולק הספר לפי שערים,

בספר התניא. אין תשובה שלא תמצא בספר התניא. אדם רציני שלומד את הספר ביסודיות ימצא בו את התשובה לכל השאלות של החיים והעולם. התניא הוא מדרך, מא' ועד ת', איך לנהוג בחיים בעולם, איך להתבונן על העולם שמסביבנו וכיצד להתנהג במצבים של ניסיונות או התמודדויות. לכן גם מאד השתדלנו להביא בתמציתיות את הנקודה של הפרק ולהיצמד לתוכן. ישנם אנשים רבים שלא מסוגלים לשבת כעת במשך שנה שלימה ולהעמיק בכל ספר התניא, אבל הם רוצים שיהיה להם גישה לכל התוכן שבספר בשפתם שלהם.

"ישנם את הפרקים בלב הספר – מכ"ו ועד ל"ד – שעוסקים בכל הטרדות שיש לאדם בחייו. הספר פשוט מעניק עצה לכל בעיה שיכולה להיות:

שילקט ויגיש את הלימוד בספר התניא לקורא בן זמננו. היוזמה הגיע מצד הוצאת הספרים "חיש הפצת המעינות", שאף נטלה על עצמה את מלאכת העריכה והסידור של השיעורים לספר ערוך ומסודר – שמהווה תקדים היסטורי על מדף הספרים החב"די. עד היום יצאו אמנם עשרות ביאורים על ספר התניא, אך טרם נערך הספר שמנגיש את הלימוד בתניא לאדם הפשוט מהרחוב שמעולם לא פגש את הרעיונות העמוקים של תורת החסידות. הספר החדש – שזכה לשם 'מודעות יהודית' – מאפשר לכל אחד להכיר מקורב את התניא בשפתו שלו.

לראשונה רואה אור ספר שמאפשר לכל אדם ללמוד את התניא ללא מורה צמוד או בשיעור. בספר החדש

"ישנם גם רבים שכשאתה אומר להם 'משיח' בלי להסביר למה הכוונה, הם מפתחים 'אנטי'. הנושא של משיח נשמע מופשט ואבסטרקטי. אבל כשאתה לומד עם אדם לעומק את הסוגיה והוא מבין מהם ימות המשיח ומה התכלית של הכל, הוא מתחבר לכך באופן טבעי. כדי לחבר אדם באופן פנימי הוא חייב ללמוד את הפרקים היסודיים בתניא על משיח וגאולה.

שמחה, דאגה, טרדות בעניינים גשמיים או בעבודת ה'. אנשים שקוראים את זה בשפה שלהם לא מפסיקים להתפעל. אנשים מתחברים לספר בגלל שהוא מדבר על מה שכל אחד מהם חווה בחייו".

הספר התקדימי גם נותן מענה למוסרי שיעורים בספר התניא. הרב כהן מספר כי קיבל תגובות מרובים ומרצים שהודו לו על כך שהכין מערך מסודר לשיעורים בספר התניא, מסודר למסירת שיעורים. כל פרק חולק לפי הסיכומים הראשוניים שנערכו, כך שכל פרק מוגש במספר שיעורים מסוכמים, שכל אחד מהם כולל בתוכו סיפורי חסידים ודוגמאות לנלמד בספר. הרב כהן מספר כי לו עצמו, בתור מי שלמד שנים חסידות ב'מכון אלטעי' בצפת, מסייע הספר, כשהשיעורים כתובים וערוכים מול העיניים ומאפשרים לימוד מסודר.

מבוארים כל המושגים של החסידות, כמו "לבושים", "דיבור", ומושגים מופשטים רבים הכלולים בספר, כך שכל אחד יכול להתמודד עם הטקסט שבספר בכוחות עצמו, וללא צורך בידע מוקדם.

תשובות לשאלות המהותיות של החיים

מה תופס אנשים במיוחד בספר התניא?

"לאנשים יש שאלות רבות על החיים. מי אני? מה התפקיד שלי? האם יש לי שליחות מיוחדת? איך מתמודדים עם קשיים, עם אמונה, עם ביטחון, עם טרדות הפרנסה? מה הכוונה להתקשר עם ה'? איך מתגברים עם קשיים ובשביל מה צריך להתגבר עם קשיים?

"לכל השאלות האלו יש תשובות

שכוללים בתוכם את פרקי הספר.

השער הראשון – שער "הדרך הארוכה" הכולל את הפרקים א'-י"ז – מסביר בצורה מפורטת מהי שיטת חב"ד בנוגע לתורה ומצוות, התבוננות, תפילה, מהו בינוני ואיך לעלות על המסלול הזה. השער השני – "הדרך הקצרה" – כולל את הפרקים ח"י-כ"ה, ועוסק בשאלה מה עושה אדם שאינו יכול להתבונן, איך הוא מגלה מסירות נפש ואיך מקיימים תורה ומצוות בחיי היום-יום. השער השלישי – שער "השמחה", כולל את הפרקים כ"ו-ל"ד, עוסק בכוונה איך להיות בשמחה, איך מתמודדים עם בעיות בגשמיות, רוחניות, טרדות, טמטום המוח והלב ומהי חשיבות מצוות אהבת ישראל. השער הרביעי – שער "משיח" – כולל את הפרקים ל"ה-ל"ז ועוסק בנושא של משיח – מה התכלית ולשם מה דרושה כל העבודה בעולמנו החשוך. השער הכולל את הפרקים ל"ח-מ' עוסק ביחס בין כוונה למעשה. אחר-כך מופיע שער העוסק בכל אחת מהכוונות שדרושות בעבודת ה', והשער האחרון הוא: המשכת השכינה לעולם.

גם כאן נעשתה עבודה מושקעת ויסודית. לנוחותו של הקורא הוכנו טבלאות מפורטות המגישות את כל סוגי האהבה לפי התניא וכן את כל סוגי הכוונות. הוא מסביר מה ההבדל בין סוגי ההתבוננות השונים, מה ההבדל בין סוגי האהבה והיראה השונים וסוגי השמחה והעצבות, אותם מלמד התניא. בנוסף מסודרת טבלה העוסקת בהתבוננות שמוציאה את האדם מידי עצבות: מהי התפיסה המוטעית שגורמת לאדם עצבות וכנגדה מהי התפיסה הנכונה שפועלת באדם מוטיבציה לעבודת ה'. הטבלאות מאפשרות לקורא בהירות בכל הנוגע לעצות המעשיות של התניא, כדי שיבין מהי הדרך הנכונה בחשיבה חיובית ובתפיסה לגבי עבודתו הרוחנית. תופעות אלו פוגשים פעמים רבות בעיקר אצל אנשים שמתחילים את צעדיהם הראשונים בעבודת ה' ועדיין אינם מבינים את הדרך הנכונה למדוד את הצלחתם או כישלונם. רבים מהם נופלים פעמים רבות למרה שחורה, רק בגלל חשיבה מוטעית, וכאן עושה ספר התניא סדר בקשר לאופן שבו אדם צריך לבחון את עצמו.

שאדמו"ר הזקן חוזר על עצמו, אבל בפועל רואים שיש כמה רבדים עליהם מדובר בספר, שנוגעים לחיות העולם, כפי שהיא מצומצמת בעצמה, ולכוח ה' בעולם כפי שהוא מצמצם את עצמו כדי להחיות את חיות העולם".

הספר החדש הושק במהדורה מפוארת לקראת י"ט כסלו ומופץ בימים אלו ברחבי העולם. הרב כהן מקווה כי הספר יביא את רעיונות התניא לציבור הרחב ויגיש את הלימוד עבור רבבות היהודים המחפשים להרוות את צמאונם בתורת החסידות. "אני מרגיש היום שאני משלים את התהליך שהתחלתי כשהתקרבתי ליהדות והספר סייע לי כה רבות", הוא אומר כיום בשמחה.

כשהרב כהן משתף אותנו בעבודת העריכה של הספר הוא מגלה כי פעמים רבות קיבל תגובות מחסידי חב"ד עימם דיבר בלימוד התניא, שגילו כי הם עצמם מעולם לא השקיעו כל כך בלימוד התניא.

"אנשים פוגשים אותי ומספרים לי שפעם ראשונה הם מבינים את הרעיונות של התניא על בוריים, בזכות השילוב של כל הביאורים מכל הספרים שמובאים בספר. קיבלתי תגובות מחב"דניקים שסיפרו שלראשונה הבינו מהם שבעה סוגי האהבה בתניא וכיצד עוברים מדרגה לדרגה. גם בשער היחוד והאמונה השקענו עבודה רבה, כדי להסביר בכל פרק מהו מחדש על פני הפרק הקודם. כשלומדס בצורה שטחית את שער היחוד והאמונה נראה

אבל יחיד עשיתי לך

יחד עם כל בני המשפחה היקרה, מצטערים אנו מאד על פטירתו של ידיד דגול ושותף נאמן יותר מ-33 שנים, איש צנוע, חסיד וישר, טוב לשמים וטוב לבריות, רודף צדקה וחסד ביתרון, היקר באדם, מגזע תרשישים

אלתר יששכר דב ליברמן הרה"ח הנעלה הרב ע"ה

ואנו שולחים תנחומינו הכנים לכל בני משפחתו – ידידינו היקרים שי'

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים תנחמו בכפלים ומעתה אך טוב וחסד הנראה והנגלה ימצאוכם תמיד כל הימים ובהמשך פעולותיכם הטובות בדרכו של אביכם הדגול והיקר תמצאו חיזוק ובמהרה יקויים היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם בגאולה השלימה

אברהם אהרן הלוי רובשקין ומשפחתו וכל יוצ"ח

הכיפה הצילה. גם העקשנות

"הקדשתי לזה כמה דקות מחשבה, והצעתי להם להתקשר אליך שוב ולשאול אותך אם אתה מוכן להחליף את הכיפה. אם היית משיב בחיוב - שלא יקבלו אותך לעבודה; סימן הדבר שאתה אדם ללא עקרונות. אם הנך מתעקש על עקרונותיך - שיקבלו אותך, זה אומר שתתנהג אתם ביושר בלי להסתיר כלום. מסתבר אפוא שהתקבלת לעבודה בגלל עקשנותך, ובזכות אותה עקשנות, חיי ניצלו!"

מאת הרב טוביה בולטון

תרגום: פ' זרחי

הנדרשים והתקבל לראיון. בהגיעו לראיון, בדקה וועדת הקבלה את תיקו האישי, את המסמכים, הרישיונות וההמלצות, וחברי הוועדה התרשמו לטובה. היתה הסכמה לקבלו לעבודה במקום באופן מיידי, אולם אז קרה דבר ששינה את הכל: הוא הסיר את כובעו. פתאום עיני כולם התמקדו במילים שנקמו על כיפתו: "יחי המלך המשיח". הוא המשיך לשוחח אתם בנושא המקצועי, אולם הם כבר לא שמעו דבר.

לאחר מספר דקות סיימו את הפגישה עם "אל תתקשר אלינו, אנחנו נתקשר אליך". הם אפילו לא לחצו את ידו בפרידה. ד"ר זלניקו לא היה טיפש. הוא הבין מיד מה ארע פתאום. על פניו, התעסוקה כרופא לקהילת סאטמר במונרו, הייתה נראית כדבר אבוד.

אף על פי כן, לד"ר זלניקו עדיין היתה תקווה, שמא בכל זאת הוא יתקבל לעבודה. חמשה שבועות עברו בלי לשמוע

(במאמר מוסגר ראוי לציין, שטענות סאטמר הן ללא כל בסיס ומשענת, כי חסידות חב"ד ותורתה מתמסרת להבאת המשיח ומתנגדת להנחות היסוד של התנועה הציונית, ובפרט נגד הדעה שיהודים מסוגלים "לטפל בעצמם" ולסיים את הגלות בכוחות עצמם).

מה שמעצים את הייחודיות של העסקת ד"ר זלניקו בסאטמר, היא העובדה שהוא חובש כיפה רקומה עם הכרזות "יחי המלך המשיח".

רק לפני מספר חודשים, ד"ר זלניקו ביקר בישיבה שלנו "אור התמימים" בכפר חב"ד, וסיפר לנו את הסיפור המופלא הבא, כיצד הוא התקבל שם לעבודה.

הסיר כובעו והאמת התגלתה

לפני כמה שנים הוא ראה מודעה שקהילת סאטמר במונרו מחפשת רופא. היות והוא היה זקוק לפרנס את רעייתו ומשפחתו, מילא את הטפסים

ת הסיפור הבא שמעתי לפני חודשיים מד"ר **זלניקו**, אחד הבוגרים שלנו בישיבת "אור התמימים". ד"ר זלניקו הינו הרופא המרכזי בקהילת סאטמר בעיירה מונרו שבניו יורק, זו קהילה גדולה הכוללת כעשרים אלף חסידי סאטמר.

אז מה כל כך מיוחד בזה? לא כל קורא יבין את הייחודיות. הנה ההסבר: חסידי סאטמר הנם אנשים נדיבים. הם מרבים במעשים טובים ומסייעים לנצרכים בממדי ענק. אולם הפרסום שלהם לא מגיע בגלל מעשי החסד הטובים שלהם אלא בעיקר בזכות התנגדותם לציונות. עבורם, ציונות, ציונים, וכל מי שתומך בהם הינם רשעים. הם מתעבים כל שיטה התומכת בציונות.

לכן, כאשר הרבי שיבח לפני שנים רבות את החיילים הישראליים שפלטו לאנטבה במסגרת מבצע חילוץ השבויים הנודע, הם יצאו במחאה קולנית וחמורה כנגד חב"ד.

התערה ד"ר זלניקו יפה בקרב חיי הקהילה. הוא היה אהוד על באי המרפאה, ויצא לו שם כרופא מומחה בעל כושר אבחון טוב, שיד ה' מסייעת אותו.

שנה חלפה. אחד מחברי הקהילה, בעל השפעה גדולה בקהילה, הגיע למרפאתו והתלונן על כאבי בטן ממושכים. מפה לאוזן השמועה התרוצצה כי לחסיד זה יש מאה מיליון דולר בבנק. הוא היה האחראי לכל ענייני הממון בקהילה ופיקח על המשכורות, ראה שכל אחד קיבל את המגיע לו ובזמן.

לאחר בדיקה יסודית, רשם לו ד"ר זלניקו כדורים נגד כאבים על מנת להקל עליו, והציע לו לעבור בדיקת קולונוסקופיה (בדיקה פנימית באמצעות מצלמה זעירה המוחדרת אל חלל הבטן) בהקדם האפשרי.

עברו כמה שבועות, והחסיד שוב הופיע במרפאה וביקש עוד כדורים משככי כאבים.

"האם עברת את הבדיקה?" שאל הרופא.

"לא הספקתי לעשותה", השיב באדישות, "אולי מאוחר יותר".

ד"ר זלניקו הסיר את משקפיו, הצביע לכיוון הדלת וצעק: "צא

ד"ר זאב זלניקו בחגיגת הכנסת ספר תורה

עוד לפני שהגעת לראיון ידעו שאתה נמנה על חסידי חב"ד. הם שיערו שלאור הקונפליקט בין חסידי סאטמר לחסידי חב"ד, תתחכם ותסתיר את עצם היותך חסיד חב"ד, והם מצדם יעלימו עין - והכל יבוא על מקומו בשלום. אבל לא, אתה בכיפה שעל ראשך הפגנת את החב"דיות שלך קבל עם ועדה, וכבר אי אפשר היה להתעלם מכך

מהוועדה מילה. כעת גם הד"ר הבין שאין למה לחכות יותר, והוא החל לחפש עבודה אחרת - ללא הצלחה.

לאחר ששה שבועות, לפתע צלצל הטלפון. מהעבר השני היה נציג וועדת הקבלה במונרו שהזמינו לפגישה שניה.

הפעם, כשהוא התיישב מולם, הם דילגו על הגינונים ועל הצדדים המקצועיים, והחלו מיד בנקודה שהפריעה להם: הכיפה. הם הצביעו לכיוון ראשו והחלו לדבר על הסלוגן המופיע על הכיפה.

לפני שהספיקו לסיים את המשפט הראשון, הרופא עצר בעדם: "רבותיי, מדובר בעסקת חבילה. הכיפה ואני הולכים ביחד. אם אתם חפצים בי, אתם מקבלים אותי עם הכיפה, ואם אתם לא רוצים אותה - גם אני לא פה. זו הפעם הראשונה והאחרונה שאני משוחח על נושא הכיפה. אם אתם מקבלים אותי לעבודה בשל מקצועיותי, אזי אני בעל הבית במשרדי ואין לכם זכות לומר לי מה לעשות.

מחוץ למשרדי, בקהילתכם, אתם בעלי הבית".

החסיד היה המום. הוא לא היה רגיל שידברו אליו, החסיד המכובד, בצורה כה בוטה. ד"ר זלניקו עצמו לא הורגל להשתמש בנימת דיבור שכזו, אך הוא חש כי כרופא - חובתו לדאוג לכך שהפציינט שלו יעבור את הבדיקה בהקדם האפשרי.

החסיד התאושש כעבור רגע, התקומם ואמר כי אף אחד לא העז לדבר אליו בסגנון כזה. "אני יכול לפטר

דבריו היו נחרצים. הם העיפו בו מבט נדהם, אך השיבו בהיסוס: "נחשוב על זה".

לאחר שבוע התקשרו עם הבשורה לה חיכה כל כך: הוא מונה לרופא הקהילה!

"צא ממרפאתי!"

ברבות השבועות והחודשים,

לראשונה וכולם ראו את הכיפה שעל ראשך, חשבו שאתה לא שפוי. אתה יודע מה חלק מהאוכלוסיה חושבת על חב"ד, ובפרט על אלו שמאמינים בליובאוויטשער רבי כמלך המשיח... עוד לפני שהגעת לראיון ידעו שאתה נמנה על חסידי חב"ד. הם שיערו שלאור הקונפליקט בין חסידי סאטמר לחסידי חב"ד, תתחכם ותסתיר את עצם היותך חסיד חב"ד, והם מצדם יעלימו עין – והכל יבוא על מקומו בשלום. אבל לא, אתה בכיפה שעל ראשך הפגנת את החב"דיות שלך קבל עם ועדה, וכבר אי אפשר היה להתעלם מכך.

"זו הסיבה שהם ביקשו שלא רצו להעסיק אותך, והמשיכו לתור אחר מועמדים אחרים, אך ללא הצלחה. הם לא מצאו עוד מישהו עם המלצות טובות כפי שהיו לך. בנוסף לכך, הותרת רושם חיובי על כל חברי וועדת הקבלה עוד בטרם הורדת את הכובע. חברי הוועדה לא ידעו מה להחליט – האם להחליט לגופו של אדם או גם על פי דעותיו ואמונתו. הם באו אליי אפוא להתייעצות.

"הקדשתי לזה כמה דקות מחשבה, והצעתי להם להתקשר אליך שוב ולשאול אותך אם אתה מוכן להחליף את הכיפה. אם היית משיב בחיוב – שלא יקבלו אותך לעבודה; סימן הדבר שאתה אדם ללא עקרונות. אם הנך מתעקש על עקרונותיך – שיקבלו אותך, זה אומר שתתנהג אתם ביושר בלי להסתיר כלום.

"מסתבר אפוא שהתקבלת לעבודה בגלל עקשנותך, ובזכות אותה עקשנות, חיי ניצלו! רופא אחר היה דואג על מקום עבודתו ומאפשר לי לעשות מה שאני רוצה בחופשיות.

"בסופו של דבר" – סיים החסיד את סיפורו – "אני בעצם הצלתי את עצמי, על ידי העצה שנתתי להעסיק מישהו עקשן כמוך..."

ד"ר זאב זלניקו מקבל במשרדו את מזכירו של הרבי, הרב יהודה לייב גורנר, וחבר הבד"צ של קראון הייטס, הרב"ג הרב אהרן יעקב שווי, עם העסקנים ר' חנינא שפרלין ור' אליהו סלאווין

בדיקת הקולנוסקופיה כפי שאמרת, ומצאו אצלי גידול ממאיר! הם אמרו שהגעתי בדקת האפס וכי עדיין יש תקווה. אם הייתי מגיע בעוד שבוע, זה כנראה היה מאוחר מדי.

"עוד באותו יום נשלחתי לחדר ניתוח, וב"ה, הניתוח הצליח והגידול הוסר לחלוטין! אתה צדקת. לולא הגערה שלך, הייתי דוחה את זה עוד ועוד... ומי יודע... אתה פשוט הצלת את חיי!"

עיניו של ד"ר זלניקו אורו. זה היה אחד מרגעי האור והסיפוק בעבודתו – כשידע שהציל חיו של מישהו, או שהציל בריאותו של אחד ממטופליו.

בתוך האווירה המיוחדת ששררה בחדר הרופא באותם רגעים, פתח החסיד וביקש לספר עוד דבר מה:

"ברצוני לשתף אותך במשהו", אמר כצופן סוד. "אתה יודע למה לקח לוועדה ששה שבועות לחזור אליך לאחר הראיון הראשון שערכו אתך? מיד אסביר לך: כשהסרת את כובעך

אותך בתוך שעה קלה, הבנת?" השיב מנה אפיים. "אתה פה כדי לשרת אותנו בלבד, אז כדאי לך להיזהר בסגנון דיבורך."

ד"ר זלניקו לא נבהל. "במרפאה אני הקובע! אם לא מוצא חן בעיניך, אתה יכול לפטר אותי. אבל כל עוד שאני פה, או שתמלא את הוראותיי או שתסתלק מכאן!"

החסיד התכוון לצאת ומתוך כעס הוא הפטיר: "אוקיי, נראה מי עוזב", וטרק את דלת המרפאה בזעם.

• • •

חודש אחרי התקרית, והחסיד המכובד חזר למשרדו של ד"ר זלניקו עם מתנה יקרה: כוס של אליהו הנביא מכסף טהור, בגודל מרשים, עבור שולחן הסדר. לצד הגביע, גם סיפור.

"לאחר שזרקת אותי מהמרפאה והתעשתי, הבנתי שרק את טובתי אתה דורש, וכי אתה רוצה שאטפל בעצמי בכל הרצינות. הזדרזתי אפוא לבצע את

Keter
Van Service
Reasonable Prices

נהנים מאנשי דוברי עברית

קנדי לה-גרדיה נוארק \$32 \$62+

Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

718-644-4444
להזמנות מארץ הקודש: 057-560-2120

כתור
שרותי הסעות במחירים מוזלים

קריאת קודש של הרבנים שליט"א להצלת ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש הקריות

אל אחינו אנ"ש שיחיו די בכל אתר ואתר

ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש הקריות מתקיימת ב"ה זו השנה ה-15 וכיום קיימות בה מסגרות הן ישיבה קטנה והן ישיבה גדולה, מגדלת ומחנכת את תלמידי התמימים שיחיו בדרך האמונה הטהורה בה' ובמשיחו ומהווה מקור פרנסה גשמי ורוחני לעשרות משפחות כ"י ועל ידם לכל הסביבה.

הישיבה הקדושה נקלעה בשנים האחרונות למצוקה כספית קשה ומצב זה קשה מנשוא ולא רק שמכביד על קיום הישיבה והמשך התפתחותה אלא אף מעמיד בסכנה קיומית ומוחשית ח"ו היל"ת את עצם קיומה!

אשר על כן מזדרזים אנו לפנות אליכם בקריאה נרגשת מעומק הלב ומפצירים בכם:

אנא ואנא אל תעמדו מנגד ואל תתנו למוסד הקדוש הזה ליפול ולהשקעה רבת שנים בגשמיות וברוחניות לרדת חלילה לטמיון

ותרמו כל אחד ואחת בעין יפה ובנפש חפצה כפי יכלתכם והשפיעו גם על ידידיכם לעשות כן ואחד המרבה ואחד הממעיט ופרוטה לפרוטה מצטרפת לחשבון גדול ובזכותכם נוכל להמשיך לקיים לפתח ולהרחיב את המוסד הקדוש הזה ולהעמידו על רגליו לשם ולתהילה ולתפארת לנח"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח.

ובזכות השתדלותכם והשתתפותכם בהצלת הישיבה באמצעות מצות הצדקה להחזקת התורה מלמדיה ולומדיה הנגלה והפנימית נזכה כולנו בתוכ"י להתברך ממקור הברכות בכל הצורך בפרט ובכלל בבני חיי ומזוני ובכולם ריחי, והעולה על כולנה להתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ולגאולה האמיתית והשלימה תומכי ממ"ש.

יגאל פיזם
רב קהילת תביד ליובאוויטש
קרית שמואל-חיפה

דוד מאיר דרוקמן
רב העיר חיפה
קרית מוצקין

הרב ישיעור הרצל
רב העיר חיפה
קרית מוצקין

הרב חיים שלמה דוסקין
הרב הראשי
קרית אתא

אברהם יצחק ויסני
אברהם יצחק ויסני
אברהם יצחק ויסני

תרומות נא להעביר אל מנהל הישיבה הרב איתן י' שי' פיזם טל. 050-4646774 | דוא"ל: chabadks@netvision.net.il
הפקדה: בנק דיסקונט סניף 138 קרית-ים מס' חשבון 711810 ע"ש ישיבת חב"ד
דואר: ישיבת תומכי תמימים ת.ד. 908 קרית שמואל-חיפה 26109

קשה שידוכו של חסיד... ..

אם על שידוכים בכלל נאמר שקשה זיווגו של אדם "כקריעת ים-סוף", הרי שזיווגו של בחור חסידי בברית המועצות של אותן שנים הייתה קשה פי כמה • פרק נוסף מזכרונותיו המרתקים של הרה"ח ר' הלל זלצמן • חלק ראשון

הביא לדפוס: אברהם רייניץ

מהדרך והתרחקו משמירת תורה ומצוות.

בברית המועצות הקומוניסטית לא היה מקובל, ולמעשה כמעט בלתי אפשרי, לפתוח עסק עצמאי. לכן, מי שרצה להתפרנס בכבוד, היה צריך ללמוד מקצוע. מסיבה זו, גם בחורים ובחורות 'משלנו' היו הולכים ללמוד השכלה גבוהה באוניברסיטה כדי שיוכלו להתמודד עם קשיי הפרנסה. מובן שהלימוד בסביבה הגויית, וההתחברות הבלתי-נמנעת עם הסטודנטים והסטודנטיות הגויים השפיעו לרעה על אופי חייהם והיו גורם עיקרי בהתרחקות מהשורשים היהודיים.

גם אם הצליחו לשמור על עצמם שלא לאכול נבילות וטרפות, הם התקשו מאוד לשמור שבת, בפרט בערים הגדולות ובפרטי-פרטיות אלו שעבדו בבתי חרושת הגדולים. במצבם,

נשארו בכל רחבי ברית המועצות מספר מצומצם של משפחות חסידי חב"ד, ויהודים שומרי תורה ומצוות אחרים, כך שכאשר בחור הגיע לפרקו היה אפשר לספור על יד אחת את מספר המועמדות הפוטנציאליות הידועות לו מכל רחבי ברית המועצות.

בין המשפחות שנשארו בברית המועצות – הרי אלה שזכו להתגורר ב'קהילה' היו 'מחממים' ומעודדים אחד את השני, ויחד הצליחו לחנך את ילדיהם ברוח התורה; אולם אותן משפחות שהתפזרו ברחבי ברית המועצות והתגוררו בבדידות, משפחה אחת או שתי משפחות שומרות תורה ומצוות בעיר אחת, בקושי הצליחו לשרוד ברוחניות.

כל עוד הילדים היו בבית, תחת השגחת ההורים, הצליחו איכשהו להשפיע עליהם, אבל לאחר שגדלו ונעשו עצמאים – רבים מהם ירדו

היחול חיים יהודיים בברית המועצות הקומוניסטית היה קשה תמיד, אבל היו תקופות בחיים שהקושי הזה התעצם במיוחד, כמו למשל תקופות השידוכים. אם על שידוכים בכלל נאמר שקשה זיווגו של אדם "כקריעת ים-סוף", הרי שזיווגו של בחור חסידי בברית המועצות של אותן שנים הייתה קשה פי כמה.

הקושי העיקרי היה קודם כל במבחר המצומצם של משפחות חסידיות ויראי-שמים. בעולם החופשי חיו מאות אלפי יהודים חרדיים שיכלו לקיים חיי תורה ומצוות מלאים ללא מורא, ולמעשה לכל צעיר או צעירה היו עשרות מועמדים פוטנציאלים ברדיוס הקרוב לעיר מגוריהם, ועוד אלפי מועמדים ברדיוס הרחב יותר. לעומת זאת בברית המועצות שאחרי היציאה הגדולה של אנ"ש בשנת תש"ו,

ביותר בחייהם של בחורים חסידיים ברוסיה הסובייטית

התוועדות בקהילה החב"דית בסמרקנד.

יושבים מימין לשמאל: הרה"ח ר' חיים זלמן קוזלינר, הרה"ח ר' דובער יפה, כותב השורות הרה"ח ר' הלל זלצמן ואביו הרה"ח ר' אברהם זלצמן הילד הקטן, הוא בן-ציון מישולבין, בנו של ר' דוד מישולבין

מישהי שתתאים לדרישותיו. גם כאשר נמצאה בחורה מבית חסידי, שהוריה היו תמימים ויראי-שמים – בדרך כלל, אם הם חיו ללא סביבה חרדית, הרמה החסידית שלה הייתה נמוכה בהרבה מהחסידישקייט של הבחור המיועד, ורק בכוחו של הקב"ה הבלתי-מוגבל הצליחו המועמדים להתגבר על הפערים ולבנות יחד בית חסידי.

למרבה הצער, היו מקרים שהבחור נפגש עם בחורה מבית חסידי, במלוא מובן המילה, 'מסלתה ומשמנה', ולאחר הפגישה הראשונה התברר לו שלמרות שהורים היו "שופרא דשופרא" - למעשה הם איבדו את השפעתם על הבת, והיא הייתה רחוקה מאוד מלהיות בחורה חסידית.

בשורות הבאות אספר כמה סיפורים, חלקם כמובן בעילום שם, אודות שידוכים מעניינים שאירעו בשנים ההן:

באירופה הפילו חללים רבים, בעיקר בקרב הבנות הצעירות, שלא למדו דבר על היהדות, והתפתו בקלות לזרום עם רוחות ה'קידמה' של המשכילים. מי שהצילה את המצב הייתה האשה הצדקנית הדגולה שרה שניר ז"ל, שהקדישה עצמה לשליחותה החינוכית ספרותית - להלחם בהשכלה ובחילוניות של הצעירות היהודיות, ולהקים מוסדות תורה וחינוך לבנות. בשנת תרע"ח ייסדה שרה שניר בקרקוב בית ספר דתי עצמאי לבנות, שהפך לרשת חינוכית דתית לבנות, בחסותה של תנועת "אגודת ישראל". אדמו"ר הריי"צ מאוד עודד את התופעה, ובשנות הצדי"ק ייסד הרבי הריי"צ את 'אחות התמימים' בריגה, וכן הלאה.

לכן, בחור חסידי שחיפש בחורה חסידית, אפילו חרדית סתם, היה צריך לעמול קשה מאוד, עד שהיה מוצא

שמירת השבת הייתה כרוכה במסירות נפש של ממש, ורבים לא עמדו בניסיון. כמובן שחיים רוחניים כאלה התבטאו גם בחלישות בעניינים עיקריים אחרים, כמו תפילה ותפילין, וכדומה.

עיקר הקושי היה במציאת בחורות חסידיות. במשפחות חסידיות, הרי הבחורים למדו במחתרת, השתתפו בהתוועדויות חסידיות עם זקני החסידים וספגו את הלחלוחית החסידית. הבנות, לעומת זאת, לא למדו תורה ולא השתתפו בהתוועדויות, כך שכל החסידישקייט שלהן התבססה אך ורק על האווירה ששררה בבית, וכאשר האווירה ברחוב ובמוסדות הלימודים הייתה אנטי-תזה של כל מה ששמעו מההורים, התקשו הבנות לשמור על הלחלוחית היהודית.

[בעייה זו, אגב, הייתה בעייה של היהדות העולמית עד לפני קרוב למאה שנה. רוחות ההשכלה שנישבו

חסידי ולראות דורי-דורות של שלוחים ויראי-שמים אמיתיים.

הייחוס של הכלה

ר' שמריהו מרינובסקי היה חסיד סקווער שההשגחה העליונה הובילה אותו לקהילה החב"דית של סמרקנד. שני בניו – ר' ישראל ור' חיים – שלמדו בחדרים המחתרתיים של ליובאוויטש בעת מלחמת העולם השנייה, הפכו להיות חסידי חב"ד. זכורני ששמעתי פעם מפי המלמד שלנו, ר' בנציון מרוז, שפעם הכין בחור לבר-מצווה, וכל-כך התפעל מיראת השמים של הבחור עד שכתב את התרשמותו לרבי הר"י וסיים את מכתבו בביטוי "מובטחני שבחור זה יניח תפילין כל ימי חייו!" למותר לציין, שבאותן שנים, ברוסיה הסובייטית של סטאלין, הייתה זו מחמאה יהודית-חסידית שאין למעלה הימנה. בחור זה, היה ר' ישראל מרינובסקי ע"ה.

הוא אכן היה צנוע וירא-שמים גדול. סיפרו עליו, שפעם היה צריך לנסוע למוסקבה ולהתארח אצל אחד מאנ"ש, וכאשר הגיע לפנות ערב ליעדו שבברברי העיר, פתחה האשה את הדלת ואמרה שבעלה ישוב רק מאוחר בלילה. הוא כמובן לא נכנס לבית, בגלל איסור ייחודי, ומכיוון שמוסכן היה לשוטט סתם כך ברחובות, הוא חזר לתחנת הרכבת, רכש כרטיס ונסע כל הלילה ברכבת, הלך וחזור, כאחד הנוודים. בשעת לילה מאוחרת, כאשר גם תנועת הרכבות פסקה, הוא יצא החוצה, ועם אור ראשון של בוקר, כאשר הרכבת הראשונה יצאה לדרך, הוא עלה שוב על הרכבת, ורק מאוחר יותר בבוקר הגיע שוב ליעדו.

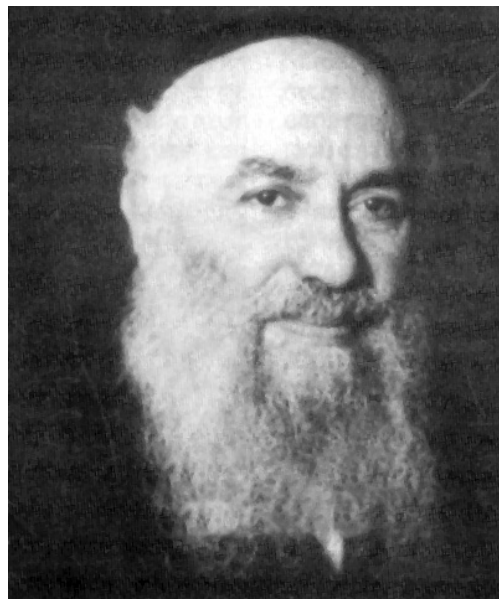
אחיו הצעיר, ר' חיים, היה אמן-יד מוכשר ביותר, ולימים נודע כמוהל המפורסם מכפר חב"ד. מכיוון ששניהם היו בחורים חסידיים ויראי-שמים, ממשפחה מיוחסת – היה קשה מאוד למצוא עבורם שידוך מתאים.

בשלב מסויים ניגש ר' משה ווישצקי להוריו של ר' חיים, והציע את אחייניתו. אביה, שנעצר בעוון הפצת יהדות וחסידות, נפטר בכלא, ור' משה הרגיש חוב קדוש לשדך אותה עם בחור חסידי. לאחר שנפגשו ומצאו חן אחד בעיני השני, סיכמו על השידוך

ייחוס, או מידות טובות?

אחד מחשובי הבחורים החסידיים בסמרקנד, שהתקשה מאוד למצוא בחורה חסידית כלבבו, הגיע לגיל שלושים ועדיין לא מצא את זיווגו. יום אחד הגיע אותו בחור לבית אחותי שרה, כדי להתייעץ עם גיסי, הרה"ח ר' אליהו מישולבין ע"ה, שהיה חברו המובהק וידוע בפקחותו החסידית. היחסים בין המשפחות היו חמימים מאוד, והרגשנו ממש משפחה אחת. לכן, למרות שהייתי רק בן חמש-עשרה, שמעתי וידעתי מה קורה מסביב...

מדבריו של הבחור הבנתי שיש לו שתי הצעות מתאימות. כן, מכל בנות אני"ש שברחבי רוסיה, היו רק שתי בנות שהיו יכולות להתאים לו! אחת ממשפחה חסידית מיוחסת, והשנייה בחורה ממשפחה אלמונית שאביה נהרג במלחמה, אבל היא הייתה ידועה

דרש בשבח הכלה.

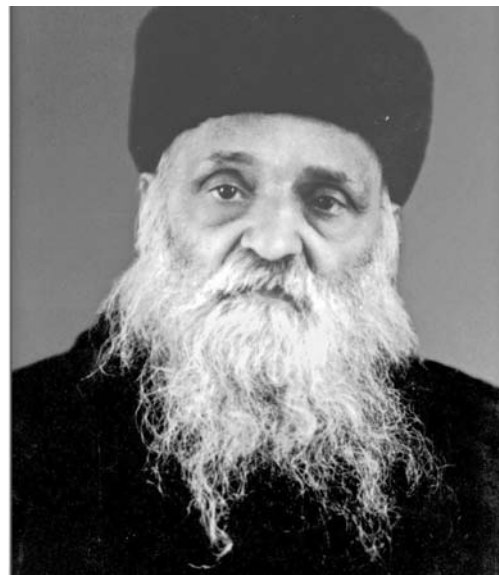
הרה"ח ר' יהודה קולאשר-בוטרשווילי

ר' משה ווישצקי, שרצה שגם אחייניתו תחוש בנוח, ניגש אל המארח, ר' יהודה קולאשר, ודחק בו: "נו... ר' יהודה, תגיד משהו על ייחוסה של הכלה". ר' יהודה לא היה איש דברים, אך היה איש לבבי ובעל-בכי, וכאשר סיים אבי החתן את דרשתו, נעמד ר' יהודה ואמר: אביה של הכלה היה 'תמים', ואין לנו ייחוס גדול מזה! וסיים את דרשתו הקצרה בדמעות: הוא נאסר בעוון הרבצת התורה והיהדות, ונפטר בכלא... דרשתו הקצרה עשתה רושם עצום על המסובים.

כבעלת מידות טובות. הבחור התלבט מאוד בין שתי הצעות, והתייעץ על כך עם רבה של הקהילה החב"דית בסמרקנד, הרה"ח ר' אליהו לוין-פאריטשער, שהיה מחשובי תלמידי ליובאוויטש.

לאחר שהבחור סיפר את כל הידוע לו על שתייהן, המליץ לו ר' אליהו להפגש עם הנערה הפחות-מיוחסת, אך בעלת מידות טובות. 'איתה תוכל לבנות בית נאמן בישראל', אמר.

הבחור היה עני ואביון, עם בגדים מרופטים, ומצבו הכלכלי לא איפשר לו לרכוש חליפה חדשה. גיסי, ר' אליהו, שהיה בעל חסד גדול, נתן לי 200 רובל ואמר: לך עם הבחור, ותקנו יחד חליפה מתאימה. הוא נסע ונפגש עם אותה בחורה, וברוך ה' זכו שניהם לבנות בית

המליץ להעדיף מידות טובות, מאשר ייחוס

הרה"ח ר' אליהו לוין-פאריטשער

פטר את מבוכת האברך
הרה"ח ר' ניסן נמנוב

באהבה וחיבה ושאלו: למי יש לך יותר משיכת הלב – לאלו שמציעים לך ממשפחות אני"ש, או לזו שפגשת בצבא? ענה לו הבחור: לזו שפגשתי בצבא. אמר לו ר' ניסן: אל תשמע לאף אחד, ותתחתן עם הנערה שהגיעה איתך, ותיבנה בית חסידי בישראל בנין עדי עד.

עשה האברך כעצתו של ר' ניסן, וכיום זוהי משפחה ענפה שכל צאצאיה יהודים שומרי תורה ומצוות, אברכים חסידיים לשם ולתפארת.

זכורני, שכמה שנים לאחר חתונתם הם עברו לגור בחצר בה התגוררנו, שהייתה שייכת ליהודי בוכרי בשם יגודיב. כאשר הגיעו עם חפציהם לחצר, הייתה זו שעת דמדומים, ואמי – שהייתה באמצע שיחה ערה עם הדיירים החדשים – פנתה אלי ואמרה: 'כבר מאוחר, לך להתפלל מנחה!'. נבהלתי מאוד ורמזתי לאמי למה היא מדברת על עניינים דתיים בפני הדיירים הבלתי-מוכרים?... אמי צחקה בלבביות ואמרה: 'הם 'משלנו', ואין צורך לפחד או להסתתר מהם!

(על השידוך של אחי בערל, והשידוך שלי – שבוע הבא אי"ה)

בביתו של הרה"ח ר' יהודה קולאשר-בוטרשווילי, שהתגורר במלאחובקה שבפרברי מוסקבה.

בסעודת קישורי התנאים נעמד אב החתן לדבר בשבח של החתן, וכנהוג בקרב חסידי פולין, שיבח מאוד את החתן ואת ייחוסו הנעלה. ר' משה ווישצקי, שרצה שגם אחייניתו תחוש בנוח, ניגש אל המארח, ר' יהודה קולאשר, ודחק בו: "נו... ר' יהודה, תגיד משהו על ייחוסה של הכלה". ר' יהודה לא היה איש דברים, אך היה איש לבבי ובעל-בכי, וכאשר סיים אבי החתן את דרשתו, נעמד ר' יהודה ואמר: אביה של הכלה היה 'תמים', ואין לנו ייחוס גדול מזה! וסיים את דרשתו הקצרה בדמעות: הוא נאסר בעוון הרבצת התורה והיהדות, ונפטר בכלא... דרשתו הקצרה עשתה רושם עצום על המסובים.

משיכת הלב

בהיותי בן שבע, זמן קצר אחרי מלחמת העולם השנייה, שמת לי לב לאברך צעיר, בעל פנים יפות ועדינות, לבוש במדי-קצינים חדשים שהעידו על דרגתו הגבוהה בצבא. נראה היה שזה עתה חזר משדה הקרב (בכלל, כל מי שחזר מהמלחמה, היה לבוש במדיו הצבאיים, כי פשוט לא היו להם בגדים אחרים...).

כאשר ראיתי את אותו אברך מופיע במניין המחתרתי שלנו, במדיו הצבאיים, נבהלתי מאוד. מי סיפר לו על המניין הסודי שלנו?

בניגוד אלי, שאר הנוכחים במניין לא חששו ממנו. הבנתי שכנראה הוא 'אחד משלנו' ועקבתי אחריו לראות מה יעשה. למרבה תמימה, הוא נעמד בפנינת הבית והתפלל במתיקות בניגון חסידי-חבי"ד... ראיתי אותו גם בהתוועדויות ושאר שמחות קהילתיות, אך לא ידעתי מיהו.

ככל ילד, הקשבתי תדיר לשיחות המבוגרים, וכך שמעתי את סיפורו המרתק:

הוא היה בחור חסידי שגויס לצבא הרוסי ונלחם בחזית נגד הגרמנים. בניסי ניסים הצליח לשרוד את המלחמה, ושב לסמרקנד. איתו הגיעה נערה יהודייה, ולמכריו נודע כי ברצונו

להתחתן איתה.

ייחוסה של הנערה לא היה ידוע. מוצאה של הנערה היה בעיירה קטנה באוקראינה, וכאשר הנאצים ימ"ש הגיעו לעיירה, הם הוציאו בלילה את כל יהודי העיירה אל היער הסמוך, הורו להם לחפור בור עמוק, וכאשר היהודים עמדו על שפת הבור, ירו בהם הרשעים הארורים וכולם נפלו אל קבר האחים הגדול ר"ל. כדורי המרצחים לא פגעו בנערה הזאת, אך מרוב הלם נפלה גם היא אל בור המוות. כאשר הנאצים התחילו לכסות את הבור, היא הצליחה לזחול בשקט אל שפת הבור. היא המתינה שם עד שהנאצים הארורים עזבו את המקום, ובאישון לילה החלה לצעוד אל תוך היער האפל.

לפתע שמעה צעדים מתקרבים. היא התחבאה בין העצים, אבל החיילים שסרקו את המקום מצאו אותה. היא לא ידעה לאיזה צד הם שייכים, ולכן סירבה לענות לשאלותיהם, רק כאשר הגיעו לבסיסם, והתברר לה שהיא נמצאת במטה הצבא הרוסי, החלה להשיב לשאלותיהם. היא אמרה להם מאיזה כפר היא מגיעה, וסיפרה כיצד הנאצים הרגו את כל היהודים. בתחילה לא האמינו לה החיילים הרוסים, וחשדו כי היא מרגלת עבור הגרמנים, עם סיפור כיסוי מצויין... רק למחרת, כאשר נודע להם, מהמקורות שלהם, על מה שהתרחש באותו כפר, האמינו לה והחליטו לגייס אותה לשורותיהם. הם דאגו שתלמד רפואה בסיסית, ושלאחריה אותה לאחד מבתי החולים הצבאיים שתעבוד שם כאחות. לאחר שהבחור הני"ל נפצע במלחמה, הביאו אותו לבית החולים הצבאי, ושם הם נפגשו.

רבים מאנ"ש שהכירו אותו כבחור חסידי, נדהמו לשמוע שהוא מעוניין להתחתן עם הבחורה ההיא, שאף אחד לא מכיר את משפחתה. הם טענו כלפיו: מי יודע מה הייחוס שלה? והציעו לו שידוכים חסידיים מתאימים. הוא התקשה להחליט, ומכיוון שלא היו לו קרובי משפחה, לא היה לו עם מי להתייעץ, והוא היה ממש במבוכה.

פעם, בהתוועדות חסידית, לאחר שכמה מאנ"ש הטיפו לו מוסר על רעיונותיו, הוא היה שבור לחלוטין. הרה"ח ר' ניסן נמנוב, שעדיין היה בסמרקנד בתקופה ההיא, פנה אליו

מקווה חב"ד לאחר 25 שנות טלטולים!

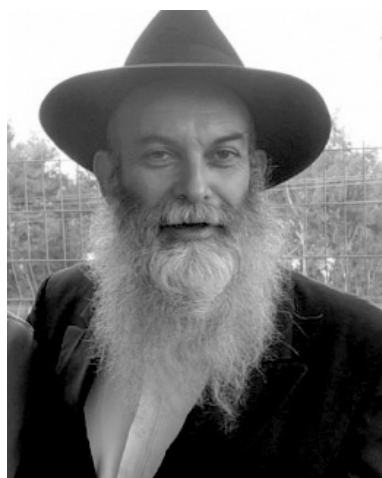
'צעירי חב"ד' בארה"ק ערכו כתיבת ספר תורה לזכות כל השלוחים בארץ ישראל, כשבתום הכתיבה נערכה הגרלה ובית חב"ד בבנימינה זכה בספר התורה. "מאז", אומר הרב אדוט בהתרגשות, "כל ענייני השליחות בבנימינה קיבלו תנופה חדשה, כאילו בנימינה קיבלה כוחות מארץ ישראל כולה! • השליח הרב **יהושע אדוט** משתף את קוראי "בית משיח" בפרשת בנייתו של המקווה החב"די שנחנך בבנימינה, יחד עם צרור סיפורי שליחות מרתקים

מאת: מנחם סביון

המקווה הטוב ביותר שהיה בבנימינה, במהלך עשרים וחמש השנים בהם נאלצו לכתת את רגליהם מ'מקווה' ל'מקווה', היתה בריכת שחייה שהייתה בחצרו של יהודי שהתקרב על-ידי בית חב"ד. הוא הציב יוטה בחצר ביתו וכך הפך את הבריכה למקווה של חודשי הקיץ...

חגיגת הנחת אבן הפינה

חלפו כעשר שנות טלטולים ויום אחד מגיעה לאוזניו של הרב אדוט הבשורה כי המועצה הדתית והמועצה המקומית הודיעו על טקס הנחת אבן הפינה למקווה החדש של המושבה. הרב ישראל מאיר לאו, אז הרב הראשי לישראל, הוזמן לאירוע. משום מה, ייתכן ונשכח, שליח הרבי מלך המשיח למושבה לא הוזמן להנחת אבן הפינה. הרב אדוט לא רווה נחת מההתעלמות ממי שדואג כבר שנים רבות לצרכי היהדות של התושבים, אך החליט לא

אדוט ומקורבי בית חב"ד בינחל התניינים, הממוקם צפונית לבנימינה, כשהם נוהרים לא להיחתך מאבנים ומכשולים אחרים. אין צורך גם להרחיב במה כרוכה טבילה במקווה בחודשי החורף, כשהגשם יורד מלמעלה.

עם מחיאות הכפיים נשמע בחלל, שעה שהתורם הוזמן לבמה לקבל אות ההוקרה מהשלוחים במושבה בנימינה, הרב **יהושע אדוט** והרב **מנחם לרנר**. מאות תושבי המושבה שהשתתפו באירוע, חשו באותו ערב תחושה חגיגית במיוחד. לראשונה מאז נוסדה המושבה, נחנך מקווה חב"די באירוע מפואר ומרגש, בהשתתפות רבנים, אישי ציבור ונכבדים.

האירוע הזה? לא ממש היה, אלא רק נטווה במחשבותיו של השליח הרב אדוט שעה שכיתת רגליו למקווה השוכן באור עקיבא, מהלך ארבעים דקות מבנימינה. הוא הלך בדרכי עפר, מביט במציאות העגומה. נותרו לו עוד כעשרים וחמש דקות הליכה עד שיגיע למקווה באור-עקיבא. רגליו כאבו וראשו דאב, אך הוא לא רצה לוותר על טבילה במקווה לפני תפילת שחרית של שבת.

הייתה תקופה שבה טבלו הרב

המקווה החדש בבנימינה. בתמונות הקטנות, מלמעלה למטה: השלוחים מעניקים לתורם מפה לחלות בה ארוגה פיסה ממגבת של הרבי; אב התורם בהסרת הלוט מעל שלט המקווה, עליו נכתב 'הוקם ע"י בית חב"ד בנימינה'; הקבלן התורם, מר גבי נידם, בטקס גזירת הסרט. מאחור השליח הרב אדוט

בפליאה: "כאן אתה מתכוון להתפלל בחגים, ללא מזגן?" בו במקום ביקש מהשליח שיבוא למשרדו לאחר השבת כדי לקבל המחאה עבור מזגן חדש לבית חב"ד. לאחר שבוע הוא תרם גם בימה חדשה לקריאת התורה ולאחר מכן גם ארון קודש. במצטבר סכום התרומות הגיע לעשרות אלפי שקלים, ומאז גם הפך למתפלל קבוע.

כשראו השלוחים שלבו של היהודי ער לכל דבר שבקדושה, וגם יש לו יכולת כלכלית, החליטו לספר לו את השתלשלות העניינים עם המקווה התקוע בבנימינה. להפתעתם התברר כי יהודי זה הינו קבלן... כששמע שקיבלו את מבנה השלד וברצונם לסיים את בנייתו לקראת החורף, החליט לשפץ את המקווה בסכום של שש-עשרה אלף ₪ על חשבונו. כשהגיע למבנה כדי לבחון את העבודות הנדרשות, הודיע לשלוחים כי בסכום זה לא ניתן לעשות כמעט דבר, אך הוא ייקח על עצמו את כל עלות השיפוץ.

אורח פתאומי רצוי

בין כה וכה השליחות בבנימינה התפתחה, והרב אדוט צירף לשליחות את הרב מנחם לרנר, והם החלו לעבוד יחד בשיתוף פעולה מלא. משנוכחו לדעת שהחובות כבר אינם, החליטו לפנות לראש המועצה ולבקשו כי ייתן להם את האפשרות לסיים את המקווה בגימור הבסיסי ביותר, על מנת שבחורף הקרוב יהיה בבנימינה מקווה ראוי לשמו לטבול בו. ראש המועצה נענה לבקשתם, וכעת המכשול היחיד היה – כסף. השלוחים יגעו את מוחם: מהיכן משיגים את הסכום הדרוש לסיום הבנייה?

שבת אחת היה חסר עשירי לתפילת מנחה בבית חב"ד. הרב אדוט יצא לרחוב וניסה למצוא עשירי, כשלפתע הבחין ביהודי הצועד יחד עם בנו לבית הכנסת הספרדי הסמוך. הוא ניגש אליו וביקש ממנו כי יצטרף למניין. כשנכנס היהודי לבית הכנסת שהיה אז קטן למדי, שאל את הרב אדוט

לעשות מכך ענין ורק דאג בעזרת קשריו שיוזמן אף הוא...

הארוע נחגג בקול רעש גדול והבנייה החלה. חלפה תקופה קצרה, מבנה השלד של המקווה כבר עמד על תילו, כשלפתע הבחינו התושבים כי הבנייה נעצרה. יום ועוד יום, ואין כל התקדמות. תקוותו הגדולה של השליח שהנה סוף סוף יזכו למקווה משלהם, החלה פתאום להתרחק מהאופק.

לאחר בירורים נודע, כי המועצה חייבת כסף רב לקבלן, ולאחר שלא היה באפשרותה לשלם לו את החוב, הופסקה הבנייה. המבנה עמד נטוש במשך זמן רב והפך למקום משכן לאינשי דלא מעלי.

לפני כשנה, לאחר תקופה ארוכה של שבע עשרה שנה (!) בהן החובות לקבלן נותרו בעינם, התמנה במועצה הדתית יושב-ראש חדש. הוא מיהר לטפל בעניין המקווה התקוע ובסופו של דבר סילק את החובות לקבלן, אך הבנייה עצמה לא התקדמה.

אומר הרב אדוט בהתרגשות, "כל ענייני השליחות בבנימינה קיבלו תנופה חדשה, כאילו בנימינה קיבלה כוחות מארץ ישראל כולה! אזכיר רק מופת קטן לדוגמה: היה יהודי ששנים רבות לא זכה לילדים, וכשזכינו בספר התורה הוא תרם את המעיל. באותה שנה נולד לו ילד!"

"חודש לאחר הזכייה, הצטרף לשליחות הרב לרנר שהכניס חיות חדשה בפעילות. נפתח גן חב"ד בבנימינה בניהול השליחה הגב' לרנר, בית חב"ד הקים חנות לתשמישי קדושה, והתנופה עדיין ממשיכה, בנוסף לפעילות הקבועה של השיעורים וההתוועדויות, פעילות חגים, חלוקת מצרכי מזון, והעיקר – הכנת יהודי בנימינה לקבלת פני משיח."

מתקרבים מפעולות קטנות

כשמתחילים לדבר על סיפורים מהשליחות, הזרם לא נגמר. נפתח באפיזודה קטנה בה נזכר הרב אדוט בין הדברים:

"פעם התקשרה לבית חב"ד אישה וביקשה שאבוא להתקין בביתה מזוזה אחת בלבד. הסברתי לה שצריך לשים מזוזות בכל הפתחים, אך היא התעקשה ואמרה: 'לא, אני רוצה רק מזוזה אחת ובזכות זה יהיה לי ילד...' אכן קבעתי בביתה מזוזה, כתבתי לרבי את בקשתה לילד ונולד לה ילד אחד, לו היא קוראת 'הילד של הרבי'."

והנה מקרה להתקרבות של יהודי בעקבות פעולה 'קטנה': "באחת השנים ביקש הרבי שכל שליח ייצא לערוך הקהלת קהילות ביישובים הסמוכים למקום שליחותו. יצאתי למושב בית חנניה הסמוך, שכיום פועל בו השליח הרב מנחם טל, ארגנתי מנין בבית הכנסת ודיברתי בפניהם לאחר התפילה. לאחר מכן ניגש אליי יהודי בעל שיער ארוך ושאל אותי: 'מה יהודי צריך לעשות כשהוא קם בבוקר?' הסברתי לו לפי הבנתו על אמירת 'מודה אני וכו', ולבסוף קבעתי איתו שאמסור בביתו שיעור תנאי. כיום הוא שומר מצוות וילדיו מתחנכים במוסדות חב"ד."

"סיפור דומה היה כאשר פגשתי בחג הסוכות יהודי שתחת בעלותו היה משק כוורת דבש. כשהבחין בי שאל: 'מה זה 'הצעצועים' שאתה מחזיק?'

ורעייתו מקום קטן יחסית לשליחות, שיתאים לשאיפותיהם ויכולותיהם. הורי הרב אדוט גרים בנתניה, ומכאן הייתה הדרך קצרה לבנימינה הסמוכה. המקום מצא חן בעיניהם והם כתבו לרבי על ההצעה. תוכן המענה שנתקבל היה: "כידוע ומפורסם בהסכמת רבני חב"ד ועסקני חב"ד וידידים מבנינים". הם אכן התייעצו עם הרב ירוסלבסקי והרב אהרונוב, וכן הרב לבקובסקי מכפר חב"ד, ולאחר שקיבלו את הסכמתם – יצאו לשליחות בבנימינה.

חיי הילד ניצלו

"בתקופה הראשונה", נזכר הרב אדוט בסיפור קטן מהשליחות, "היה קשה להשיג עופות בשחיטה מהודרת. יום אחד הגיעה לאוזניי השמועה כי בכפר פינס הסמוך לבנימינה, ניתן לקנות עופות חיים. נכנסתי ל'סוסיתא', ויצאתי לכיוון הכפר. כשהגעתי לכפר התברר ש'לא דובים ולא יער'. אין עופות. נאלצתי לחזור בחזרה, כשאני מצטער על בזבוז הזמן שנגרם לי. במהלך הנסיעה בחזרה, הבחנתי בשתי נשים עם ילד קטן שמסמנות לי בהיסטריה לעצור.

עצרתי לידם והבחנתי כי הילד הקטן בלע את לשונו והוא שרוי בסכנת חנק. מיד העליתי אותם על הרכב ו'טסתי' לרופא בפרדס חנה, כשתוך כדי הנסיעה אני מנסה לשחרר לילד את הלשון, אך ללא הצלחה יתרה. בסופו של דבר, בסייעתא דשמיא, הצליח הרופא בפרדס חנה לשחרר לו את הלשון בעזרת מלקחים, וחיייו של הילד ניצלו. חשתי אפוא שלא בכדי נשלחתי "לקנות עופות", כדי שאהיה שליח בזמן הנכון ובמקום הנכון.

כוחה של כל ארץ ישראל

המושבה בנימינה, איננה מקום שליחות הומה בו מתרחשים סיפורי התקרבות מפעמיים. המושבה מתאפיינת ברוגע ובשלווה וכך גם סיפורי ההתקרבות הרבים של בית חב"ד.

לפני מספר שנים ערכו 'צעירי חב"ד' בארה"ק כתיבת ספר תורה לזכות השלוחים בארץ. לאחר סיום הכתיבה נערכה הגרלה ובית חב"ד בבנימינה זכה בספר התורה. "מאז",

לאחר שנים כה רבות של הזנחה ושיממון, המבנה היה במצב נורא, עד כדי כך שהצוות הראשון שהביא הקבלן, ברח מהמקום לאחר שראה במה מדובר. כשהחלו סוף-סוף עבודות הבנייה, הלכו ההוצאות וגדלו, עד שהגיעו לסך של 280,000 ₪ (!) כשהקבלן משלם הכול על חשבונו.

וכך, לאחר חצי יובל שנים של טלטלות, התגשם סוף סוף חלומו של הרב אדוט ובי"ב תמוז האחרון התקיים מעמד חנוכת חנוכת המקווה, בארגון בית חב"ד בבנימינה. באירוע השתתף, כמובן, הקבלן התורם מר גבי ניזם, וכן הרב דוד חלמיש, רבה של בנימינה ובעת עדה, ראש המועצה המקומית, סגנו, ראש המועצה הדתית ועוד אישי ציבור ונכבדים.

רעם מחיאות הכפיים נשמע בחלל האוויר שעה שמר ניזם הוזמן לבמה לקבל אות הוקרה מהשלוחים. הוא התרגש לקבל תעודה כבוד והערכה מרהיבה, אליה צורף בקבוק מים מהמקווה שהרבי מלך המשיח טבל בו, וכן מפה לחלות בה ארוגה פיסה ממגבת שהרבי השתמש בה.

מאות תושבי המושבה שהשתתפו באירוע, חשו באותו ערב במשק כנפי ההיסטוריה. לראשונה, מאז נוסדה המושבה לפני כתשעים שנה, נחנך מקווה חב"ד באירוע מפואר ומרגש. הפעם זה לא היה רק חלום, אלא התגשמות של חלום, בכוחו של המשלח!

כשושא הפרטיון

נכנס פתאום 'ליכול'

כיצד הגיע הרב אדוט לבנימינה? לשם כך צריך לשוב 25 שנה לאחור...

הרב יהושע אדוט, אברך צעיר לאחר החתונה, ישב בכולל בכפר חב"ד ולמד. לפתע נכנס לכולל החסיד ר' זושא הפרטיון ע"ה והכריז בלהט חסידי האופייני לו: "בחורים, צריכים לצאת לשליחות". הרב אדוט נדבק בלהט של ר' זושא ובו במקום החליט לצאת לשליחות.

לאחר בירורים הצטרף לשליחות בבית חב"ד בית דגן בניהולו של השליח הרב שמואל גרומך, שם עשה את הסטז' לשליחותו העתידית. לאחר שנה של שליחות בבית דגן, חיפשו הרב אדוט

הרב הראשי לישראל בהכנסת ס"ת בבנימינה לזכות השלוחים בארה"ק

מילדים קטנים, לא נמצאת. הבנתי כי כעת המצב רגיש: או שעושים כעת בדיקות דם ותהיה ברית, או שלא... היה זה בראש חודש אלול, היום הראשון בו תוקעים בשופר. הוצאתי את השופר ואמרתי לאמא כי אני אתקע בשופר והאח שלוקח דם ממבוגרים יוכל לקחת גם מהילד. לבסוף האח אכן מצא וריד בולט ונטל דגימות דם, שעה קלה לאחר מכן ערכנו את הברית בשעה טובה ומוצלחת. אני הייתי הסנדק ונקרא שמו בישראל: דניאל.

גדולה לגימה שמקרבת

"פגשתי פעם ביהודי שלמד אצלי את שיעורי ההכנה לבר-מצווה. הוא ניגש אליי ואמר לי כי עדיין הוא זוכר שכשלמדנו בימי דפגרא חב"דיים, אמרתי מעט 'לחיים'. אותו יהודי נסע אחרי הצבא להודו, התקרב בבית חב"ד של השליח הרב שמשון גולדשטיין, וכשחזר לבנימינה, הפך לחסיד חב"ד והקים משפחה חסידיה לתפארת.

"באחת השנים ערכנו שש הדלקות חנוכייה מרכזיות ברחבי המושבה. כשהגעתי לחנוכייה השישית והאחרונה, השעה היתה כבר לאחר שמונה בערב. ניגשתי להדלקה ופתאום הגיע יהודי, עולה חדש מרוסיה – היה זה בתקופה בה החלה העלייה הגדולה מרוסיה – ואמר לי שמעולם לא הדליק חנוכייה. כיבדתי אותו בהדלקה, וכך אותו יהודי ערך את ההדלקה הראשונה בחייו במנורה בגודל שש מטר".

לתגובות והערות: csshaliach@gmail.com

החנוכייה הסולרית הראשונה בעולם בבנימינה

לעשות לו ברית מילה ואף הייתי הסנדק שלו, לאחר מכן גם ערכתי לו בר-מצווה מכובדת באולמי גוטניק בירושלים. בעקבות אותה השלמת מנין, הלך והתקרב עד שנכנס ללמוד בישיבת חב"ד ברמת אביב. משם המשיך לישיבה בצפת וכיום הוא אברך חסידי תלמיד חכם הפועל כשליח באחד היישובים בארץ.

ברית מילה בזנות השופר

"סמוך לביתי", נזכר הרב אדוט בסיפור לא שגרתי, "גרה משפחה שבתה נסעה לרוסיה והתחנתה שם עם גוי רוסי. בכל שנה היא מגיעה לבקר את הוריה. בכל פעם הצעתי לה מחדש לערוך ברית מילה לבנה, אך היא דחתה את העניין בתירוצים שונים.

"בשנה האחרונה הילד כבר היה בן חמש, וכשהצעתי לה שוב, טענה שיש לו וירוס ולכן סכנה לערוך לו ברית מילה. הכנסתי לתמונה את השליח בנתניה, הרב מנחם וולפא, והוא הציע לה שהוא יברך את הילד שלא יקרה לו דבר. לבסוף, לאחר שכנועים רבים וברכות, נעתרה להפצרות והסכימה לברית המילה לאחר שבעלה הגוי כבר חזר לרוסיה.

"כדי שלא להיכנס לסיכון מיותר אך ורק על סמך 'הרגשי' יהודי חסידי, התייעצנו עם פרופסור מומחה בבית הרפואה, שאמר שהווירוס לא מפריע וניתן לערוך את הברית. כשניגשנו סוף-סוף לבדיקת הדם קודם הברית, התברר שהאחות שנוטלת דגימות דם

הסברתי לו את מהותם של ד' המינים והוא בירך עליהם לראשונה בחייו. מאז הוא הלך והתקרב ליהדות, עד שכל משפחתו חזרה בתשובה. בעקבות זאת מכר את העסק ועבר לגור בסביבה שומרת מצוות כדי שילדיו יקבלו חינוך דתי.

"בהזדמנות אחרת נכנסו לבית חב"ד שני יהודים שחזרו מטיול בהודו. שערם היה ארוך ומרושל ומראם לא היה הכי 'מושך', בלשון המעטה. קיבלתי אותם בחמימות, ישבנו יחד ולמדנו מתוך ספר 'התוועדויות' של הרבי, וכיום גם הם שומרי מצוות לכל דבר. מאוחר יותר אמרו לי כי מה שפעל עליהם במיוחד, היה זה שקיבלתי אותם בסבר פנים יפות, מבלי להתייחס למראם החיצוני.

"בשנים הראשונות לשליחותי – מוסיף הרב אדוט לספר – היה קשה לארגן מנין לתפילות ליל שבת בבית חב"ד. יום אחד הגיעה אליי קבוצת נערים בהצעה כי אגיש להם כיבוד לאחר התפילה והם מסכימים להגיע באופן קבוע. מובן ששמחת על היעסקי שנקרה לידי.

"יום אחד באמצע השבוע היה חסר עשירי למנין. ניגשתי לגן הקרוב והבחנתי באותם נערים כשהם יושבים ומתבטלים. ניגשתי לאחד מהם, שעלה מרוסיה בהיותו ילד קטן, וביקשתי ממנו שיבוא להשלים מנין. הוא אכן הגיע ומאז התקרב וגילה ענין בשמירת תורה ומצוות.

"אותו נער, בקטנותו, דאגתי

"רבי, הילדים שלך רוצים מאמר, אבל אני חושב שתעשה מה שאתה מבין" כך אמר ר' יוסף נימוטין בעיצומה של התוועדות שבת פרשת וישלח תש"נ, ההתוועדות שתוארה ביומני בית חיינו כהתוועדות שבה "הרגישו כבאמצע הקפות" • שבוע ההכנה ל"ט כסלו, שבוע שחל בו י"ד כסלו, שבוע בו חגג הרבי את היובל וחצי היובל לחתונתו • על כל זאת ועוד, ביומן החי מבית חיינו

רבי, בניך רוצים מאמר!

דיסקינד ואמר: "כולם מבקשים ברכה מהרבי שליט"א, שיוליכנו לקראת משיח". וענה כ"ק אד"ש: "על-ידי חסידות נביא את המשיח, חסידות איננה עבור יחידי סגולה בלבד, אלא כל אחד צריך שתהיה לו קביעות עתים בזה". ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:15, כרבע שעה לפני השקיעה, והתפללו מנחה.

תש"כ

סליחות לפני י"ט כסלו?

יום שני י"ג כסלו. המזכיר הרב יהודה לייב גרונר סיפר לכ"ק אד"ש מה שמע בשם הרב ז.ס. שהיה ביחידות בליל א' – שהרבי דיבר איתו ביחידות אודות משרד הרבנות הראשית בארץ הקודש, והרושם שלו היה שהרבי אינו שבע רצון כלל ממוסד זה, עד כדי כך שאמר שאם היה בכוחו היה מבטלו לגמרי. למשמע זאת, צחק כ"ק אד"ש ואמר: "זאת אומרת שכן הבין; אם כן טוב".

הרבי שאל האם התקיימה התוועדות בשבת האחרונה, ומי התועד. הר"ל"ג השיב שר' ניסן נעמנעאו התוועד. הרבי שאל האם היה זה עד זמן תפילת מנחה, והמזכיר השיב שאכן כך היה. הרבי שאל מה היה תוכן ההתוועדות, והמזכיר ענה שר' ניסן דיבר אודות ההכנה ל"ט כסלו – ראש השנה לחסידות ששבוע זה הוא ימי הסליחות וצריכה להיות הכנה

כלליים כו'. זה היום שבו קישרו אותי עמכם, ואתכם עמי, וביחד נתייגע ונביא את הגאולה האמיתית והשלמה", (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א): יעזור השי"ת שנראה פרי טוב בעמלינו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א ציווה לנגן את התנועה של הבעש"ט, ונתן מהמזונות לאחדים מזקני החסידים שזכו להיות נוכחים בהחתונה בשנת תרפ"ט. אחר ניגון הבעל שם טוב ציווה לנגן הבינוני. אני מאמין. ניגון אדמו"ר הזקן. כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה שהתלמידים יאמרו לחיים, ויבקשו שתהי' להם הצלחה בלימוד התורה, נגלה וחסידות (והמתין עד שכולם יאמרו לחיים, ואמר "לחיים" עמהם). ואחר כך ציווה לנגן "ניע זשוריצי כלפציי".]

אחר השיחה הראשונה סיפר כ"ק אד"ש לרב מרדכי טעלעשעווסקי: שבפטרבורג הלכו פעם בחורים לפני תקיעות למקווה, והמקווה היתה רחוקה מאד, וחזרו סמוך לתקיעות והתפללו בראש השנה 20-15 דקות, כדי לשמוע תקיעות אצל הרבי. אתם יושבים פה, אם אתה ובן ציון (שם טוב) תלכו להתפלל, כמה זמן זה יימשך?

כשחזרו השניים, אמר להם כ"ק אד"ש לעשות קידוש בקול. הרב טלישבסקי קידש, והרבי אמר לר' בנציון שם טוב: "החזן עושה קידוש בלי חזנות, תעשו אתם עם חזנות".

בסיום ההתוועדות עמד הרב

תשי"ד

25 שנה לנישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א

שבת פרשת וישלח י"ד כסלו. אחר קבלת שבת איחלו לרבי כמה מהחסידים "מזל טוב" ובירכו אותו. וענה להם הרבי: "שיהיו חסידים בריאים ושמחים, מזה אהיה גם אני שמח".

אחרי תפילת שחרית, בשעה 12:45, נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א וחיפש את ר' בערל יוניק ולא הי'. ר' לייבל גרונר נכנס לחדרו הקי' ויצא משם כשבידו כוס, יין ומזונות, והתחילה ההתוועדות. נעשה רעש והתחילו לסדר שולחנות, כי לא ידעו מקודם שתהי' התוועדות. בתחילה ישבו רק חמישה-שישה אנשים, כי חלק מהקהל כבר הלך לביתו, והשאר היו עדיין באמצע התפילה. היו הרבה שהיו בכלל קודם התפילה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ידע מזה, ובאמצע ההתוועדות אמר: "אלו שאוחזים אחרי שחרית, שיעשו קידוש, ואלו שאוחזים לפני התפילה, שגם יאמרו לחיים".

כ"ק אדמו"ר שליט"א עשה קידוש, אמר לחיים וציווה לנגן. אחר-כך אמר מאמר ד"ה "וכל בניך".

דיבר גם על ענין החתונה ואמר: "חתונה בכלל אצל כל איש פרטי – הוא עניין כללי. אבל אצלי – הרי על ידי החתונה הוכנסתי אחר-כך בענינים

הרבי מלך המשיח במהלך חתונה, בחברת זקני החסידים

אולם הוא ישתדל ללכת יותר לאט. עוד אמר אד"ש, שהרבנית אינה יודעת על זה, אבל בבוקר שאלה אותו מדוע הוא הולך באיטיות.

למרות האירוע, לא נסע כ"ק אד"ש ברכב, אלא הלך ברגל לביתו. פרט נוסף ראוי לציון הוא, שבלילה היתה יחידות עד קרוב לחצות, למעלה מגדר אנושי ממש...

תשל"ט

יובל לחתונת הרבי

לקראת י"ד כסלו. על-פי הוראת אד"ש נדפס "קונטרס דרושי חתונה (תרפ"ט)" וכן קונטרס השיחות מתשכ"ט (שהיתה שנת הארבעים) על נייר צבעוני. כן הגיה אד"ש מאמר י"ג אלול תשי"ד בו מבואר מאמר ד"ה לכה דודי תרפ"ט, ויצא לאור בקונטרס "לכה דודי תשי"ד".

יום רביעי – י"ג כסלו. אחרי תפילת מנחה ניגש א' לאד"ש. הנ"ל זכה שבשנת תרפ"ט כשהיה כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ באה"ק ורצה לראות את הר הבית, נכנס לביתו (שיש לו גם איזה קירוב משפחתי עם אד"ש). אד"ש דיבר עימו, וגם לאחר שכבר פתח הדלת של הזאל לצאת לחדרו, המשיך לדבר עימו. רבים מהאברכים הגיעו הערב לבושים בסירטוקי משי. ישנה ציפיה גדולה שאולי תהיה התוועדות לרגל המאורע. אחר תפילת ערבית, נכנס

תשכ"ד

ארוע בריאותי סודי

י"ב כסלו. לפני השעה עשר, כאשר נכנס הריל"ג להודיע על קריאת התורה, ביקש ממנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לקרוא לד"ר זליגסון לאחר התפילה. כאשר הגיע הרופא, אמר לו אד"ש שאתמול הוא התאמץ והרגיש כאב בלב, או בסמוך לו, וגם קיבל מכה ברגלו. אד"ש ביקש ממנו שיביא קרדיוגרם, הוא אכן הביא את המכשיר הרפואי שתפקידו לבדוק את תקינות פעולת הלב, והוא והריל"ג נשאוהו במהירות לתוך חדרו של הרבי. איש לא היה בחוץ באותה שעה.

ד"ר זליגסון ביקש מריל"ג להכניס שני ספסלים לחדר אד"ש ולסדרם ביחד, כדי שאד"ש יוכל לשכב עליהם.

בעשת שסידר את הספסלים, אמר לו הרבי בחיך שמסתמא הוא לא יעשה מזה פרסום. אחר כך הריל"ג יצא, וד"ר זליגסון נשאר עם אד"ש בחדר. המכשיר הראה שבכללות, הכל בסדר, רק שיש מיחושים קלים. הוא הציע לאד"ש שיהיו אצלו כדורים לכאבי לב, למקרה הצורך, אולם אד"ש אמר שרוצה שיתן לו תרופה שהוא יוכל ללכת ללא כאבים, ושלא יצטרך להגיע לכדורים הנ"ל, שמלכתחילה לא תהיה הסיבה לקחת את הכדורים.

בנוגע לכאבים ברגל, אמר אד"ש שאינו יודע איזה מאמץ פיזי הוא עשה,

לי"ט כסלו. כמו כן אמר שהשיחה של ערב ראש השנה בענין "ופרצת" שייכת גם לערב ראש השנה של י"ט כסלו, אלא באופן פנימי יותר. כמו כן עורר על-דבר קביעות עתים לתורה אצל בעלי עסקים.

תשכ"ג

צמחונות - ענין ליחידי סגולה

יחידויות בחודש כסלו. א' שאל את כ"ק אדמו"ר שליט"א אם להסכים לסדר קידושין ליהודי שביקשו. כ"ק אד"ש ענה לו שאם יש לו סמיכה, וילמד הלכות קידושין הנוגעים לסידור קידושין, וילמד סימן אחד בהלכות גיטין בכדי שיהיה יודע בטיב גיטין וקידושין – יקבל.

הרב שאר ישוב הכהן אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהוא צמחוני, וענה לו כ"ק אד"ש שזה אינו נכון, לא על פי חסידות ולא על פי קבלה, כי על ידי זה חסר לו בבירורים כיון שאינו מברר את הדברים שאינו אוכל. הנ"ל השיב כי ישנו שדי חמד שכותב שאין ללעוג על הצמחונים. כ"ק אד"ש עמד ממקומו והביא ישי חמד, ואחר כך אמר: "זה רק בשביל יחידי סגולה".

במענה לשאלת הנ"ל מתי יבוא כ"ק אדמו"ר שליט"א לארץ הקודש השיב: "עס איז ניט תלוי אין מיר, במילא ווייס איך ניט [=זה לא תלוי בי, ובמילא איני יודע]".

הרב חודקוב לכ"ק אד"ש. בזמן ששהה בקודש התגודדו כל התמימים בהתרגשות מאחורי הדלת הסגורה של גן עדן התחתון אולי ישמעו מה קורה שם. לאחר כ-2 דקות יצא הרב חודקוב, הבחורים זזו אחורה צעד, והוא הודיע בשם כ"ק אד"ש את הבשורה המיוחלת: בתשע ושלושים תתקיים התוועדות קצרה".

בשעה 9:35 ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות המיוחדת, בה השתתפו גם שלושה חתנים ובני משפחותיהם. השמחה היתה ניכרת על פניו של הרבי. מיד עם כניסתו להתוועדות התעכב הרבי לבאר באריכות את הסיבה לעריכת התוועדות ביום זה:

"מתאספים כאן בבית מדרשו של נשיא דורנו, כמה עשרות מישראל, שהתכנסותם היא במטרה להביא להוספה בענייני התורה ומצוותיה, אך אעפ"כ צריך ביאור וטעם: מה יום מיומיים, מדוע ההתוועדות מתקיימת ביום זה דוקא?"

לאחר שהרבי התייחס למעלה החשובה שבעצם התכנסותם של יהודים, שאז שבה ומתעוררת הנקודה האלקית שבכל יהודי, אמר: "אבל אחרי כל ביאורים אלו, עדיין צריך להבין, מדוע דווקא היום יש צורך בהתכנסות זו?"

כאן התייחס הרבי לנושא חגיגת יובל הנישואין, ואמר:

נהוג בכמה מקומות שביום שבו מציינים יובל לחתונה, מתאספים כמה אוהבים וידידים ומתיישבים להתוועדות, באופן של "משתה". אמנם לא ברור מה היתה הנהגתם של רבותינו נשיאינו, שהרי לא כולם הגיעו לחמישים שנה מנישואיהם, ואף אלו שכן אין יודעים מה היתה הנהגתם (בהקשר לכך סיפר הרבי, שבחמישים שנה לחתונת הרבי הריי"צ, תשי"ז, בשבוע השבע ברכות הגיעו אליו מאמרים חדשים מאדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי שהודפסו בשנחאי, וגרמו לו נחת רוח רבה).

הרבי הסביר כי מקור ההנהגה הוא: "אזלת לקרתא הלך בנימוסי" – מנהג המדינה הוא לעשות רעש מיום הנישואין ובפרט בשנה מיוחדת, ואם הדבר מוסיף בקדושה יש לעשותו.

בהמשך השיחה אמר הרבי כי מכיון

יש אלו שיתואנה הם מבקשים, אז לכן יערכו גם שבע ברכות בהתוועדות. ואכן, אחרי המאמר, נטלו החתנים והכלות ועוד כמה מסובים את ידיהם.

לאחר השיחה הראשונה, שאל את ריל"ג אם שמו את היין מהתוועדות של מוצאי שבת קודש בכוס. לאחר מכן ניגש ר' אליעזר ננס וברך את אד"ש ואמר לחיים, אד"ש חייך אליו. לאחר מכן סימן להעכט שיגיד לחיים וחייך אליו. סימן בראשו כאומר 'כזה קצת לחיים?', וחייך שוב.

אחרי השיחה הב' חייך למר הנרי כשאמר לחיים. לאחר השיחה הה', הורה בידו הקי' שיברכו ברכת המזון ויעשו שבע ברכות. אחר כך הורה בראשו שימשיכו לנגן. כששרו ניגון הקפות לר' לוי"ק, הורה בראשו להגביר השירה.

ואחר כך נערכו ה"שבע ברכות" כהוראתו של הרבי, מתוך שמחה רבה, כשהרבי מעודד את השירה. אחרי השבע ברכות הראשון הורה בידו להגביר את השירה. אמר עוד שיחה, ואחריה הורה בידו לעשות עוד שבע ברכות. באמצע הברכות התחזן המברך, והרבי סימן בראשו לעזור לו בשירה. אחרי השבע ברכות השני הורה לחתן השלישי שיעשה שבע ברכות, ושוב הורה בראשו להגביר את השירה.

לקראת סיום ההתוועדות אמר הרבי שורה של הוראות למעשה הקשורות בענייני יום זה – הכנסת כלה, טהרת המשפחה, וכדומה. כמו"כ הורה הרבי שחתנים יקבלו במתנה נוסף להש"ס גם צדקה-פושקיע. לאחר השיחה הורה לנגן לכתחילה אריבער. שאל אם יש עוד שבע ברכות. הורה לנגן ד' בבות, והראה באצבעו לנגן בבא הד' פעם אחת. כמו כן הורה לנגן נייע זוריצ'י, פרזות תשב. פתח את הסידור שלו ובניגון פרזות הורה בידו להגביר את השירה. התחיל בעצמו נייעט ומחא כפיו הקי' כמה רגעים. אחרי ברכה אחרונה התחיל כי בשמחה, וביציאתו עד המעלית הורה כמה וכמה פעמים בידו להגביר את השירה, וכן ביציאה מהמעלית.

כצפוי החסידים קיבלו בהתלהבות את ההוראות החדשות, ומיד למחרת ניגשו האנשים והנשים – כל אחד לפי ענינו – ליישם את הדברים בפועל ממש, מתוך רצון לגרום לרבי רוב נח"ר

עם מלאות יובל לנישואין.

ההתוועדות נסתיימה בשעה 12:17. **יום חמישי – י"ד כסלו.** בשחרית בבוקר קראו קריה"ת בספר תורה של משיח.

על פי דברי אד"ש בהתוועדות אמש, שבכל יום של שבע ברכות הביאו לפני הרבי הריי"צ ספרים שנדפסו – החליטו שבכל יום יתנו לכ"ק אד"ש ספר חדש שמכניס לדפוס או שכבר נדפס.

בשעה 1:50 נכנס לגי"ע ר' אברהם יצחק שם-טוב ומסר לכ"ק אד"ש מכתב מנשיא ארצות הברית – ברכה לרגל יובל החמישים. היה שם כ-2 דקות.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל בשעה 2:00 וחזר בשעה 5:18. לאחר מנחה עמדו בגן עדן התחתון זקני אני"ש, וברכו את כ"ק אד"ש לרגל יובל החמישים לנישואיו. הרבי השיב בדברי ברכה.

כשאמרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א שנמצאים כאן כמה מאלה שהיו בעת החתונה – אמר: "שיזכו להיות ביובל הששים".

תשמ"א

התוועדות מיוחדת לכבוד ספר התורה שנכתב לזכות הרבי והרבנית

יום שני - ט"ז כסלו. [לאחר הוראת הרבי שהספר-תורה שנכתב לזכותו ולזכות הרבנית, בקשר עם יובל-שנות הנישואין (בי"ד כסלו תשל"ט) ושלושים שנות הנשיאות (ביו"ד שבט תשי"מ), יהיה מוכן לקראת י"ט כסלו, הזדרזו בכתיבת הספר, ואכן לקראת חג הגאולה י"ט כסלו, היה הספר תורה מוכן.]

בערב הגיע מכפר חב"ד ר' זושא ריבקין, גבאי בית הכנסת 'בית מנחם' והביא עמו חתימות של אני"ש ואוהדי חב"ד המזמינים את הרבי והרבנית לבוא להשתתף בחגיגת סיום ספר התורה שנכתב לזכותם ע"י נשי חב"ד.

לאחר תפילת ערבית המתין ר' זושא לרבי ב"גן-עדן התחתון" כשהחתימות בידו. הרבי פנה אליו ואמר: "שלום עליכם ר' זושא, מתי הנך נוסע מכאן?". ר' זושא: "אי"ה מחר בשעה 4:00 אחה"צ" [ר' זושא מסר לרבי את החתימות]. הרבי: "האם

תמונה נדירה בה נראה כ"ק אדמו"ר שליט"א לוקח בידיו ספר תורה לארון הקודש

”לכבוד ספר התורה נערוך מחר התוועדות קצרה לפני נסיעתך. הלילה יש חתונה ואי אפשר לעשות דבר. אך הלא אתה מגיע במיוחד מארץ הקודש, לכן נערוך מחר מסיבת פרידה בשתיים, שתיים וחצי. אני אומר כמה מילים וההתוועדות תימשך עד תפילת מנחה.” את ”יד הכסף” תשאיר אצלי, אני אביאנו לשולחן ההתוועדות ולאחר מכן אחזירנו לך. לך תנוח, ועד מחר יכול כבר משיח לבוא. ר' זושא: ”יחד עם הרבי.” הרבי: ”גם אז נלך יחד עמכם. ישר כח גדול בשם כל המשלחים ונתראה בהתוועדות שתתקיים מחר מן הסתם בשתיים ורבע.”

החתומות האלו הן חתימות חדשות? ר' זושא: ”חתימות חדשות.” הרבי: ”באיזה שעה אתה צריך לצאת מכאן?” ר' זושא: ”המטוס יוצא בשעה 6:00.” הרבי: ”לכבוד ספר התורה נערוך מחר התוועדות קצרה לפני נסיעתך. הלילה יש חתונה ואי אפשר לעשות דבר. אך הלא אתה מגיע במיוחד מארץ הקודש, לכן נערוך מחר מסיבת פרידה בשתיים, שתיים וחצי. אני אומר כמה מילים וההתוועדות תימשך עד תפילת מנחה.”

את ”יד הכסף” תשאיר אצלי, אני אביאנו לשולחן ההתוועדות ולאחר מכן אחזירנו לך. לך תנוח, ועד מחר יכול כבר משיח לבוא. ר' זושא: ”יחד עם הרבי.” הרבי: ”גם אז נלך יחד עמכם. ישר כח גדול בשם כל המשלחים ונתראה בהתוועדות שתתקיים מחר מן הסתם בשתיים ורבע.”

השמחה שפרצה ב-770 לאחר שר' זושא יצא בפנים קורנות ומסר את החדשה המפתיעה – לא תתואר.

מאוחר יותר באותו ערב, הוכנסו לרבי מספר כתרים עבור ספר התורה. הרבי בחר בחלקו התחתון של כתר אחד ובחלקו העליון של כתר אחר, ובמשך כל הלילה עבד הצורף לבצע את מלאכת החיבור.

כתר זה הוא מתנתו של הרבי למרות שבארץ הקודש כבר הוכן כתר לספר תורה. כן הזמין הרבי ”יד” מכסף עבור ”ספר התורה של משיח”.

יום שלישי – י"ז כסלו. כשהרבי הגיע ל-770 הודיע שההתוועדות תתקיים בשעה 2:30 ותימשך שעה אחת.

בשעה היעודה נכנס הרבי להתוועדות, מלווה בשירה אדירה ”ווי וואנט משיח נאו”, בידו סידורו, שקית נייר שבתוכה החתימות ו”יד” הכסף. כן החזיק בידו קופסא שבתוכה ”יד הכסף” עבור הסי”ת של משיח. אחריו צעד המזכיר ר' לייב גרונר כשבידו כתר נוצץ מכסף שאותו הניח ליד הרבי.

הרבי פתח בשיחה בהזכרת מכתבו של הרבי הרייז, בו כותב כי ימים מספר לפני סיום סי”ת מכריזים על כך בעיר. הרבי הוסיף, שכיום כשיש אמצעי תקשורת יש לפרסם ע”כ במקומות רחבים יותר, ובפרט שכאן מדובר על ספר תורה שמאחד את כל ישראל.

היה מהמתעסקים בזה, נעשה אותו שליח להולכה,” לקחת את הכתר יחד עם כסף לצדקה בשם כל המתוועדים כאן ובשם כל אחד בכל מקום שהוא – שיחלק את הכסף לצדקה בארץ הקודש בשם כל הנמצאים כאן.

לאחר שיחה זו נתן הרבי לר' זושא ריבקיין כוסית יי”ש לומר לחיים ונתן לו את הקנקן משקה והורה לו לחלק ממנו למשתתפים בסיום והכנסת ספר תורה.

הרבי קם על רגליו הק’, נתן לו הכתר ואמר: ”בשם כל הקהל.” נתן לו את ה”יד” וממון לצדקה באה”ק. ר' זושא איחל לרבי שיזכה לשים את הכתר על הסי”ת באה”ק, והרבי ענה: אמן.

לאחר מכן קרא הרבי לצורף שעשה את הכתר (הראשון) באה”ק, מזג לו לחיים ובירכו שיזכה לעשות כתרים

הרבי האריך במעלת כתיבת סי”ת וכזה שסימו באה”ק והקשרו ליי”ט כסלו. בין היתר ציין את המעלה שהתעוררות לכתיבת הספר היתה ע”י נשי ישראל ורק אח”כ פעל הדבר אצל האנשים, זאת בדוגמת מה שהיה בעת מ”ת בה נאמר ”כה תאמר לבית יעקב” – אלו הנשים, ורק אח”כ ”ותגיד לבני ישראל” – אלו האנשים.

בהמשך אמר הרבי: **רוצים לזכות את כל אחד בהשתתפות בסיום ספר התורה ולכן יתנו כתר, שבמחיר ששולם בעבורו יש לכל אחד חלק. כי מזכים בזה את כל הקהל – ”זכין לאדם שלא בפניו.” וזוהי השתתפות בגשמיות, נוסף על השתתפות בסיום ספר תורה ברוחניות.**

ובסיום השיחה אמר הרבי: **היות ונמצא כאן הגבאי של בית הכנסת שם, שבא בשליחות הבית הכנסת, ובכלל**

רבים עבור ס"ת רבים ושילמד ויקיים מה שכתוב בס"ת.

בסיומה של ההתוועדות לאחר שהרבי הורה לנגן מספר ניגונים אמר: נתפלל כעת מנחה וכמאמר הגמרא "לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה שהרי אליהו הנביא לא נענה אלא בתפלת המנחה",

ונכריז כולנו (כפשוט לא בהבהרת השמות, כי אם) "הוי" הוא האלקים, הוי" הוא האלקים... וסיים בברכה אודות הגאולה.

בעיצומה של התוועדות זו אמר הרבי מאמר ד"ה "פדה בשלום נפשי". [המאמר הוגה ע"י הרבי ונדפס בקונטרס "סיום והכנסת ספר תורה" שי"ל בשעתו].

תשמ"ו מלך אינו מעיד

יום שני י"ב כסלו. לאור החלטת השלוחים על תענית השעות, קבעוהו ליום הזה. חלק מאנ"ש והתי' שידעו עוד אתמול מהחלטה זו, קיבלו עליהם במנחה דאמש את התענית, וחלק שלא ידע התענה אף הוא למרות שלא קיבל על עצמו מבעוד מועד. לאחר תפילת שחרית אמרו את הפרקים: כ, כד, סט, פד. כידוע שלפני כשבועיים הרבי גער בראשי אגו"ח שנכנסו להציע לו לעשות פשרה עם הצד השני על מנת לבטל את המשפט. הרבי אמר בתוקף שאסור לעשות שום פשרה, ושאל כל אחד מהם האם אמר תהילים ונתן צדקה להצלחת הענין?

בשעה 12:15 התפללו התמימים מנחה בציבור. בשעה 3:15 נכנס הרבי למנחה, וכהוראת השעה – רוקדים לפני ואחרי התפילות. מעריב כרגיל בשעה 6:45, אחרי מעריב נסע הרבי לביתו. בדרכו למכונית ובנסיעתו הורה בידו הק' להגביר את השירה ביתר שאת.

שוב התנוססה לה מודעה הקוראת לאסיפה דחופה, אלא שהפעם כללה המודעה לא רק את תלמידי התי', כי אם את כל אנ"ש. על המודעה חתומים ר"י קארף, ר"א דרייזין ורא"ח רויטבלאט. שעת האסיפה נקבעה לתשע וחצי, אחרי סדר חסידות. לאור הנסבות המכאיבות באו כולם ברוב עם הדרת מלך אל הזאל הגדול, והאולם

הזה התמלא כדבעי, כולל גם בימת המדברים. בימת הכבוד הזו התכבדה בחשובי אנ"ש, וביניהם: הרב גורקאוו, הרב שיקלאר, הרב חזנוב, הרב דוד רסקין, הרב מענטליק, הרב דרייזין, הרב שניאור זלמן גורארי, הרב רויטבלאט, הרב וינברג, הרב יהושע קארף.

בסיום האסיפה סיכם ר' דוד ראסקין את החלטות האסיפה: להתפלל בציבור (ללא דיבורים), להתחזק בלימוד הרמב"ם, ללמוד חסידות, לתת צדקה ולהוסיף באמירת תהילים. הכל לרגל הפרשה האיומה – הספרים, שגורמים הרבה עגמת נפש לכ"ק אדמו"ר שליט"א. במשך כל זמן האסיפה היה הקהל רציני ורצינות הענין הורגשה בחלל האויר. האסיפה הסתיימה ב-11:00 ולאחרי זה יצאו כל אנ"ש והתמימים בריקוד סוער ב-770.

מחר זה יום קשה, משום שאז יחליטו האם כ"ק אד"ש יצטרך לתת עדות או לא, ומובן עגמת הנפש אם כ"ק אד"ש יתן עדות.

לאחרי האסיפה הפיצו מודעות בחתימת 3 המשפיעים הנ"ל שכל אחד מאיתנו יפשפש במעשיו, ולהוסיף בשמחה ואמירת תהילים. כמו כן, ביקשו לקרוא בספרי התולדות אודות הנהגת החסידים בימי אדמו"ר הזקן.

יום ג' שהוכפל בו כי טוב, י"ג כסלו. בשעה 5:15 לפנות בוקר, בדרך כלל אי אפשר לראות נפש חיה ברחובות קראון הייטס, ובפרט בחורף, אבל היום הרחובות שמסביב ל-770 התמלאו מאנ"ש שהחישו פעמיהם למקווה, ומשם ל-770. מי שלא היה באסיפה אתמול לא הבין: מה פשר קימה מוקדמת זו?

בשעה 6:00 החל מנין התהילים בזאל הגדול. החזן היה ר' לייבל מוצ'קין. בשעה 7:25 סיימו, ופתחו בריקוד למשך כחמש דקות. אחרי זה התחיל סדר חסידות.

הרבי הגיע בשעה 10:05, והורה בידו להגביר את השירה, ניגנו 'מארש נפוליון'.

בשעה 12:15 נתקבלה ההודעה המשמחת בדבר פסק הדין בבית המשפט שהרבי לא יצטרך לבוא לתת עדות, ובעקבותיה פתחו אנ"ש והתמימים ששהו במקום בריקודים ברחוב, במדרכה של איסטערן

פארקווי, ומרגע לרגע גברה השירה ורבו מספר הרוקדים. רקדו ורקדו עד תפילת מנחה והמחזה היה מאד מרגש. הריקוד הונצח בוידאו על ידי המסריט חיים ברוך הלברשטאם. למרות הגשם העז שניתך ארצה בליווי רוחות חזקות, לא הפסיקו מלרקוד.

עורכי הדין שלנו הגיעו ל-770 באותו הזמן, ונהנו לראות את השמחה ששררה בקרב התמימים. לאחר מנחה שרו ורקדו ביתר שאת וביתר עוז, והמשקה נשפך כמים, עד שהגיע הרב מענטליק ודרש לשבת ללמוד.

אחר הצהריים בשעה 4:15 יצא הרבי אל הספריה, ודיבר שם עם עורכי הדין עד השעה 6:00 ואחרי זה חזר ל-770.

בשעה 11:00 בלילה החליטו התי' לארגן התוועדות. כולם מתיישבים לשולחנות ומתחילים לשיר את המארש של ראש חודש כסלו, ומיד עברו לשיר 'דין נצח', השיר שהפך לסמל הניצחון בליובאוויטש בכלל וב-770 במיוחד. עדיין אין 'משקה'... לפתע הגיח מאי שם הרב שלום בער פרידמן מאיטליה, וכשראה מה מתרחש, הוציא מכיסו מאה דולר וזרקו בחלל הזאל הקטן. לכשהתברר שזרק נייר יקר ערך מיד קם אחד התמימים ורץ לקנות משקה ופארבייסן, וכאן התחיל 'הערב'. פרידמן היה בתחילה בשקט, ונתן למשפיע הרב זרחי את זכות הדיבור. הרב זרחי שתה הרבה משקה, ואז פרידמן פתח ב'אגדתא', כל מיני סיפורים מעניינים באופן של 'בדידי הוה עובדא'. לערך בשעה 4:45 לפנות בוקר עזבו המכובדים כשהם משאירים אחריהם את שתווי היין, וכמובן שגם התי' נשארו ופתחו בריקוד סוער, עד השעה 7:00 בערך.

תש"נ

רבי, הילדים שלך רוצים מאמר!

שבת פ' וישלח, ח"י כסלו. כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות של ערב חג הגאולה בשעה 1:30. הקהל שר "ואני אבטח בך", עד שכ"ק אד"ש התיישב במקומו אחרי שכ"ק אד"ש קידש, הקהל שר "פדה בשלום". וכשסיימו החל כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת השיחה הראשונה.

בסיום השיחה החל הקהל לשיר

”אד”ש הביט על מקומו של ר’ יוסף נימוטין בחיך, במשך זמן. הנ”ל לקח כוס גדולה, וברך על הכוס בורא פרי הגפן, ו’שהחיינו’ בשם ומלכות. כשגמר רצה לומר משהו, אך הרבי הורה לו בתנועת יד שמיד ישתה את הכוס, ועשה תנועת ביטול בידו בחצי חיך. כשגמר את הכוס החל לומר: ”רבינקע! ”אייערע קינדער” מבקשים שהרבי שליט”א יערוך התוועדות בי”ט כסלו. רוצים לשמוע מאמר!

הכוס החל לומר: ”רבינקע! ”אייערע קינדער” מבקשים [הורה על הקהל] שהרבי שליט”א יערוך התוועדות בי”ט כסלו. רוצים לשמוע מאמר: הם חושבים, שאני היחיד שיכול לבקש זאת, אבל אני אומר שהרבי שליט”א צריך לעשות איך שהוא מבין.”

ברגעים אלו פניו הקי של הרבי שליט”א הרצינו. נימוטין המשיך ואמר שרוצה מזונות, כ”ק אד”ש חיך, לקח מהמזונות, נתן לו ואמר: ”דו אליין האסט גוט פארענטפערט, אז איך זאל מאכן ווי איך פארשטיי [אתה בעצמך ענית טוב, שאעשה איך שאני מבין].”

”אם כך מגיעה לי עוד חתיכה”, ענה נימוטין, וכ”ק אד”ש נתן לו עוד שתי חתיכות.

כשהני”ל חזר למקומו, הורה כ”ק אד”ש לחזן ר’ משה טלישביסקי שינגן ישיבנה בית המקדש. בינתיים אכל כ”ק אד”ש מהמזונות. כשסיים, הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 50: 2.

אד”ש המשיך כך תוך כדי שפונה גם לצדדים.

ברגעים אלו הקהל הגדול שמילא את 770 על גדותיו, שזה הרבה זמן שלא ראה כאלה ”גילויים” יצא מהכלים ממש. כל 770 רקד בשמחה עצומה שאי אפשר לתארה. ברגעים אלו הכל חשו כמו בשמחת תורה באמצע ההקפות, כך זה נמשך קרוב לדקה.

אחר כך התיישב כ”ק אד”ש במקומו והמשיך לענות לחיים. הקהל שעוד לא נרגע, המשיך לנגן בהתלהבות. אד”ש הביט על מקומו של ר’ יוסף נימוטין בחיך, במשך זמן. הני”ל לקח כוס גדולה, חצי מלאה ביין ונעמד בצדו השני של השולחן של כ”ק אד”ש. כשראה שהכוס רק חצי מלאה, ביקש שימלאו לו אותה עד הסוף. כשמלאו לו ברך על הכוס בורא פרי הגפן, ו’שהחיינו’ בשם ומלכות. כשגמר רצה לומר משהו, אך הרבי הורה לו בתנועת יד שמיד ישתה את הכוס, ועשה תנועת ביטול בידו בחצי חיך. כשגמר את

ניגון שמח. כ”ק אד”ש עודד בתנועות ראשו, בעיקר לעבר הילדים שעומדים בכל הזדמנות לידו, ואחר כך הניף בידו מספר פעמים לעברם. לר’ זלמן אבלסקי הורה בתנועת ידו שיאמר ”לחיים”. בסיום השירה הפנה כ”ק אד”ש את ראשו לצד הפירמידה המערבית, לכיוון קבוצת אורחים מקנדה שהגיעו בשבת זו ל-770. כ”ק אד”ש שאל: מי הם העומדים בראשם? האורחים אמרו ’לחיים’, וכשסיימו, כ”ק אד”ש אמר שינגנו ’ופרצת’, וחיך חיך רחב. העומד על גבם החל לנגן ’ופרצת’, והקהל הצטרף בשירה אדירה. כ”ק אד”ש עודד בתנועות ראשו. וכשסיימו, אמר כ”ק אדמו”ר שליט”א:

”כרגיל בכל התוועדות יגשו כעת אלו שהכניסו בקבוקי משקה ויכריזו על העניינים שעבורם לוקחים את המשקה, ומהם יראו וכן יעשו כל יושבי תבל. ובפרט בענין שאני ’מחותן’ עמו – הרחבת בנין הספריה של אגודת חסידי חב”ד. ואף על פי שמרחיבים אותו, מכל מקום ההרחבה נשארת באותו שטח ומקום, כיון שקדושה אינה זה ממקומה.”

בסיום שיחה זו העמיד המזכיר את הבקבוקים – ח”י במספר, וכ”ק אד”ש מזג מכל בקבוק לתוך כוסו, ואחר כך ניגש אחד אחד להכריז על עניינו. ליהושע אדוט, שליח בבנימינה, הוסיף כ”ק אד”ש: הצלחה רבה.

כשהסתיימה החלוקה, כ”ק אד”ש החל לנגן בעוז ניגון ההקפות לאביו זצ”ל. הקהל המשיך לנגן בשמחה רבה. בינתיים כ”ק אד”ש ענה לחלק מהקהל ”לחיים”, ולאחר מכן החל כ”ק אד”ש מעודד את השירה בתנועות עזות בראשו הקי, ופניו הקי האירו. מיד לאחרי זה להפתעת הקהל נעמד כ”ק אד”ש מלוא קומתו, והחל רוקד על מקומו בשמחה עצומה, ופניו הקי האירו באור יקרות. כ”ק אד”ש החל מוחא את כפיו ומסתובב לעבר הקהל בכל הכיוונים. בתחילה, כשמחא כפיו בידו השמאלית, מנה את מספר הפעמים עד חמש, ואחר כך החל מוחא בחוזק כשמכה בידו הימנית על השמאלית במהירות עצומה במשך זמן, ומרגע לרגע המהירות גוברת יותר ויותר עד שהניף את ידו הימנית במהירות ובתנועות סיבוביות וכ”ק

תפקח את העיניים ותראה!

פשוט תענוג לראות אותם, את עשרות ילדי החמד הללו, השלוחים הצעירים, חיילים קטנים שגולדו אל תוך עולם השליחות בתקופה מיוחדת זו של התגלות מלך המשיח. אם רק תעיף עליהם מבט, בעת שהם מכריזים יחי אדוננו אל מול פני המלך בסיום התפילה, תקלוט כי אלו הם "ילדי השליחות היחידה", תינוקות של בית רבן – "משיחי" שיכריעו את הכף ויפעלו את ההתגלות המיידית.

בעת תפילת מעריב, 770 כולו כבר לובש חג ומתכוון להתוועדות הגדולה, השולחנות פרוסים לכל אורכו של בית חיינו, המפות הלבנות פרושות עליהם וסעודת החג מוגשת אל השולחנות. זאת לצד בקבוקי הימשה ששפך כמים... המנחה והמארגן המיתולוגי של ההתוועדות הזו מימים ימימה, ר' מאיר הארליג פותח ומזמין את הרה"ח פנחס קארף שפותח בידבר מלכותי וחוזר על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשנ"ב. בהמשך נואמים רבנים ומשפיעים נוספים בעניני דיומא. לא חולף זמן רב עד שהחלק הרשמי מסתיים לו וקהל החסידים פורץ בריקודי שמחה סוערים לכבוד החג הגדול. אחרי הריקודים נפתח לו ליל ההתוועדויות המיוחד הזה של ר"ח כסלו, כשעשרות התוועדויות קטנות וגדולות מתקיימות סביב השולחנות הארוכים ונמשכות עד אור הבוקר.

יום שני ב' כסלו - דידן נצח!

ריקודי השמחה שנערכו הערב בליווי כלי זמר לכבוד ה'דידן נצח' – שילבו גם את חגיגתם של תלמידי ה'קבוצה', ששוב משמחים את א' מחבריהם לספסל הלימודים, שאחיו מתחתן היום בארץ הקודש ואילו הוא נשאר לישנה תמימה במחיצת

בראש חודש כסלו ה'תשל"ח, התגלה הרבי מלך המשיח שליט"א לקהל החסידים, אחרי זמן רב שנבצר מהם לראותו. כשהוגגים יום כזה ב-770 זה מייד מציף ומעלה את הציפייה להתגלות הקרובה של הרבי שליט"א – אחרי כל-כך הרבה שנים שנבצר מאיתנו לראותו בעיני בשר, אחרי העלם והסתר כל-כך ארוך ומייגע. אצל יהודים בכלל וחסידים בפרט יודעים ש"כי בשמחה תצאו" מהגלות לגאולה, ושמחת הגאולה פורצת את כל הגדרים וההגבלות ומביאה ופועלת את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומייד ממש!

גוט יום טוב! "זמן שמחתנו" של דור השביעי – דער רעבע איז געזונט!

יום ראשון, יום הבהיר ראש חודש כסלו

שירת הייחי של קהל החסידים המתכוננים לכניסתו של הרבי שליט"א לתפילות היום, 'מתלבשת' היטב על מארש השמחה של ראש חודש כסלו, והופכת אותו למארש של שמחת הגאולה על ההתגלות המושלמת תיכף ומייד. בהמשך ל"כינוס השלוחים העולמי", מתקיימת היום בבנין אש"ל, סדרת סדנאות והרצאות מרתקות בהגשת אנשי מקצוע, שלוחים ומשפיעים שנותנים כלים מעשיים ועזרים שונים שיסייעו לשלוחים בעבודתם כפי שהיא חדורה בשליחות היחידה והעיקרית: הכנת העולם לקבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו!

בשעות אחר הצהריים מתקיים מעמד הסיום החגיגי והמפואר, ה'באנקעט' של קעמפ "ילדי השלוחים" שהתקיים במשך ארבעת ימי הכינוס.

אחים, תמימים אהובים, שלום וברכה מבית משיח!

גם אם יהפכו כל הימים לדיו, כל גבעול לעט נובע והשמים ליריעת קלף, הרי כל עוד שהאורות צריכים להשתחל בכלי הטבע: במסגרת המצומצמת של כ"ב האותיות ובהגבלות של מסך ומקלדת – לא ניתן לתאר את הרגעים הגדולים בהתוועדות המרכזית של ראש חודש כסלו בבית משיח – 770. הרגעים בהם פורצים אלפי החסידים, התמימים, שלוחי המלך עם מקורביהם ותומכיהם וגם סתם 'עמך' בית ישראל, בריקודי השמחה הסוערים לכבוד החג הגדול והקדוש. לרגע נראה ש-770 מתרומם באוויר, הקהל כולו קופץ ורוקד ונראה שגם הספסלים, השולחנות, הרצפה והתיקרה – מקפצים גם הם בקצב הריקוד המסחרר.

אלה הם בהחלט הרגעים הנפלאים בחיים, כשקהל האלפים רוקדים יחד, כאיש אחד בלב אחד, וקול השירה האדירה מהדהד למרחקים: "הרבי מליובאוויטש מלך המשיח - חי וקיים! והוא גואלנו, והוא גואלנו, והוא גואלנו – משיח צדקנו! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד." רגעים שהם ההוכחה הטובה ביותר, על אחדותם האמיתית של חסידי חב"ד והעם היהודי כולו – סביב מלכותו והנהגתו של הרבי מלך המשיח שליט"א וסביב בשורת הגאולה שבישר לנו. רגעים שמבטאים יותר מכל את האמונה הטהורה בה' ובמשה עבדו, את העמידה בנסיון האחרון של הגלות והשמחה הגדולה על ההתגלות המלאה והמושלמת העומדת להתרחש בכל רגע.

770 כולו רוקד בהתוועדות ר"ח כסלו

הרה"ח ר' בצלאל קופצ'יק מתוועד עם התמימים

הרבי מלך המשיח שליט"א. בסיום הריקודים, מאחלים לו חבריו, שיזכה גם בחתונתו שלו – לשמחה וריקודים, לפחות כמו שהיו בחתונה הזו...

השמחה ממשיכה בהתוועדות מיוחדת לתלמידי 'קבוצה ע"ב המתקיימת בזאל הקטן. ימים אלו בהם שלוחים רבים עדיין שוהים כאן, הם הזדמנות פז עבורנו לשבת ולהתוועד עם אותם חיילים גיבורים שבמשך כל השנה עומדים בחזית המלחמה, בעבודת השליחות להכנת העולם לקבלת פני משיח. סביב שולחן ההתוועדות מתיישבים: החסיד ר' **דודו לידר** – שליח הרבי שליט"א בעיר מלבורן באוסטרליה, החסיד ר' **מנחם מענדל הכהן פרידמן** – שליח הרבי שליט"א באור יהודה והחסיד ר' **בצלאל קופצ'יק** – שליח הרבי שליט"א למדינת הודו.

כך מתחילה לה התוועדות חסידית סוערת, פעילה ומרתקת במיוחד. כששלישיית השלוחים שידיהם רב להם בעבודת השליחות היחידה ובהפצת בשורת הגאולה והגואל, 'שופכים' עשרות סיפורים מיוחדים, אפיזודות מענינות ומופתים מדהימים שפגשו בהם במהלך שנות שליחותם. כל אחד נותן את הזווית שלו, ממקום שליחותו ומספר כיצד הוא מכין אותו לקבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו. לקראת הבוקר מצטרפים להתוועדות גם: הרה"ח **דוד נחשון** – מנכ"ל ניידות חב"ד וצבאות ה' באה"ק, הרה"ח **ראובן מטוסוב** – שליח הרבי שליט"א בצרפת והרה"ח **זלמן לנדא** – משפיע קהילת חב"ד רעננה וההתוועדות ממשיכה לה עד לתחילת סדר יחסיות

יום שלישי ג' כסלו

אחרי תפילת מנחה, מקיים אי השלוחים התוועדות מיוחדת על ה'בימה', לפני נסיעתו חזרה למקום שליחותו. שעה ארוכה הוא יושב ומתוועד יחד עם שלוחים נוספים, כשהם דנים יחד כיצד "אורזים את החבילות" ויוצאים בכוחות מחודשים לעבודת השליחות. בימים אלו, ניתן לראות כל העת, את שלוחי המלך המנצלים את רגעייהם האחרונים בבית חיינו, ממלאים את המצברים לכל השנה כולה.

בערב מתקיים סדר לקוטי שיחות, שביזממת כמה תמימים, בסדר זה לומדים בחברותא דווקא יחד עם תמים שלמד בישיבה אחרת, דבר שמוסיף הרבה לאחדותם של תלמידי ה'קבוצה'.

יום רביעי ד' כסלו

ע"פ הוראתו הקדושה של הרבי שליט"א ללמוד בכל יום מימי חודש כסלו, מתורתם של כל רבותינו נשיאנו, נתלה ב-770 מידי יום דף מיוחד בו מלוקטים פתגמים קצרים, מסודרים לפי נושאים, מתורתם של תשעת הנשיאים. דפים אלה מסייעים לאנ"ש והתמימים בקיום ההוראה ומוסיפים 'קאד' וחיות חדשה בלימוד ודרכי החסידות, כהכנה לקראת השנה החדשה.

אט אט חוזרים שלוחי המלך למקומות שליחותם ו770 חוזר

לשגרתו, אבל לימים כאלו אי אפשר לקרוא 'שגרה' – כשנמצאים בחודש כסלו, חודש הגאולה – החודש בו "מרבים בהתוועדויות חסידיות" המתקיימות בכל לילה מלילות החודש. לצד התוועדויות יום הולדת לכמה מהתמימים, מתקיימות גם התוועדות עם החסיד ר' **זלמן לנדא** עד השעות הקטנות של הלילה.

יום חמישי ה' כסלו

בשעה האחרונה של 'סדר נגלה' מתקיים השיעור השבועי של ראש הישיבה הרה"ג **שניאור זלמן לבקובסקי** העוסק בליבון הסוגיות הנלמדות, במסכת קידושין. משפיע הישיבה, הרה"ח **מיכאל חנוך גאלאמב** שבמשך השבוע נהנים התמימים משיעורי החסידות המרתקים הנמסרים על ידו לתלמידי ה'קבוצה' – חוגג היום את יום הולדתו ומוזמן את התמימים להתוועדות חסידית המתקיימת בביתו.

הרב גאלאמב מתוועד ומעורר את התמימים להתמסרות ללימוד תורת החסידות בהבנה והשגה בחכמה בינה ודעת, ובלמוד עיוני ומעמיק כמו שלומדים סוגיא בנגלה, כדרכה של ישיבת תומכי תמימים – בה לומדים תורת הנגלה ותורת החסידות תמימה. הוא מאריך בסיפורים ועובדות שונות הקשורות בכך ומדבר גם על רצונו של הרבי שהתמימים יחדשו בתורה ויוציאו קבצי פלפולים והערות. (ראה מבחר סיפורים במסגרת)

"משולחנות הפארבייגעניס"

פנינים, סיפורים, אמרות וניצוצות משולחנות ההתוועדויות שהתקיימו השבוע בבית חיינו.

אבל אותו משפיע לא השתכנע והמשיך להתנגד ולמנוע את העניין...

עד שקם א' התמימים שידע כי זהו רצונו של הרבי שליטי"א והכין פלפול בחסידות, הוא חזר אותו באוזני ר' משה גוראריה שהיה 'משכיל' בחסידות ואחרי שקיבל את אישורו, הוא קם ואמר את הפלפול הזה ברבים. בכך הוא 'פרץ' את השער לעניין ומאז החלה בישיבה ההנהגה של אמירת והדפסת פלפולים והערות, כרצון קודשו של הרבי מלך המשיח שליטי"א.

לפני שבת היו מכניסים לרבי את קובצי 'הערות התמימים', והיו שנים שכאשר הרבי נכנס לקבלת שבת היו בסידורו הקבצים, והרבי עיין בהם. שמעתי מאחי, שראה פעם את הרבי מעיין בא' הקבצים ובאמצע הקריאה סימן הרבי בידו הקדושה בתנועת ביטול כאומר: מה השטויות האלה?... בהתוועדויות דיבר הרבי על כך שהמערכת צריכה לעבור על החומר, לבדוק ולשים לב מה מתאים להכניס ומה לא ולשקול בהגיון אלו דברים מתאימים לקובץ ואלו דברים אין קס"ד להכניסם...

מבחר סיפורים מהתוועדות הרה"ח מיכאל חנוך גאלאמב משפיע ישיבת תורת המרכזית, בית משיח - 770:

בתקופה שהרבי דיבר בשטורעם גדול על מעלת היציאה לשליחות והעיסוק ב'מבצעים' וכו' וכו', היה בישיבה בחור חסידי, מבחירי התמימים, שכתב לרבי שהיות שהעניין העיקרי בדורנו, זה לצאת לשליחות ולהפיץ המעיינות חוצה - הוא רוצה לצאת עכשיו, תיכף ומייד לשליחות... הרבי ענה לו בפתק, תשובה קצרה וחדה: **"שליחות לתלמידי תומכי-תמימים - יום שישי אחר-הצהריים"**.

הרבי שליטי"א רצה ודרש שהתמימים יאמרו פלפולים והערות בנגלה ובחסידות וגם שידפיסו זאת בקבצים שתוציא הישיבה. באותה תקופה, זה היה חידוש גדול שבחורים צעירים יאמרו חידושי תורה. אחד המשפיעים התנגד לעניין וכתב לרבי מכתב בו הוא מפרט את הטעמים להתנגדותו לעניין, היות שזה עלול לגרום לגאווה וכו' ומטעמים נוספים. הרבי ענה לו על כל טענותיו במכתבים מפורטים (מופיעים באגרות קודש כרך י"ט)

יום שישי ו' כסלו

בשיחותיו הנפלאות לפרשת ויצא, מלמד אותנו הרבי שליטי"א את ההוראה מיעקב אבינו, שלא נשאר במקומו ובביתו החמים והנינוח ויצא ל"שליחות" למקום חרוץ אף של מקום - לעשות גם שם דירה לקב"ה, דווקא שם - בשליחות - נולדו וגדלו שניים עשר השבטים שהיו כולם צדיקים - כי את החינוך הטוב ביותר מקבלים בשליחות. כשנמצאים בפרשה כזו - היציאה למבצעים היא בחיות חדשה לגמרי.

אחרי תפילת שחרית, יוצאים התמימים לכבוש את ניו-יורק - "עיר הבירה של נשיא דורנו" ולהכין אותה לקראת התגלות הרבי שליטי"א. עבור יהודים רבים, ה'מבצעים' של יום שישי הם המפגש השבועי הבודד שלהם עם היהדות. התמוזל מזלם, שהמפגש הזה נעשה על ידי שלוחיו של הרבי מלך המשיח שליטי"א - תלמידי התמימים חיילי בית דוד, שאת מנת היהדות השבועית הם לא שוכחים להאיר להם בבשרת הגאולה של הרבי שליטי"א ובהכנות לקבלת פני משיח צדקנו.

שבת קודש

הבוקר נפתח בשיעור ה'דבר-מלכות' השבועי, סביב השולחן הארוך במרכז 770. הנקודה המרכזית בשיחה, היא הודעתו

לערוך 'קידוש לבנה' בכיכר המרכזית של מנהטן, ה"טיימס-סקוור" תוך שהם מנצלים את המעמד להפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל בחוצות ניו-יורק. לקראת חצות, מתחילה התוועדות מלווה-מלכה לכבוד 'סיום הרמב"ם' המתקיימת במרכז 770 בהשתתפות קהל נכבד מאנ"ש והתמימים.

אחיי האהובים!

האגדה מספרת על חייל אמריקאי גיבור וחרוץ, שהתגלה באחד היערות באירופה, עשרות שנים אחרי סיום מלחמת העולם השנייה, כשהוא עדיין דרוך לקרב ומצוייד בנשק חם על כל צרה שלא תבוא... זמן רב לקח לסובבים אותו להחדיר למוחו את ההכרה שהמלחמה כבר הסתיימה ואין עוד טעם להמשיך לארוב לאויב ולהיות מוסווה בעצים עבותים במעבה היער.

נזכרתי בסיפור הזה השבוע, בעת ששמעתי פזמון שחובר אודות ילדי השלוחים, שמשוכחות בו המילים "להפיץ המעיינות - זה התפקיד", תוך התעלמות מהתפקיד העיקרי שהועיד לנו הרבי: קבלת פני משיח צדקנו.

למעלה מעשרים שנה אחרי שהרבי שליטי"א הודיע בפירוש שעבודה זו הסתיימה והטיל על השלוחים ועל העם היהודי כולו,

של הרבי שליטי"א שהעבודה של זיכור גשמיות העולם והחיבור (עד כדי איחוד) הגשמיות והרוחניות - הסתיימה! וכעת - **"הדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה!"** לימוד השיחה, על עשרים סעיפיה, מהווה הכנה ראויה לתפילת השבת במניין של הרבי שליטי"א.

החתנים הרבים העולים לתורה, כבר מבשרים לנו על ההתוועדויות הרבות שיתקיימו היום, לאחר ההתוועדות הקבועה של הרבי מלך המשיח שליטי"א שמתחילה בשעה 1:30. בין שולחנות החתנים המתוועדים, אני מגלה חתן מסוג אחר - חתן הבר-מצווה התי **אברהם חיים סינגאוי** שהגיע לכאן עם אביו לחגוג את יומו הגדול, במחיצת הרבי שליטי"א, במקום המקדש דלעתיד.

עם צאת השבת, מייד לאחר תפילת מעריב, נוהג הרבי שליטי"א לצאת לשדרה, למעמד 'קידוש לבנה' יחד עם החסידים. מקומו הק' עומד מוכן ואניש והתמימים מקיפים אותו ופורצים בשירת יחי אדירה, בציפייה לראות כבר את פני המלך, הכרזת 'יחי אדוננו' החותמת את המעמד הזה - מבטאת את תוכנו ומהותו - "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" - את הרבי מלך המשיח שליטי"א שיבוא ויגאלנו תיכף ומייד ממש!

בהמשך הלילה, יוצאים התמימים

אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו "ושבתי בשלום אל בית אביו" - בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומייד ממש!"

ב-770 מאמינים, מפרסמים ומכריזים, "בשמחה ובשירים, בתוף ובכינור": יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

להתראות בהתוועדויות הסוערות בכל לילה של חודש כסלו בבית המקדש השלישי המחובר לכאן לחיים, לחיים ולברכה,

מענדי

החדשה, ל"ימות המשיח שבהם נמצאים עכשיו בפשטות". העולם מוכן לגאולה - תפתח את ה"דבר מלכות", תפקח את העינים ותראה!

הפזמון הנ"ל, מסתיים במילים אלו, הבאות לבטא את חזונו ושאיפתו של בן השליח: "כשאגדל אצא לשליחות בעצמי ויהיה לי בית חב"ד משלי". וכשחסיד שומע דבר כזה, הוא מזדעק מייד ו"אומר בלשון רבו", בלשון השיחה של הרבי שליט"א בש"פ ויצא ה'תשמ"ח: "כאשר יוצאים למלא את השליחות, יש לזכור שהכוונה אינה שישאר, ח"ו, במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד ומצב נעלה) כי

את עבודתם העכשווית: הכנת העולם לקבלת פני משיח. ועדיין יש בתוכנו אנשים ש'נתקעו' בעבודה הקודמת, הם עדיין נלחמים בשדה הקרב, של מלחמה שהסתיימה לפני עשרים שנה...

בש"פ ויצא ה'תשנ"ב, דורש מאיתנו הרבי שליט"א "לפקוח את העיניים" ולראות איך הכל מוכן כבר לגאולה. זה הזמן למי שעוד לא שם לב לאלף צעדים קדימה, אותם מעביר אותנו הרבי בשנות ה'תנש"א-ב. זה הזמן לעדכן מחדש את תאי המוח ולרענן את תאי הזיכרון. לא להישאר בגירסה המיושנת, המאובקת והמקרטעת, אלא להשתדרג לתקופה

ב"ה דירות סטודיו מפוארות להשכרה על בסיס יומי או שבועי

- ✓ דירה בבניה חדשה ✓ חדרים יפים ורחבים ✓ מטבח מלא עם כל הציוד
  - ✓ 5 דק' הליכה מ 770 ✓ שרות מלא ✓ חניה לרכב ✓ אופציה מיוחדת לקבוצות
- לפרטים: 17183635084

ב"ה ספרי הרב גרין - חסידות לעם

טלפקס 03-9606733 כפר חב"ד
E-mail: r-green@zahav.net.il

למוסדות חב"ד ולשוחרי החסידות מומלץ לשלב במסגרות הלימודים

לקראת י"ט כסלו וה' טבת

**אהבת ישראל
במשנת חב"ד**

(5 כרכים המתעדים את מהות המצוה מזויות שונות)

**תניא
לילדים**

3 כרכים

**באור התניא
"משכיל לאיתן"**

(סכום באורי האדמו"רים 15 כרכים)

וכל ספרי חסידות לעם

(20 ספרים המסבירים בטוב טעם מאמרי חסידות וענינים בסיסיים בתורת חב"ד)

**סדר ברכות
הנהנין המבואר**

התפילה בתורת חב"ד
2 כרכים

**חדש
"באהלי צדיקים"**

הקשר ההדדי שבין הצדיק לתלמידיו

למזכי הרבים התורמים את הספרים לבתי כנסיות ובתי מדרשות התודה והברכה

לדרוש עונש מוות

לרוצחי משפחת פוגל

זה הדבר הכי יהודי

חבר הכנסת מיכאל בן-ארי עסוק בימים אלו עד אפס זמן. הוא פועל לקידום יוזמה שתדרוש גזר דין מוות למחבלים, עסוק בנושא המאחזים ובג"ץ ופועל מאחורי הקלעים לאחדות לקראת הבחירות הבאות לכנסת • הוא מזהיר מהירדמות בשמירה ומקווה למפלגה אחת של כל גווני האוכלוסיה הדתית, שתחליף את השלטון בארץ הקודש • בראיון פתוח עם 'בית משיח' הוא משוחח על שלל נושאים העומדים על הפרק

ראיין: שלום בער קרומבי.

תמונות: מנדי הכטמן

לאסירים הביטחוניים היהודים בכלא. לאחרונה הוא אף הגיע לאוניברסיטת תל-אביב וחילק במקום פליירים בהם הציג את העובדה כי האוניברסיטה נבתנה על שטח ערבי נטוש – כדי לחשוף את הצביעות שבדרישת השמאל לעקור ישובים שנבנו על קרקעות ערביות. בתל-אביב הוא מבקר גם אחת לשבוע, בלשכה הפרלמנטרית שפתח בדרום העיר, כדי למחות נגד בעיית הפליטים

חוק בנושא, שתדרוש דין מוות לרוצחי יהודים.

פעולה זו היתה עוד חוליה בשורת פעולות בהם עוסק בימים אלו ח"כ בן-ארי – כחלק מפעילותו הפוליטית והציבורית להעלאת המודעות בנושאים העומדים על הפרק. הסוגיות עימם עלה לכותרות בשנים האחרונות נוגעות לכל תחום שעומד על הפרק – החל ממאבק המאחזים ועד לדאגה

יום שני האחרון עורר חבר-הכנסת מיכאל בן-ארי מהומה בבית הדין הצבאי בשומרון, כשפרץ יחד עם פעילים נוספים לאולם הדיונים, בזמן שבתוכו התקיים הדיון בעניינו של אחד מרוצחי בני משפחת פוגל הי"ד. בן-ארי דרש לגזור על הרוצח עונש מוות – ולא לשלוח אותו לבית מלון בכלא הישראלי. הוא גם עובד על הצעת

ד הבג"ץ ולקידום היוזמה לגזר דין מוות למחבלים

יכופר לנפש – כי אם בדם שופכו". דוד המלך אמר בתהלים "ישמח צדיק כי חזה נקם, פעמיו ירחץ בדם הרשע". יש פה שני עניינים חשובים: גם לעשות דין עם אותם רוצחים שפלים וגם להעביר מסר לאויבנו שדם יהודי – ובטח דם תינוקות יהודיים – אינו הפקר. לצערנו בית המשפט הפך את עצמו לקירקס חסר משמעות כשהרוצח ישב וצחק בפנים של השופטים, יחד עם עורך

ושמענו מה דעתו על המצב המדיני, על סוגיית המאחזים ועל השנה הפוליטית הקרובה – שתהיה שנת בחירות.

הפגנת השבוע בדיון בעניינם של רוצחי משפחת פוגל הי"ד. מה היתה האמירה שביקשת להעביר לציבור?

"ההופעה שלנו בבית המשפט היתה אמירה ברורה שהדין האמיתי עם הרוצחים האלו הוא רק בכך ש"לא

הקשה שפוגעת בציביון היהודי של האזור. הוא מחלק את זמנו בין פעילויות ציבוריות, הפגנות ומחאות, לבין עבודה מאומצת במשכן הכנסת, שם הוא מנסה לפעול בכל הכלים שבידו כדי לעצור את ההידרדרות בשלימות העם ושלמות הארץ.

השבוע פגשנו אותו לשיחה, בעקבות השבועות הסוערים האחרונים שעברו על משכן הכנסת,

דינו מאום-אל-פאחם. אחרי פסק הדין נשלח הרוצח המתועב לקאנטרי-קלאב, בבית הכלא הישראלי, כשכל יום הוא יוכל לבחור את מנת הבשר שיספק לו הצלב האדום ויזכה לסיים תואר על חשבון הרשות הפלסטינית.

אנחנו דרשנו לעשות סוף למצב האבסורדי שקורה בפועל עם רוצחי יהודים. הרי אותו רוצח יושב עכשיו בכלא ומחכה לחטיפת החייל הבא, היל"ת, כדי שעוד כמה שנים הוא ישתחרר בעיסקה נוספת. במצב היום מחבלים שנשפטים לחמישה מאסרי עולם משתחררים בלי לרצות אפילו מאסר עולם אחד. הרי בשמאל הישראלי מדברים בקול השיחורו של הרוצח ברגותי ימ"ש, שרצח את החברים שלנו. רק השבוע ישבתי בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת ושמעתי את ח"כ הרצוג מ'העבודה' מדבר על כך שצריך לשחרר את הארכי-רוצח הזה. פוליטיקאים ישראלים לא מתביישים לספר על הבדיחות שהם החליפו איתו בכלא והסופר עמוס עוז העניק לו ספר עם הקדשה. הפכו כאן רוצחים לגיבורי תרבות. הם נשלחים לכלא ואחר כך קובעים על שם כיכרות ברשות הפלסטינית.

אתה מתכוון לפעול בנושא בכנסת?

הגשנו הצעת חוק שתדרוש דיון מוות למחבלים, אבל זה לא העניין, כי בית הדין הצבאי לא היה צריך את הצעת החוק שלנו – כי יש לו את הסמכות לדון דין מוות. הבעיה היא שהיועץ המשפטי לממשלה, יהודה ווינשטיין, מנע מהפרקליטות לדרוש דין מוות. בדיוק לכן ראינו חשיבות גבוהה מאד להיות במקום ולהשמיע קול אחר – קול שפוי. ניסו לצייר מצב כאילו לדרוש דין מוות זה ברברי, אבל האמת היא שמי ששלח את הרוצח הזה לבית הבראה, הוא עושה את המעשה הברברי באמת.

אתה חושב שאפשרי לשנות את המצב?

אני משוכנע בדברי הרבי ש"חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם". אנחנו חייבים להתעקש ולדרוש את דינם של רוצחי עמנו. מי שקם עלינו להורגנו דינו דין מוות – ולא עונשים מגוחכים שמפתים את ארגוני הטרור לחטוף חייל נוסף, כדי להביא לשיחורם של טובחי היהודים.

היום המצב הוא טירוף מוחלט. אני אתן לך דוגמא נוספת: ממשלת ישראל מתחננת לקיים קשרים עם הרשות הפלסטינית, בזמן שלהם יש שר לענייני אסירים, שפירושו שר לענייני רוצחי יהודים. זה אבסודר. הרשות הפלסטינית משלמת כל חודש משכורות עתק למשפחות הרוצחים ולהם עצמם מועברים סכומי כסף נכבדים כדי שיוכלו לחיות בפינוק בבית הכלא. הם מקבלים 1,500 שקל בחודש רק לקניית בקטינה, חוץ מהכסף שמעניק להם הכלא. זוהי עוד אחת מהתופעות המוזעזעות שמתרחשות כאן. הממשלה מתחננת ליצור קשר עם רוצחי עמנו ומעודדים אותם להמשיך לפעול כך.

נתניהו עשה רושם כאילו ניסה לעצור את הכספים לרשות.

בשום אופן לא. האמירה שלו היתה חייבת להיות חד משמעית ולא מגמגמת. הוא היה צריך לעמוד על כך שלא מעבירים כסף לרוצחים, לא בגלל שהם משתמשים בזה לטרור, אלא בגלל שאנחנו מנהלים את העניינים ביהודה ושומרון ולא הם. היה צריך להפסיק מיד את כל גביית המיסים והעברתם לרשות, בדיוק כפי שהיה לפני ההסכמים. הם הרי לא כיבדו אפילו הסכם אחד, אז בעצם אין שום הסכם. עם אויבים כאלו לא צריכים לכבד אף הסכם.

בינתיים נדחה הרס המאחזים בחצי שנה. אתה מרוצה?

יש לי חשש מאד גדול שהדברים לא ילכו בכיוון הנכון. שרי הממשלה דוחים דברים פשוטים ולא מגיעים להכרעה ובסוף יכולים לבצע מחטף.

במציאות היום יש לנו נתונים על מאות מקרים שערבים בנו בתים על קרקעות פרטיות של יהודים ואפילו לא התחילו הליך נגדם. בנגב עושים הסדרה של כל הבניה הבלתי חוקית, עם הערבים בגליל מגיעים להבנות, אבל בתי יהודים רוצים להרוס. נתניהו היה צריך להגיד אמירה ברורה שלא הורסים בתים של יהודים. אם הוא היה מאפשר התיישבות חופשית ביהודה ושומרון, והיה מבקש להסדיר ענין חוקי עם קרקע כזו או אחרת, עוד היינו מאמינים לו שבאמת הענין המשפטי עומד לנגד עיניו. אבל הוא

מבקש להחריב הכל. הדחיה של ההרס היא רק דחיית הקץ, כדי לחכות לשעת כושר מבחינתנו. הוא עסוק בסקרים ופשוט עכשיו לא התאים לו להגיע לעימות. הוא פועל בשיטות שפעלו נגד המתישבים לפני הגירוש מגוש-קטיף, לעשות דה-לגיטימציה, כדי שיהיה אפשר להרוס את הישובים. הוא מציג את עצמו איש חוק, על חשבון המתישבים, אבל בסוגיות אחרות אין שום חוק.

עד עכשיו נתניהו הצליח לשמור על תדמית של מרכז, לא שמאל ולא ימין.

אני לא מסכים עם ההסתכלות הזו. נתניהו עשה נזק עצום ובלתי הפיך לימין. הוא נכנע למצע 'מרצ' ואימץ בחום את חזון שתי המדינות. מה שפעם היה המצע של מפלגת 'רקח' של השמאל הקיצוני, הפך להיות האגינדה של יו"ר הליכוד. עצם האמירה הזו כבר מחפירה. זה כמו אדם שאומר שאינו מאמין בתורת ישראל, בקדוש-ברוך-הוא. הוא הצהיר שהוא אינו מאמין בהבטחה של ארץ הקודש. כל האמירות שלו על חוקיות והרס מאחזים שאינם מסודרים, הם רק עלי תאנה לאמירה הנפשעת של חזון שתי המדינות וויתורים כואבים.

אין לנתניהו שום סמכות לפעול נגד עם ישראל. הוא גנב את קולות הימין, כשהצהיר במערכת הבחירות שלו שהוא נגד מדינה פלסטינית והבטיח "שלום כלכלי" ובסוף פחות מחודשיים אחרי הבחירות הודיע שהוא מאמץ את חזון שתי המדינות. כל הדיבורים על מדינה מפורזת הם קישקושים. בדיוק כמו שקרה בעזה, שהיום אין לנו אפשרות להיכנס לשם ואין שום משמעות לסיכומים, ככה בדיוק עלול לקרות ביהודה ושומרון. ביבי רוצה להקים מדינה איראנית בתוך ארץ הקודש.

אתה לא חושב שהאגף הימני בליכוד יצליח לשמור עליו?

מפלגת הליכוד היא כמו אותה חיה שמראה את טלפיה כדי לומר כשרה אני. אלו הם אותם טלפיים שהחריבו את ימית, שמסרו את חברון, שעקרו את גוש-קטיף וצפון-השומרון. המפלגה הזו היא הכי מסוכנת שיש כיום בארץ ישראל. נתניהו שיקר את הציבור וגנב את קולות העם. הקול הוא קול דנון, אבל הידיים ידי נתניהו. הם מרמים

את עצמם ומאפשרים לאנשים כמו דן מרידור – שימרצ'י ימנית לידו – להוביל את המפלגה למחוזות השמאל הקיצוני. האידיאולוגיה שלהם חלולה מכל תוכן.

ראשי הליכוד, כמו בני בגין וגדעון סער, פעלו מאז שנבחרו נגד כל האינטרסים של ההתיישבות. הם התיישרו לחלוטין עם השמאל הישראלי. לא ראינו אותם נלחמים פעם אחת בשביל ההתיישבות – ובמקום זה הם עומדים לצידם של שונאי ישראל וכשרוצים להעביר חוק שיעצור את התמיכה האנטישמית בארגוני השמאל, הם נלחמים כדי למנוע את החוק. אנחנו ציינו מאנשים כמו בוגי יעלון לקצת יותר מנהיגות, אבל ברגעי האמת קולם נדם. אין במפלגה הזו היום אף גורם משמעותי שיכול להלחם על ארץ הקודש. כל הסערות של החוקים שניסו להעביר היו לצורכי פריימריז, כדי לזכות בעוד כמה קולות. בשורה התחתונה כמעט ואף אחד מהחוקים האלו לא עבר וחלקם אפילו לא עברו עת הגיעו לקריאה שניה בכנסת.

לצער הרב היה רעש גדול לצורכי פריימריז והליכוד קיבל לכמה ימים תדמית של מפלגה לאומית, אבל מי שהכריז על מדינה פלסטינית איבד את הכל. הליכוד הוא גווייה ללא כל אידיאולוגיה. הוא לא פועל היום כמו תנועת ימין אלא כמו ארגון שמאל.

אתה מרגיש תחושה של ערב בחירות?

גם בלי ששום דבר יקרה, בתוך חודשיים אנחנו נכנסים לשנת בחירות, כך שיהיו הרבה פוליטיקאים שינסו לעשות קולות כאילו הם מגיני שלימות הארץ. אבל אנחנו נזכור בדיוק מי עמד לצידו במאבקים האמיתיים.

יש לכם תוכניות לקראת הבחירות?

אני מתפלל לאחדות של כל המפלגות החרדיות והדתיות לחזית דתי מאוחדת שתביא לפחות 30 מנדטים. זה אפשרי וזה יכול לקרות כבר בבחירות הבאות. חייבים ליצור בלוק משותף, כפי שהרבי ביקש פעמים רבות, כדי לגשת לבחירות ביחד ולהחליף את השלטון. אנחנו מוכנים לוותרים אישיים משמעותיים, למרות המעמד המאד חזק שיש לנו בציבור,

ערכים ושום כבוד לקדושה. הייתי מצפה שבית משפט שהוקם בארץ הקודש, יונהג לפי ערכים יהודיים ולאומיים עם סדרי עדיפויות כאלו, אבל הערכים של בג"ץ הם בדיוק הפוכים. אני מברך כל ניסיון לעשות איזון בבית המשפט, אבל איזון כזה הוא בבחינת קש אחת בערמה של שעורים. בפועל צריכים להחליף את הקש במשהו מעשי אמיתי, שינהג לפי היהדות – ולא שיתנגד לכל דבר שביהדות.

מה דעתך על סערת רבני 'צהר' שעלתה לאחרונה לכותרות?

הקמפיין של הארגון הזה עשה נזק עצום ובלתי הפיך. מבלי להגיד מילה רעה חלילה על מיזם החתונות שלהם כמובן, אני חושב שהם הפכו להיות כלי שרת בידי אויבי הדת והם לא מבינים את זה, או שלא אכפת להם, כשהעיקר הוא להאדיר את שמם. אני חושב שהיתה פה מגמה גדולה הרבה יותר של שנאה לציבור החרדי וניסיון לכופף אותו. הבעיה היא שזה הדדי. גם הציבור החרדי חייב ללמוד לא לרדוף רבנים ציונים דתיים, כמו שקורה בסוגיית הדיינים. צריך להפוך את השנאה לאהבה. יש מכנה משותף בין כל שכבות הציבור השומר תורה ומצוות. זהו מכנה משותף הרבה יותר רחב ממה שיש בין הפוליטיקאים של 'קדימה' או 'הליכוד', וכמו שהם יכולים לחיות ביחד גם אנחנו יכולים לחיות יחד. לנו יש מטרה והיא "לתקן עולם במלכות ש-די" וזוהי מטרה משותפת של כולנו.

הופתעת מחקירת הרב אליהו?

"חקירת ההשתקה של הרב אליהו היא רדיפת היהדות. במסגדים ימשיכו לשיר הלל לטרור, באוניברסיטאות ימשיכו לקרוא לחרם גזעני על עם ישראל, ושי ניצן ימשיך בעיסוקו העיקרי לרדוף ולהשתיק את רבני ישראל".

לסיים?

אני קורא לחסידי חב"ד להמשיך לפעול בנושאים העומדים על הפרק. צריך לפעול וכמו שאמר הרבי בסופו של דבר כל מחאה עוזרת. זו הדרך שלימד אותנו הרבי. אנחנו פועלים לאורך זמן וצריך להתמיד בעקשנות ובעזרת ה' ננצח.

העיקר להתאחד. אפשר ליצור אחדות בלי לוותר על העקרונות. אני מרגיש קירבה גדולה הרבה יותר לציבור החרדי מחברי במפד"ל. בסופו של דבר כשאני רוצה לפעול משהו בנושאים יהודיים אני מצליח לפעול את זה עם החברים מהאגף החרדי של הכנסת ויש לנו יותר עקרונות משותפים. לדעתי ש"ס ויהדות-התורה בודאי יכולות להתאחד למפלגה אחת – כפי שאגודת-ישראל ודגל-התורה התאחדו. גם לנו אין בעיה להתאחד איתם, ואני מאמין שגם המפד"ל תצטרף. אנחנו מרגישים כל הזמן שהשותפים האמיתיים שלנו הם יהודים יראי ה' וזה השיתוף פעולה הכי טבעי שיש.

לצערנו אנחנו יכולים ללמוד גם משונאינו. אם הערבים יכלו לעשות איחוד בין מפלגות איסלמיות קיצוניות וליברליות חילוניות – שהמרחק ביניהם תהומי – אנחנו בוודאי יכולים להתאחד. אנחנו חושבים גם שאחדות כזו יכולה להציל 3-4 מנדטים חרדיים שהולכים היום למפלגות כמו הליכוד. הציבור החרדי בעיקרו הוא ציבור נאמן לארץ ישראל ואיחוד איתנו יכול לקחת אותו ימינה. זו ממש בקשתו הנפשית של הרבי וחייבים להביא לידי יישומה.

תמשיך לפעול נגד הבג"ץ, למרות שהחוקים האחרונים נבלמו?

בית המשפט הזה מוטב לו שיעבור מהעולם. אין בו שום דבר יהודי, שום

גורמים חיצוניים מארצות-הברית מרשים לעצמם להתערב באופן בוטה בעניינים דתיים בארץ הקודש • עיתונאים ומשפטנים מתעקשים שלא להבין את ערכי היהדות ולשחק במשחק "ראש קטן" מול מהות ההלכה • ראש המוסד לשעבר רוצה לפעול לצמצום כוחם של החרדים ובריטניה מלמדת אותנו פרק בדיפלומטיה

מאת: שלום בער קרומבי

ארבע הערות לסדר

פוליטיקאי ותיק שרשם לעצמו בעבר מאבקים רבים מול הציבור החרדי. רייכמן ואנשיו מנסים לפגוע בכוחם של המפלגות החרדיות, כדי להפוך גם את הממשלה למועדון סגור, עם כרטיס כניסה רק לחברים מהמפלגות הגדולות, בעלות הכוח ונטולות האידיאולוגיה. הם מנסים לשמור על כוחם, מול הכוח העולה של הציבור הישראלי ששב למקורותיו בהמוניו ומבקש להנחיל כאן מדינה יהודית, המושתתת על אמונת ישראל.

הציבור האמוני בארץ הקודש הולך ותופס את ההנהגה בעוד ועוד מוסדות שלטוניים. בצבא, בכלכלה, במשפטים, בכל מקום אפשר כיום למצוא יהודים שמקדשים את החומר ומקדשים שם שמים. יש היום עורכי דין ומשפטנים עם זקן וציציות, שמבקשים להיצמד לדרך הפסיקה היהודית, ישנם כלכלנים חרדיים שמבקשים לנהל את המסחר כפי הדרך היהודית שציוותה לנו התורה הקדושה. ואלו בדיוק התופעות שמבהילות את אותה אליטה שמאלנית שהתרגלה לשלוט לבדה בכל תחום במדינה.

לכן כשמציעים ששופט מצטיין המתגורר בגוש-עציון יכהן בבית המשפט העליון, מטילה דורית בייניש ווטו. היא מוכנה לשופטים חובשי כיפה רק כשהם מתאימים את עצמם לאידיאולוגיה הצרה שלה, אבל בשום

חיילים דתיים מהאולם בזמן שחיילות הופיעו על הבמה.

וכך בזמן שנתניהו נבהל מתגובות בקהילה היהודית בארצות-הברית, והילארי קלינטון מרשה לעצמה להתערב בצורה גסה בעניינים פנימיים ועדינים שקשורים לחברה הישראלית, נראה שהולכת ונשחקת גם מעט הזקיפות שנותרה כאן. במקום לעמוד ולהסביר את עקרונות היהדות, נבהלים ראשי המדינה וגוונים כל סממן יהודי.

ב.

על רקע המהמורות האחרונות והפולמוס המתמשך בין חסידי מדינת-כל-אזרחיה לבין החרדים לדבר ה', הודיע ראש המוסד לשעבר, מאיר דגן, כי בכוונתו לעמוד בראש תנועה ציבורית שתפעל לשינוי שיטת הממשל. עיקרי ההצעה מכוונים לחיזוק כוחו של ראש הממשלה, כדי שלא יהיה תלוי במפלגות הקטנות. בנוסף מבקשת השיטה להעלות את אחוז החסימה, כדי לבטל את המפלגות הקטנות.

מהצד נשמע הוויכוח בנושא זה כמו עוד סוגיה זרה, שלא משנה לנו כלום. אולם בפועל מדובר על עוד מאבק נגד החרדים, כשמאחורי ההגדרה "המפלגות הקטנות", מסתתרות בעצם המפלגות החרדיות. מאחורי היוזמה החדשה עומד פרופסור אוריאל רייכמן,

א.

השבוע האחרון נפתח בכותרת על עצירתו של מסע פרסום נגד ההתבוללות, שהושק בארצות-הברית מטעם משרד התפוצות. ההוראה על עצירת הקמפיין יצאה מלשכת ראש הממשלה נתניהו, בעקבות תגובות שקיבל מאישים בקהילה היהודית באמריקה, שהקמפיין החדש לא מצא חן בעיניהם. מדובר על קמפיין שפונה לדור הצעיר של הקהילה היהודית האמריקאית, בקריאה לעלות לארץ ישראל כדי לעצור את ההתבוללות של הילדים. הקמפיין הושק, אבל היו כמה גורמים שחשו לא בנוח עם הקריאה הישירה נגד התבוללות. הלחץ הזה הספיק. ביבי נבהל והקמפיין נגנז.

באופן מקרי – או שלא – באותו יום שבו הודיע נתניהו על גניזת הקמפיין, יצאה מזכירת המדינה האמריקאית, הילארי קלינטון, בהתקפה על הממסד הדתי בארץ הקודש. לא פחות ולא יותר. לדברי קלינטון ארץ ישראל הופכת להיות מדינה דתית "חשוכה", שהולכת בעקבות איראן. ממש כך.

היא התייחסה לגל החקיקה האחרון בכנסת וכן להפרדה בתחבורה ציבורית – מה שאנחנו מכנים "קווי המהדרין". קלינטון הרשתה לעצמה להתערב באופן בוטה במה שמתרחש בארץ הקודש, כאילו היתה זו מדינתה, ותקפה אפילו את האירוע בו יצאו

פנים ואופן לא כשיש להם נאמנות לערכי היהדות. מבחינת אותה חבורה צרה, כל מה שמריח יהדות מקבל את החותמת של "אנטי דמוקרטי", בלי להסביר אפילו למה. כשמדברים איתם על צניעות וכבודה של האישה הם בכלל לא מבינים למה הכוונה; כשמדברים איתם על שבת או על לימוד תורה, הם מתייחסים לכך באטימות כאילו אין למצוות אלו כל קשר לגבם. הם לא רוצים לשמוע על הפסיקות של הרמב"ם או המגן-אברהם, וכיפה על הראש מעוררת אצלם אנטי בצורה אוטומטית. לא פלא שהם נזעקים כעת שפוגעים להם בקודש-הקודשים.

ג.

נאום ההסתה של נשיאת בית המשפט העליון, דורית בייניש, שתקפה את הפוליטיקאים מימין, היה עוד סיבוב של כיפוף ידיים במאבק בין האליטה השמאלנית לכמה פוליטיקאים מימין, שהחליטו לשנות את המצב. בייניש תקפה בדבריה את ניסיון החקיקה שיגביל את סמכויות בג"ץ מלהתערב בכל דבר שבקדושה. היא טענה שמתנהל מסע הכפשה נגד בית המשפט העליון, כאילו כל הטענות נגדו מופרכות מהיסוד. אחרי הנאום הסבירה בייניש שכוונה את דבריה לנאומי של השר עוזי לנדאו מעל בימת הכנסת. לנדאו טען שבית המשפט מנותק מהיהדות ומתנהל כאליטה אשכנזית-שמאלנית. במשך עשרים דקות הביא לנדאו דוגמאות לכל המאבקים בהם כופף בג"ץ את ערכי היהדות ופגע בקדושתה.

מאבק הכוחות בין בג"ץ לח"כים שמנסים לעצור את הסחף, מתרחש על רקע קרע הולך וגובר בין מוסדות המדינה לבין הציבור החרדי. המוסדות השלטוניים בארץ ישראל, בעידודה של התקשורת, מתעקשים שלא להבין את ערכי היהדות. הם מתנהלים כאילו אין להם כל הבנה בהשקפת עולמם של החרדים ומשתדלים מאד שלא לנסות להבין מה עומד מאחורי שמירה על כללי ההלכה. נראה שיש מספר גורמים משפיעים בארץ ישראל שמשחקים במשחק "ראש קטן", כדי שיוכלו להמשיך ולהכפיש את הציבור החרדי, מתוך בורות עצומה. הם ממשיכים להשתמש במונחים של "אפליית

באיראן עשרות פורעים פרצו לשגרירות אנגליה באיראן, והנה פלא: במקום שראש ממשלת בריטניה יתחנן לתיקון היחסים הדיפלומטיים עם איראן, הוא הודיע כי הוא משהה את היחסים וכן על שורת סנקציות שבכוונתו לנקוט נגד איראן. הוא השיב את השגריר האנגלי מאיראן וגירש את השגריר האיראני מארצו. אחרי ההודעה הרשמית שהגיעה מלונדון, החליטה גם צרפת להשיב דיפלומטים שלה מאיראן, כתגובה על הפריצה. לראש ממשלת ישראל יש מה ללמוד מההתנהגות של האנגלים

נשים", או "פגיעה בזכויות האדם", כדי להקציף את התיאורים על החברה החרדית. הם מתעלמים מהעובדה שמדובר על ערכי-נצח עמוקים ומהותיים של התורה הקדושה, שלאורם צועד העם היהודי במשך אלפי שנים.

רבים מאותם עיתונאים שתוקפים את החרדים מכירים היטב את העובדות. הם משתמשים במונחים קיצוניים, אבל יודעים בעצמם את מהות הדברים. קחו למשל את נושא שירת נשים, שעלה לאחרונה. מדובר הרי על אבסורד חמור: מפקדים בצבא מכריחים חיילים להישאר בתוך אולם בו מופיעים נשים. מבלי להיכנס לזיכרון העקרוני על שירת נשים, הרי כל אחד שקצת מכיר את ההלכה היהודית מבין שעבור חייל דתי מדובר בהתנגשות חמורה בעולמו הדתי.

ד.

העיסוק בחוקי בג"ץ, שעלו לכותרות בשבועות האחרונים, הסיט מהצד קצת את הנושא המדיני. שכחנו את הפצצה באיראן, את החמאס ואת האחים המוסלמים במצרים. לתקשורת היו דברים חשובים יותר להתעסק בהם – כמו על המועדון הסגור של בג"ץ, או עצירת "חוק ההשתקה" – שאיים לרגע על חופשיותה הבלתי מעוררת של העיתונות הישראלית.

בינתיים באיראן עשרות פורעים פרצו לשגרירות אנגליה באיראן, והנה פלא: במקום שראש ממשלת בריטניה יתחנן לתיקון היחסים הדיפלומטיים עם איראן, הוא הודיע כי הוא משהה את היחסים וכן על שורת סנקציות שבכוונתו לנקוט נגד איראן. הוא השיב את השגריר האנגלי מאיראן וגירש את השגריר האיראני מארצו. אחרי ההודעה הרשמית שהגיעה מלונדון, החליטה גם צרפת להשיב דיפלומטים שלה מאיראן, כתגובה על הפריצה. לראש ממשלת ישראל יש מה ללמוד מההתנהגות של האנגלים. נכון שאנחנו לא אירופה, אבל גם לנו מותר להתנהג כמו אומה שפוייה.

ווערט-א-לאך

מדור חדש: אוצר חידושים, הברקות ואמרות שנונות, פירושים, מעשיות, גימטריאות, ר"ת ועוד... ממה ששמעתי, חזיתי וחוויתי מחסידים ואנשי מעשה... • שווה חיוך!

מאת: אליעזר זלמנוב

את מדורנו נפתח בהני מילי מעלייתא הקשורים בענין של התחלה: בגמ' בגיטין איתא "דברים שבעל-פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב", ולכן מצינו ב"יד החזקה להרמב"ם" ובספרים נוספים שמובאת הקדמה, (קצרה עכ"פ), המהווית כעין "התנצלות" על כך שבזמן זה יש צורך להעלות את הדברים על הכתב.

נשאלת השאלה: מדוע בתלמוד, שזו לכאורה הפעם הראשונה שהתורה שבעל-פה באה בכתובים, לא מופיעה קודם אף "התנצלות", ומיד מתחילים "מאימתי קורין את שמע בערבית"? אלא עונים על כך: פתיחה זו היא ההתנצלות. "מאימתי קורין את שמע" – ממתי קוראים את "השמועות" (כפי שנקראו אז) מתוך הכתב? "בערבית" – בזמן בו גוברת חשכת הגלות, הנמשלת לערב...

(שמעתי מהרה"ח ר' שדי"ב ש"י וולפא)

מה אי אפשר לומר?

כשפגש פעם יהודי א' במשפיע החסידי ר' מענדל פוטערפאס, ביקש ממנו שיספר לו "משהו אותנטי" שלא נדפס עדיין באף ספר. ענה לו ר' מענדל: "היום כבר כותבים דברים שלא היו, אז אני יכול לספר לך משהו שלא כתוב"...

גאווה מניין?

"שב ואל תעשה עדיף" – שב במקום שלך ואל תייחס לעצמך עדיפות ועליונות על הסובבים אותך. (שמעתי מהרה"ח ר' אבי"צ ש"י מצגר)

מזה זמן רב שרבו עליי הפצרותיהם של חברים וידידים, כי אעלה על הכתב מהחתום עמי באוצרותי. בראש המפצרים עמדו שלושה מידידי הטובים, ר' שלמה צורף ע"ה ("רצוף אהבה ושמחה", מראשוני אנ"ש ברמת ישי), ר' יוסף טעוועל ע"ה ("המרפא בשמחה") ור' משה אבלסקי ע"ה ("מסביר פנים"), שאיתם נהגתי, בין השאר, לדון ב"כובד ראש" (ולא בראש כבד...) בדברים "העומדים ברומו של עולם"...

כגון: פעם התדיינו האם לנטר"ק (מלשון נוטריקון. ראשי-תיבות למתקשים) את שם חודש אלול כ-אפשר לדבר ועדיף לשתוק... או שמא כ-אפשר לשתוק ועדיף לדבר... בתוך הדיון "הסוער" הובא כראיה היווערטעלי שהיה שגור בפיו של המשפיע הדגול ר' מענדל פוטערפאס ע"ה על הנאמר בפרקי-אבות "כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף, טוב משתיקה": לא מצאתי תועלת וטוב, משתיקה...

ונסמך אליו הסיפור על שני יהודים שהתווכחו ביניהם שעה ארוכה מי חשוב יותר, השתיקה או הדיבור. בתום הויכוח שלף המצדד בעדיפות הדיבור טיעון מנצח: "הרי גם לשיטתך, יש צורך בשעה של דיבור כדי להוכיח את מעלת השתיקה"...

והגם ש"מילה בסלע שתיקתא בתרי", הרי "מקובלנו" שמפתגם זה גופא ניתן להוכיח, בדרך הצחות, מעלתה של המילה: בעוד ושתיקה שווה רק שני סלעים, הרי שעל כל דיבור ודיבור, מילה ועוד מילה, אפשר לקבל עוד סלע ועוד סלע...

יוצאים לדרך

ואכן, כעת, לאחר הצער הרב שחוויתי באובדן שלושת ידידי אלו (ר' שלמה ע"ה נפטר בר"ח שבט ה'תש"ע, ר' יוסי ע"ה בדי' שבט ה'תש"ע ור' משה ע"ה בבי' מר-חשוון, השנה) החלטתי לגבור על כל הלבטים וההתחבטויות, לראות את בקשתם כ"צוואה", לצאת מדרכי ו"לצאת לדרך" עם מדור זה, המוקדש איפוא לעילוי נשמתם, בהתלבשותה בתחיית המתים בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

תקוותי כי המדור ימלא את מטרתו לגרום שמחה וחיוך "לנו ולכל עמו ישראל ונאמר אמין", ותהא זו שמחה בטהרתה שמזרזרת את הגאולה (כדברי הרבי בשיחת ש"פ תצא תשמ"ח), ועד לשלימות השמחה כמ"ש "אז ימלא שחוק פיננו", וכלשון הרבי בשיחת יו"ד אלול תנש"א: "כיון שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פיננו ולשונונו רינה"...

בקשתי שטוחה בפני הקוראים כי יואילו לשלוח אמרות וכדו' מעין אלו המובאים כאן, ואי"ה נכניסם במדורים הבאים. גם תגובות, הערות והארות יתקבלו בברכה בכתובת המייל: vertalach@gmail.com

תפילת הדרך

ובכן, ביקורת ודאי שתהא, אך אקדים לה תפילה, (בנוסף לתפילתו הידועה של רבי נחוניא בן הקנה...): יהי רצון מלפניך... שתוליכני לשלום... ותצילני מכף כל אויב... ותשלח ברכה בכל מעשה ידי ותתנני לחן... בעיני כל רואינו קוראינו והקופצים לביקורת) במדורנו...

דברי חכמים

אב גאה

כתוב בגמרא ש"ברא כרעא דאבוה" – מדוע נמשל הבן לברך ("כרעא") דווקא, ולא נמשל ליד או לראש? התשובה לכך: כשהבן מתנהג כפי שצריך (ע"פ תורה) הרי הוא 'מגביה' את אביו (גם אם האב לא מגיע בעצמו לדרגת בנו) ואם לאו, הרי, שלצערנו, ההיפך...

(שמעתי מר' יעקב מאיר וילימובסקי, אח של ר' זושא הפרטיון ע"ה)

להיות בעיניים ולא בעננים

כשטסים במטוס מבחין כל אחד ואחד, שקודם ההמראה נדלקים האורות של הסמלים המורים "להדק את החגורות ולא לעשן". ההוראה מכך היא: "אז מיוויל זיך דער אייבען [= כשרוצים להתעלות] דארף מען זיין א מקושר [= צריכים להיות מקושרים] און נישט בלאזען פון זיך [= ולא לנהוג בגסות ולשים פס על הזולת]..."

(שמעתי מהרה"ח ר' איציקה גאנבורג ע"ה)

לפתוח את האוזניים

משל: אחד מגיע לרופא אוזניים ומבקשו לסדר מכשיר-שמיעה עבורו. אשתו. אומר הרופא: קודם יש צורך לבדוק מאיזה מרחק היא לא שומעת. הלך הבעל לביתו והחליט לבדוק זאת בעצמו. עמד בכניסה לבית ושאל בקול: "מה יש לאכול היום?" – ותשובה אין. נכנס לחדר הפנימי וחזר על השאלה, ושוב – אין תשובה. כך נכנס לחדר לפניו מחדר, עד שהגיע למטבח, שם חזר על השאלה בפני אשתו. אז שמע אותה מתריסה כלפיו: "אינך שומע? כבר עניתי לך ארבע פעמים!"...

הנמשל: אם עדיין לא הצלחנו להפנים את בשורת הגאולה של הרבי מלך המשיח, אין זה בגלל שהדברים לא נאמרו ח"ו, אלא כיון שקיימת בעיה בהפנמה שלנו...

בקי וחריף

הגאון הנודע הרב פינחס הירשפרונג ע"ה, רבה של העיר מונטריאול שבקנדה, פגש פעם קבוצת בחורי ישיבה ושאלם איזו מסכת הם לומדים. ענו הבחורים כי כעת הם לומדים מסכת מגילה. שאלם הגאון:

שיעור במתמטיקה

בפרשתנו מובאים דברי יעקב אבינו ע"ה: "קטנתי מכל החסדים". ידוע שפסוק זה של "קטנתי" הוא השמיני, בפרשה השמינית (מבראשית). "שמינית שבשמינית" מזכיר לנו את דברי הגמרא בסוטה כי לתלמיד חכם צריך שתהא "שמינית שבשמינית" – מעט שבמעט גאוה.

בחישוב מתמטי (מהיר) נמצא כי שמינית שבשמינית = אחד חלקי שישים וארבע, ובאם נוסיף לכך עוד חלקיק אחד בלבד, נגיע לאחד חלקי שישים ושלוש. רמז מעניין ניתן למצוא בזה: ברגע שנכנסת עוד טיפה ל'ה גאוה, זה כבר לא "קטנתי" של השמינית שבשמינית, אלא זהו כבר "גס"...

עלות השחר...

בשכונות יהודיות רבות בארצות הברית החלה בריחת יהודים המונית מאימת השחורים שהחלו להתיישב בהם. על לשונו של הרב המקומי בשכונות מעין אלה היה שגור הפתגם: "כשהגעתי לשכונה היה זקני שחור והשכנים לבנים, כיום הזקן לבן והשכנים שחורים"... כששאלו א' מהיהודים שעברו לשכונה אחרת: "מדוע נחבאת לברוח?" ענה בלשון הפסוק: "שלחני, כי עלה השח(ו)ר"...

נחת ולא 'נאכס'

כשיהודים נפגשים בשמחות נוהגים לאחל שיהיה "נחת". כדאי לדייק ולאחל "אידישע נחת", כי "נחת" הוא גם שמו של בן רעואל, נכדו של עשו... כמוזכר בפרשתנו (ויצא לו, יג).

וכאן המקום להוסיף מעשה שהיה: אשה אחת עברה אצל הרבי ב"דולרים" וביקשה שיהיה לה נחת יהודי ("אידישע נחת") מצאצאיה. הגיב הרבי: "דו קעניסט זיך פארגינען חסידישע נחת" [= לך מתאים לפרגן לעצמך אפילו נחת חסידים]...

תפילה בהידור

"רבי אליעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי" – כאשר נותנים צדקה לעני לפני התפילה, נעשית התפילה מהודרת, "הדר" מצלי.

(שמעתי מהרה"ח ר' שד"ב שי' דריזין)

גימטריה בהשגחה פרטית

"אגרות קודש" – בגימטריה "השגחה פרטית".

(שמעתי מהרה"ח ר' אהרן שי' רסקין)

להפוך 'כוס' ל'חיים'

פעמים רבות הורה הרבי לחסידים בהתוועדות לומר 'לחיים' על 'כוס מלא', והכוונה הייתה שירוקנו את הכוס כולו, ובלשון העם 'להפוך את הכוס'. וכפי שחסידים היו אומרים: הטעם לזה, ש"מים תחתונים בוכים: אנו בעינינו למהווי..."

והנה פלא: כוס בגימטריא 86. וכאשר הופכים את הכוס, את ה-86, מתקבל המספר 68, בגימטריא 'חיים'!

שלוחים, אנ"ש ותמימים חגגו את יום הבהיר

אלפי חסידים חגגו את יום הבהיר ראש חודש כסלו בכל רחבי תבל • ההתוועדות המרכזית נערכה בבית רבינו שבבבל - 770 • שלוחים, משפיעים, אנ"ש והתמימים התוועדו יחד בשמחה, באחדות ובריקודים סוערים

כפר חב"ד: התוועדות מרכזית בראש חודש כסלו

בכפר חב"ד התקיימה במוצאי השבת התוועדות רבתי וסעודת מלווה מלכה בהשתתפות מאות מתושבי הכפר, לכבוד ר"ח כסלו. ההתוועדות אורגנה על ידי וועד כפר חב"ד בראשות **בנימין ליפשיץ** יו"ר ובארגונו המסור של חבר הוועד ר' **מענדל גורביץ** שהיה מנחה ההתוועדות.

נשאו דברים: המד"א הרב **מרדכי שמואל אשכנזי**, הרב **זלמן גופין**, הרב **ישראל שכנא דברוסקין** שחזר שיחה של הרבי, הרב **ישראל סלומון** רב בית החולים שיבא שסיפר על יחידות שהייתה לו עם הרבי והרב **עוזר אלפרוביץ** סיפר מכלי ראשון על אירועי שמחת תורה ור"ח כסלו תשל"ח ב-770. בהמשך הוקרן וידאו משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשוח לשלוחים בשנת תשמ"ח. ההתוועדות נתרמה על ידי משפחת ציבין לע"נ צבי הירש בן ר' מרדכי ציבין לרגל יום היארצייט.

לונדון: התוועדות של שמחה בר"ח כסלו

התוועדות חסידים מרכזית לרגל יום הבהיר ראש חודש כסלו, התקיימה בישיבת חב"ד בעיר. קהילת אנ"ש הגיעה להתוועדות שהתקיימה בזאל, בהשתתפות ראש הישיבה הרב **יצחק מאיר הרץ** והשליח הרב **שלום אזדבא**. משפיע אורח שהגיע במיוחד

חגיגות ראש חודש כסלו בבית חיינו 770

בית הכנסת ובית המדרש ליובאוויטש שבליובאוויטש היה מלא וגדוש באנ"ש, תמימים והמוני שלוחים שחגגו את יום הבהיר ראש חודש כסלו, בהתוועדות השנתית המסורתית המאורגנת על ידי הרב **מאיר הארליג**.

המשפיע הרב **פנחס קארף** חזר על דבר מלכות. המשפיע הרב **נחמן שפירא** דיבר באריכות על החידוש בעבודת הקודש של הרבי לאחר האירוע בתשל"ח, וכן על החידוש של הרבי בקונטרס ר"ח כסלו תשנ"ב, על הקשר בין ראש חודש למשיח. השליח הרב **יוסף יצחק גרונו** והשליח הרב **יוסף יצחק גרליצקי** שיתפו את הקהל בזכרונותיהם מהימים ההם. השליח הרב **מנחם מענדל כהן** עורר על לימוד תורת הרבי. אחרון הדוברים היה השליח הרב **זלמן ליפסקר** מפילדלפיה שסיפר על מכתב ארוך שכתב הרבי לילד אמריקאי ימים ספורים אחרי האירוע. סיפור זה ממחיש את עוצמת אהבתו של הרבי לחסידים, ומעורר אותנו להתמסר לרבי ולהוראותיו. הנואמים הזכירו את דברי הימים בשנת תשל"ח, כאשר הרבי יצא לביתו, והשמחה הרבה שהיתה באותם הימים.

שיא ההתוועדות היה כאשר הקהל הגדול קם על רגליו והחל בריקודים סוערים שנמשכו במשך שעה ארוכה. בסיום החלק הרשמי התיישב הקהל להתוועדויות רבות עם שלוחים מכל רחבי תבל. צילום: לוי ישראלי

סיפור המאסר והגאולה במבצע הפצה

לקראת חג הגאולה י"ט כסלו יצאה לאור מהדורה שישית מהחוברת המרהיבה הצבעונית "סיפור המאסר והגאולה" של רבינו הזקן, בעיצוב חדשני מרשים ויחודי מבית היוצר של 'התאחדות החסידים לקבלת פני משיח'.

הסיפור מעובד על פי הספר "בית רבי" ושזור בפרטים ובכתיבה קולחת ומרתקת ומותאמת לשפת הציבור הרחב. ההדפסה נעשתה בהתאם לבקשת הרבי מלך המשיח לקרוא ולפרסם את סיפור פרשת היום וללמוד מכך הלכה למעשה לחיינו בכל הזמנים והמקומות, החוברת חדורה באור הגאולה ומלך המשיח.

התאחדות החסידים מציעה לשלוחים ופעילים, מארגני התוועדות ורבאי בתי הכנסת, לרכוש את החוברת במחיר מוזל ומבעוד מועד. מ-100 יחידות ומעלה – 2.8 ש"ח ליחידה. לא כולל משלוח. הכמות מוגבלת. להזמנות חייגו: 0547297015 או בדוא"ל: hisachdus@chabad.co.il

מברינוא היה הרב **דוד פורסט** שהתוועד עם הנוכחים עד השעות הקטנות של הלילה.

הסטודנטים במכון לב התוועדו בר"ח כסלו

ביום ראשון בלילה התקיימה התוועדות ר"ח כסלו במכון לב בירושלים עם הרב **יוסף צירקוס** מרבני ישיבת תורת אמת. בהתוועדות השתתפו עשרות סטודנטים. הרב צירקוס סיפר אודות מאורעות יום מיוחד זה וכן עורר על מעלת ההשתתפות בהתוועדות חסידית ועל מעלת לימוד החסידות.

מכון סמיכה חדש בישיבה בראשון לציון

בשורה משמחת לתלמידי התמימים, בוגרי קבוצה, המעוניינים ללמוד הסמכה לרבנות ברמה גבוהה, ולהישאר במסגרת ישיבת תומכי

תמימים. בתחילת זמן חורף נפתח מכון סמיכה לרבנות בישיבת 'תומכי תמימים' בראשון לציון. השיעורים נמסרים על ידי הרב **אלחנן רקובר** ראש כולל לדיינות חברת ש"ס בירושלים. שיעורים בחסידות יישמעו התמימים מהמשפיע הרב זלמן נוטיק.

המכון יעמיד צוות משיבים שיסייע ללומדים, וילווה את הרבנים לבחינות ההסמכה לרבנות ולקבלת תעודת "יורה יורה". המעוניינים יוכלו לגשת לבחינות בהיכל שלמה. לפרטים ולהצטרפות, ניתן להתקשר למשרדי הישיבה: 076-5477078 או לרב מנחם קעניג 054-6496770.

התוועדות ר"ח כסלו ביבנה

כמידי שנה התכנסו לרגל יום הבהיר ראש חודש כסלו עשרות ממקורבי חב"ד ואנ"ש ביבנה להתוועדות וסעודת ר"ח ומלווה מלכה. הרב **זאב בשארי** קישר את המעמד עם כינוס השלוחים העולמי ופרשת השבוע, והוראת הרבי מה"מ "אורות דתהו בכלים דתיקון" ולמעשה שכל אחד ואחד ניתן הכח לפעול.

הרב **שמעון הרוש** הלהיב את הציבור בדבריו אודות מעלת התפילה וכוחה. הרב **אברהם הכהן** חיזק את הציבור בדבריו המופלאים, ואיחד אותם לתפילת הודאה. ההתוועדות נמשכה באווירת אחדות וקירוב לבבות אל השעות הקטנות של הלילה מתוך קבלת החלטות לזירוז הגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

חצי שנה אחרי הצונאמי: היפנים מודים לשליח

השליח ביפן הרב **בנימין אדרעי** קיים נסיעה נוספת, המצטרפת לסדרת משלוחי הסיוע של בית חב"ד יפן לאזור מוכה אסון הצונאמי, והביא עימו בגדים חמים ומצרכי מזון בסיסיים לתושבים.

הפתיעו את השליח בתעודה שהעניקו לו כהוקרת הטוב על הסיוע הרב, כאשר נציגים חתמו על תעודת הוקרה שהוענקה לו.

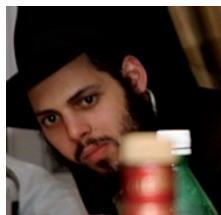
כינוס השלוחים הסתיים - תנופת השליחות נמשכת

שבעה שלוחים חדשים בצבא המלך

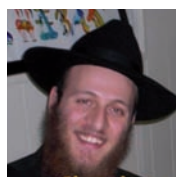

של בית חב"ד, הוא צעירים מישראל המגיעים למקום בטיול שאחרי הצבא. **מנאלי, הודו:** הרב **יוסף סנדורי** יוצא עם משפחתו לשליחות במנאלי שבהודו, שם ינהל את בית חב"ד המקומי הפועל עם אלפי המטיילים המגיעים להרי ההימליה. השלוחים הובאו על ידי השליח הוותיק בהודו הרב בצלאל קופצ'יק.

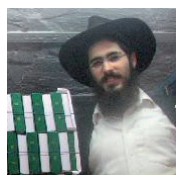
אור יהודה, ארץ הקודש: הרב **שלום בער טאלער** ומשפחתו יוצא לשליחות באור יהודה שם יפתח בית חב"ד חדש במרכז העיר עבור בעלי העסקים והחנויות באזור לצד תושבי השכונות הסמוכות. השלוחים הובאו לעיר על ידי הרב מנחם מענדל פרידמן השליח לאור יהודה.

קרית גת, ארץ הקודש: הרב **אביאל כהן** והרב **לוי בר-זוהר** יוצאים לשליחות בעיר קרית גת שם ינהלו שורת פעילויות בבית חב"ד המקומי. השלוחים הובאו לעיר על ידי הרב שלמה בוטבול שליח לקרית גת.

קליפורניה, ארה"ב: הרב **רפי אנדרוסיאר** ורעייתו מקראון הייסט יוצאים לשליחות באיסט קאוונטי, מחוז ס. דיגו, מדינת בקליפורניה, ארה"ב. השלוחים החדשים יקימו בית חב"ד חדש שיפעל עם תושבי האיזור היהודיים. בין היתר יפעל בית חב"ד בערים אל-קחון ולה מסה. השלוחים הובאו למקום על ידי הרב יונה פרדקין, מנהל בית חב"ד בס. דיגו והרב שלמה קונין השליח לקליפורניה.

סבו סיטי, פיליפינים: הרב **ישראל קפלן** ומשפחתו יוצאים לשליחות בעיר סבו שבפיליפינים. הרב קפלן יפתח בית חב"ד חדש שישרת את יהודי העיר המקומיים וכן את אנשי העסקים הרבים הפוקדים את האזור כולו. השלוחים הובאו למקום על ידי הרב יוסף יצחק לוי, השליח בעיר הבירה מנילה.

ס. פרדו, גואטמלה: הרב **משה גורביץ** ומשפחתו יוצאים לשליחות לעיר ס. פרדו שבגואטמלה, שם יפעילו את בית חב"ד לציבור המטיילים. קהל המבקרים העיקרי

שמחת התורה בבית שאן

העיר בית שאן חגגה עם שלוחי הרבי את הכנסת ספר תורה שנתרם על ידי הרב **קלמן שומלביץ** ובני משפחתו לעילוי נשמת רעייתו, אמו של שליח הרבי לבית

שאן, הרב **יעקב שומלביץ**. לאחר סיום כתיבת הספר יצאו כל המשתתפים בתהלוכה ססגונית לקול שירה וזימרה וריקודים, לעבר בית חב"ד לשם הוכנס הספר לאחר ריקודים והקפות כנהוג. הכנסת ספר התורה התקיימה ביום חמישי ה' בכסליו. במעמד כתיבת האותיות השתתפו כל בני המשפחה, רב העיר הרב **יוסף יצחק לסרי**, רבני העיר ופרנסיה, שלוחים מהסביבה, נציגי צעירי חב"ד ורבים מתושבי בית שאן.

מוצרי לחנוכה מוארים בגאולה

לרגל חג החנוכה הקרב ובא, מציע "מרכז ההפצה – ממשי" מגוון מוצרים ואמצעי עזר חדשים לתועלת השלוחים. אל החנוכיות הגדולות בגובה 1 מטר ו-2.5 מטר שמגיעות בהתאם

להוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עם קנים ישרים בצורה אלכסונית, כפי כתב יד הרמב"ם, התווספה השנה גם חנוכיה איכותית בגובה 1.8 מטר המתאימה להדלקה הן בנרות במקומות סגורים כמו קניונים או מרכזי קניות וכדו', והן במקומות פתוחים ע"י לפידים וכו'.

בנוסף מציעים בממ"ש שני אמצעי הדלקה חדשים: לפיד שטח איכותי במיוחד, בגודל זעיר של קופסת שימורים קטנה שאינו מלכלך ואינו מהווה סכנה, ודולק כ-5 שעות עם להבה גבוהה של 10 ס"מ. בנוסף העשית המפורסמת מגיעה השנה גם עם אופציה להדלקה בסוללות, דבר המקל על ההוצאות וגם מאיר למרחק רב יותר.

אחד החידושים הבולטים השנה הם מגנטים גדולים בגודל 30/40

ס"מ, המותאמים להדבקה על רכבים ומגיעים בשני סלוגנים: חנוכה שמח, יחי המלך המשיח. בנוסף לכך ניתן להשיג את ערכות החנוכיה למבצעים, וכמובן גם את ערכת המהדרין עם נרות למבצעים הדולקים כשעה.

אחרון חביב

הרב שניאור חביב

על צירים, עיתונאים ומשל השוורים

החרדית': כיצד יתכן, סער הסוער, שכמה כלי תקשורת חרדיים לא יצאו מגדרם נוכח העוז והעוצמה שבכינוס השלוחים העולמי. הרי אלפי שלוחים מכל העולם מתכנסים ובאים והתקשורת החרדית? בהתעלמות גמורה. הרי זו בושה וחרפה!

האמת, שעד ששורות אלו יתפרסמו, כנראה שהסערה היא כבר תשכך ותשתכח וכמה סערות חדשות כבר יצוצו תחתיה. ובכל זאת, תחושת העלבון שאפפה את הסערה הזכירה לי את אחת התשובות הדיפלומטיות שיצאו מבית מדרשה של חב"ד היפה.

השאלה 'האם חב"ד היא תנועה ציונית?' בסיטואציות מסויימות, יכולה להיות שאלה מביכה עד מתקילה. וכאן באה התשובה המבריקה: "אם ציונות פירושה אהבת ישראל, אהבת הארץ ושמירה על צביונה היהודי של המדינה, הרי שחב"ד היא סופר ציונית". האמת, שאותה שאלה מביכה לא פחות נמצאת גם על המושב בקצה הנגדי של הנדנדה. 'האם חב"ד היא חלק מהציבור החרדי?' ועל משקל התשובה הציונית, ניתן לענות גם כאן שאם חרדי זה אומר לימוד תורה ושמירת מצוות בהידור והקפדה על קלה כבחמורה עד מסירות נפש הרי וודאי שחב"ד הם החרדים הראשונים (וע"ע השאלה דלעיל); אך אם חרדי פירושו עסקונה מפלגתית קטנה. תככים, מזימות ועיתונות זולה סכסכנית ונקמנית הרי שאנחנו לא במשחק הזה, וטוב שכך.

הגיע הזמן להפסיק את תחושת העלבון והקיפוח כל אימת ששם חב"ד מושמט מן העיתונות החרדית כמו שצריך להפסיק לצהול ולנופף בגאווה כל אימת ששם חב"ד מופיע בהקשר כזה או אחר.

שיהיה ברור: כמו שהעיתונות החב"דית היא עיתונות מגזרית שלא תדווח על וועידת אגודת ישראל או דגל התורה – כך העיתונות החרדית היא עיתונות מגזרית, ופשוט לא של המגזר שלנו. כך צריך להתייחס אליה, נקודה.

אחרי כל הדברים והאמת האלה, אפשר לחשוף בפרסום ראשון את הסיפור האמיתי מאחורי ההתעלמות של חלק מכלי התקשורת החרדיים לכינוס השלוחים: פשוט כמה עיתונאים החליטו לנקום על כך שבניגוד לאשתקד, השנה הם לא קיבלו כרטיסי טיסה. נקמה קטנה של עיתונאים קטנים.

לכל אלו שפגשו אותי השבוע וביקשו את הנמשל למשל השוורים האתיופיים:

חב"ה, אין כאן כוונות נסתרות, אין כאן סאב-טקסט שנעלם. אין צורך לחפש מזימות אפלות ותוכניות נסתרות. והכי חשוב, תפסיקו לחפש בחצר של השני. פשוט הביטו סביב. באמת, בלי תירוצים והצטדקויות. תסתכלו לאמת בלבן של העיניים. תחפשו בעיר שלכם, בשכונה שלכם, במוסד שלכם, בקהילה שלכם, בעיתונות שאתם צורכים ודו"ק ותמצא.

לתגובות: shneorc@gmail.co

א הרבה יודעים, אבל בימים בהם התכנסו השלוחים אצל המשלח במטרה לטכס עצה כיצד לרתום את העולם להבאת הגאולה, התכנסה לא הרחק משם ועידה שנתית נוספת ומרשימה לא פחות של מנהיגים יהודים בעולם. לא 'שלוחים' התכנסו שם, אלא 'צירים'. שילוב מעניין של גברים מגולחים למשעי חנוטים בחליפות יקרות ואדמורי חו"ל בבגדי שיראין ושטריימלאך.

גם שם נהנו הצירים מסוף שבוע של מושבים, דיונים, סדנאות והרצאות. גם הם זכו להתעלות בשבת מרוממת שבסיומה סעודת מלווה מלכה מרשימה.

ששת עמודי הצבע והסיקור הארוך והמפורט בתוספת האקטואלית של עיתון הבית נתנו הזדמנות ללמוד קצת על מה שהתרחש בוועידה ההיא. בסך הכל, הרי היהדות הנאמנה בארצות הברית לזרמיה וסוגיה מתמודדת פחות או יותר עם אותם האתגרים.

אולם מי שציפה לדיונים בנושאי התבוללות, וסדנאות על ניצול הטכנולוגיה להפצת יהדות. לא הגיע למקום הנכון.

'הנושא המרכזי ומה שריחף בחלל האוויר כל העת', התרגש הסופר המסקר בכותרת המשנה, 'המערכה המתבקשת והנחוצה מול פגעי הטכנולוגיה, המחשב, הסלולרי והאינטרנט'. 'ב-4 ימי הוועידה לא היה נאום שלא נשזר בו ענין המאבק נגד האינטרנט והטלפונים הלא כשרים'. ממשיך הכתב לספר בגוף הכתבה.

מלחמת חורמה בטכנולוגיה – זו האסטרטגיה בה בחרו שם כדי לנצח במערכה על שמירת היהדות. שימור המחנה, ביצור החומות התנזרות והתנתקות מכל בדל של טכנולוגיה ומודרניזציה.

האמת, שזה לא חדש וגם לא מפתיע. המחלוקת בין שתי הגישות עתיקה כימי המהפכה התעשייתית. מחד, גישת השליחות, ההשפעה על הזולת, והיציאה החוצה כדי לחפש את הבן החמישי. אותה גישה שרואה בקידמה ובטכנולוגיה כלים להפצת המעיינות. ולאידך: גישת ההסתגרות, ההתנזרות, והדאגה לחיזוק וביסוס הקהילה הפנימית.

האמת, שבמחשבה ראשונה מיד רצו בראשי ההשוואות של ראה מה בינינו לבינם. אולם במחשבה שניה, חשבתי, אולי גם לנו לא יזיק לפעמים להעיף איזה מבט פנימה. ככה, בקטנה...

ומהוועידה המסוקרת לוועידה הבלתי מסוקרת. כידוע לכם, במקביל לעולם של כל אחד מאיתנו בו אנו שמחים, מתרגשים ומפחדים מכל מיני דברים שגרתיים, מתנהל לו במימד אחר, עולם שלם שבו נושבות סופות ענק, גלי צונאמי וסערות ציקלון פוקדות את חופיו בקצב של שלש פעמים בשבוע גם כשהמוני בית ישראל נהנים בחוף משמש חורפית נעימה.

אחת הסערות שנשבו בעוז בשבוע שעבר והוציאה מכליהם כמה מאנשינו בתקשורת החרדית, הייתה 'סערת העיתונות

חסידים . איין משפחה

נולדו במזל"ט

- למשפחת ר' שלמה אדלער, פיירפאקס, ורגיניה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' דוד אזולאי, מונטריאל, קנדה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' אליהו אנדרויסער, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' מנחם מענדל הכהן בעל, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' מאיר העכט, שיקאגו, אילינוי – להולדת הבן.
- למשפחת ר' נפתלי חאריטאן, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' חיים מאיר טעסלער, ניו-יורק – להולדת הבן.
- למשפחת ר' מנחם טרעקסלער, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת טרעקסלער, ארצות הברית.
- למשפחת ר' ארז הכהן כהן, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' דרור ישראל הכהן כהן, צפת; מרת מזל כהן, ירושלים.
- למשפחת ר' ראובן הכהן כהן, רחובות – להולדת הבן.
- למשפחת ר' גדליה לבקוביץ, בית שמש – להולדת הבן שלום זובער.
- למשפחת ר' חיים ליפשיץ, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אליעזר ליפשיץ, תל ציון; משפחת ר' יוסף חזד, כפר חב"ד.
- למשפחת ר' שלום זובער לנצ'נר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קרית שפרינצק, חיפה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת

- ר' יעקב לנצ'נר; משפחת ר' נפתלי לנצ'נר, בת ים; משפחת ר' מאיר ערד, רחובות; משפחת ר' עוזי שנאן, מושב עינב.
- למשפחת ר' נריה מעברי, לוד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' ציון מעברי, קרית ים; משפחת ר' עמוס מיפעי, לוד.
- למשפחת ר' אסף מעטוף, לוד – להולדת הבן.
- למשפחת ר' חיים משה לייב נוטיק, בית שמש – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' אברהם זרח נוטיק, פתח תקוה; מרת בילא ריזה נוטיק, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' מרדכי נח מנדלסון, בית שמש.
- למשפחת ר' פרץ פרידמן, מנכ"ל 'קעמפ אורו של משיח' כפר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם מרת פרידה פרידמן, צפת; משפחת ר' אברהם יעקב גליס, בני ברק.
- למשפחת ר' נועם קציר, צפת – להולדת הבן.
- למשפחת ר' יחזקאל רוזנפלד, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' שי רחוביצי, רחובות – להולדת הבן.
- למשפחת ר' מנחם מענדל שפירא, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' איסר שפרינגר, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' נפתלי שפרינגר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ נהריה; משפחת ר' יעקב שפרינגר, כפר חב"ד; משפחת הרב ישעיהו זולטה הרצל, רב העיר נצרת עילית; משפחת ר' משה דב גינזבורג, שליח כ"ק אד"ש מה"מ חיפה; מרת זהבה קליבנסקי (גינזבורג), בני ברק; משפחת ר' אהרן מרדכי זילברשטרומ, ירושלים.
- למשפחת ר' זאב איגל, קראון

- הייטס – להולדת הבת.
- למשפחת ר' ישראל שמחה ביזור, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בית שמש – להולדת הבת יהודית; ולזקניהם משפחת ר' יוסף ביזור, בית שמש; משפחת ר' יצחק אורגד, צפת.
- למשפחת ר' שמואל גבירץ, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת אוריה; ולזקניהם משפחת ר' משה שלום גבירץ, נצרת עילית; מרת אלה וורזוב, נחלת הר חב"ד.
- למשפחת ר' שמואל אליהו גולדברג, ירושלים – להולדת הבת חיה מושקא; ולזקניהם משפחת ר' ישראל גולדברג, יער, צרפת; משפחת ר' מרדכי ליפסקר, נחלת הר חב"ד משפחת ר', יוחנן יהודה ספרנאי; כפר חב"ד.
- למשפחת ר' אשר דערן, קייפטאון, דרום אפריקה – להולדת הבת.
- למשפחת ר' שניאור זמן הענדל, מונטריאל, קנדה – להולדת הבת.
- למשפחת ר' אריה הלוי לוי, עכו – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' רם הלוי לוי, ביתר עילית; משפחת ר' ניסים מנחם, קרית שמואל.
- למשפחת ר' ברוך לנדא, טורונטו, קנדה – להולדת הבת.
- למשפחת ר' מרדכי נימני, קראון הייטס – להולדת הבת.
- למשפחת ר' אברהם ליפסקר, ביתר עילית – להולדת הבת חנה; ולזקניהם משפחת ר' פתחיה ליפסקר; משפחת ר' מלכה רבקה רבינוביץ, ירושלים.
- למשפחת ר' רפאל כץ, קנדה – להולדת הבת.
- למשפחת ר' אברהם פייגלשטוק, ראשון לציון – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' יוסף יצחק פייגלשטוק, ארגנטינה; משפחת
- ר' יעקב הלוי הורוביץ, ראשון לציון.
- למשפחת ר' חננאל קוט, בית שמש – להולדת הבת; ולזקניהם משפחת ר' אברהם קוט, ירושלים; משפחת ר' יצחק פייך, בני ברק.
- למשפחת קלמנטון, סינסנטי, אוהיו – להולדת הבת.
- למשפחת ר' אליהו שוסטרמאן, אטלנטה, ג'ורג'יה – להולדת התאומות.
- למשפחת ר' שמואל שטיינברגר, שיקאגו, אילינוי – להולדת הבת.
- למשפחת ר' שלום בער שפילמאן, קראון הייטס – להולדת הבת.
- הגיעו למצוות
- למשפחת ר' ערן אברהם אברג'ל, קרית גת – להגיע הבן התי מנחם מענדל למצוות.
- למשפחת ר' יגאל יצחק אצרף, כפר חב"ד – להגיע הבן התי זובער למצוות.
- למשפחת ר' מנחם מענדל מיכאל סופר, מגדל העמק – להגיע הבן התי יוסף יצחק יחזקאל יהושע סופר, ירושלים; מרת רחל לוי, כפר חב"ד; משפחת ר' חיים שלום הלוי סגל, שליח כ"ק אד"ש מה"מ עפולה; משפחת ר' מרדכי זלמן הלוי סגל, ירושלים.
- למשפחת ר' שלום זובער פלדמן, ירושלים – להגיע הבן התי מנחם מענדל למצוות; ולזקניהם משפחת ר' נפתלי הכהן רוט, שליח כ"ק אד"ש מה"מ, מנהל מרכז חינוכי חסידותי ירושלים.
- למשפחת ר' יוסף קדם, ביתר עילית – להגיע הבן התי אחיה למצוות.
- למשפחת ר' יוסף יצחק

70 בית משיח • י"ג כסלו ה'תשע"ב

קמינצקי, כפר חב"ד – להגיע הבן התי **אברהם** למצוות; ולזקניהם מרת דובא קמינצקי, קראון הייטס; משפחת ר' שלום דובער רסקין, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **יצחק ריבקין**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי **אלחנן** למצוות; ולזקניהם מרת אוריאלה ריבקין, כפר חב"ד.

באו בקשרי שידוכין

• למשפחת ר' **יעקב מאיר בלוי**, ירושלים – לבוא הבן התי **אפרים פישל** בקשרי שידוכין עבי"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **אברהם מרדכי קסטל**, רחובות; ולזקניהם משפחת הרב טוביה בלוי, רב שכונת נווה יעקב ומנהל על יסודי בית חנה ירושלים; משפחת ר' יהודה לייב זלמנוב, בני ברק; מרת גולדה קסטל, בולטימור; ר' ברוך גופין, משפיע בכפר חב"ד.

• למשפחת ר' **אברהם טאוב**, נתניה – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **רבקה חיה** למשפחת ר' **דב זולדן**, זכרון יעקב.

• למשפחת ר' **נחום מזרחי**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **ישעיהו דוד** בקשרי שידוכין עבי"ג **רעות** למשפחת ר' **שמעון בן שיטריה**, יבנה.

• למשפחת **מלכא** – לבוא הבן התי **שניאור זלמן ישראל** בקשרי שידוכין עבי"ג **מנוחה רחל** למשפחת **מויאל**, נחלת הר חב"ד.

• למשפחת **סודרי**, ירושלים – לבוא הבן התי **עקיבא אבנר** בקשרי שידוכין עבי"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **שמואל גרומך**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בית דגן.

הקימו בית בישראל - בית חב"ד

• למשפחת **אלגבסי**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **נהוראי** עבי"ג **מיכל** למשפחת ר' **עמנואל הוד**, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **רפאל בן הרוש**, ירושלים – לנישואי הבן התי **שמואל אייזיק** עבי"ג **יהודית** למשפחת **ויצמן**, קרית אתא.

• למשפחת ר' **גדעון גוחפי**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **משה סיימון**, נחלת הר חב"ד; ולזקניהם משפחת ר' עובדיה גוחפי; מרת תמר שמח.

• למשפחת ר' **ישראל גולדשטיין**, פאוווי, קליפורניה – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן ראובן** עבי"ג **אסתר** למשפחת ר' **יוסף יצחק הכהן פלדמן**, סידני, אוסטרליה; ולזקניהם משפחת ר' יוסף גולדשטיין; משפחת ד"ר משה ברוך וויינר; משפחת ר' פנחס הכהן פלדמן; יצחק אהרון מאן.

• למשפחת ר' **יצחק מאיר גורארי**, מונטריאל, קנדה – לנישואי הבן התי **משה** עבי"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **יוסף יצחק מטוסוב**, טולוז, צרפת; ולזקניהם משפחת ר' מרדכי דב אלטיין.

• למשפחת הרב **יוסף יצחק הבלין**, רב קהילת חב"ד רמת שלמה ירושלים – לנישואי הבן התי **אברהם ברוך** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **יהודה לייב שילדקרויט**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ומנכ"ל מוסדות חינוך חב"ד חיפה; ולזקניהם מרת רחל שטרן, ירושלים; מרת ראצא שילדקרויט, בורו פארק; משפחת ר' אברהם ליסון, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **אברהם חזן**,

רב שכונת האקדמאים ושליח כ"ק אדי"מ מה"מ ישערי עליה' לוד – לנישואי הבן התי **מרדכי** עבי"ג **חיה מושקא** למשפחת הרב **יוסף שמואל גערליצקי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב בית כנסת גאולת ישראל תל אביב.

• למשפחת הרב **דב טברדוביץ**, רב ומו"צ כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **חיים אליעזר** עבי"ג **מנוחה רחל** למשפחת ר' **מרדכי הלפרין**, מירון; ולזקניהם משפחת ר' יעקב טברדוביץ, ירושלים; מרת ציפורה הבר, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **ניסים הכהן כהן**, מזכרת בתיה – לנישואי הבן התי **דקל הכהן** עבי"ג **לבונה** למשפחת ר' **חיים ששון**, ביתר עילית.

• למשפחת ר' **יוסף לדיוב**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **מאיר** עבי"ג **מוריה** למשפחת ר' **יצחק בן שיטריה**, כפר חב"ד.

• למשפחת ר' **יעקב הלוי לוי**, ירושלים – לנישואי הבן התי **יוסף הלוי** עבי"ג **דינה** למשפחת ר' **נחמן הכהן כץ**, כפר סבא; ולזקניהם מרת חנה נפומנישצ'י.

• למשפחת ר' **מאיר מושיאשוילי**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **שמואל** עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **אהרן מושיאשוילי**, אשדוד.

• למשפחת ר' **צבי אריה מייזל**, ירושלים – לנישואי הבן התי **יונתן אפרים** עבי"ג **נעם** למשפחת ר' **דוד אשל**, מקסיקו.

• למשפחת ר' **שמחה בונים פיקרסקי**, ברוקלין, ניו-יורק – לנישואי הבן התי **שמעון שלום** עבי"ג **אסתר מלכה** למשפחת ר' **שמואל חיים בלומינג**, ברוקלין ניו-יורק.

• למשפחת ר' **שניאור זלמן פערלאו**, ברוקלין, ניו-יורק – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **צבי בנימין קרינסקי**, ברוקלין, ניו-יורק; ולזקניהם מרת איידלא פערלאו; מרת גוטא שפירא.

• למשפחת ר' **דוד פריץ**, נתניה – לנישואי הבן התי **שלום (שרלי)** עבי"ג **אסתר** למשפחת ר' **משה דינני**, נתיבות.

• למשפחת ר' **אברהם הכהן ראז**, יוהנסבורג, דרום אפריקה – לנישואי הבן התי **לוי יצחק הכהן** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **אלכסנדר ישראל פולטראק**, מונסי ניו-יורק.

• למשפחת ר' **חגי רוטשטיין**, ביתר עילית – לנישואי הבן התי **שמואל** עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **שמעון אברהמי**, קרית גת.

• למשפחת ר' **נפתלי שפרינגר**, נהריה – לנישואי הבן התי **לוי** עבי"ג **מושקא** למשפחת הרב **מרדכי מנשה לאופר**, אשדוד; ולזקניהם משפחת ר' יעקב שפרינגר, כפר חב"ד; משפחת הרב ישעיהו זולטה הרצל, רב העיר נצרת עילית; משפחת הרב טוביה בלוי, רב שכונת נווה יעקב ומנהל בית הספר העל-יסודי בית חנה ירושלים.

לעדכונים – שלחו מייל: chsidim@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הזועידה השנתית הארצית לחיילות צבאות השם בארה"ק:

ימים שישי ושבט "חנוכה" פרשת מקץ כ"ז - כ"ח כסליו
בקמפוס המפואר של 'אולפנת בהר"ן' בגדרה:

תפילות וסעודות בחיות מיוחדת | התוועדויות אל תוך הלילה
תוכנית עשירה ומגוונת | הפעלות חברתיות | לימוד חוייתי | צוות מדריכות חסידי

הבחירות למועצה הארצית של צבאות ה'!

זיכרי היטב: הגעת = בחרת = השפעת!

מסדר עוצמתי - מצדיעות למלך!

הכרטיס המעופף - כל אחת זוכה!

קמפוס ענק
ורחב ידיים
ובו חדרים מאובזרים
בכל טוב, משטחי דשא
וסביבה נאה

מחיר מסובסד ימים שישי-שבט: 220 ₪ (כולל נסיעות).
למשפחות במסלול צ"ה 210 ₪.

הרישום יסגר מוקדם! ויערך עד ליום ראשון ט"ו כסליו/ או בגמר המקומות.
(בשנה שעברה לילדות רבות לא נותר מקום, ועל כן מומלץ להזדרז!) • הרישום - מותנה בתשלום

לרישום והסעות: בית שמש, ביתר עילית - דיתי 054-5864137 • ירושלים, צ. שילת, גילה - אסתר יפה 054-8436090 • רחובות, לוד - רחלי 054-7459784
• ערד, באר שבע, צ. פלוגות, אשקלון - חייקי 054-2348592 • ק. מלאכי, ק. גת - חיה מושקא 054-7115328 • חדרה, נתניה, הרצליה, רמת אביב - תהילה
050-4164784 • כפר חב"ד, ראשון לציון, חולון - שטערגא שרה 054-6420770 • אלעד, צ. סגולה, פתח תקוה, בני ברק - רחל לאה 054-8463696 • נצרת
עילית, מגדל העמק, עפולה - רחל 054-9770923 • קריות, חיפה - מוריה 054-2259341 • צפת, צ. גולני - דבורה לאה 052-7707471

במתנה

צבאות השלם

העלון
לילדי אג"ש

ערש"ק פרשת וישלח
י"ג כסלו ה'תשע"ב

312

חיים עם הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השלם' ארה"ק

2 מהי הכותרת? תעלומה...

משיח יום יום

4 פגישה חפתייה

סיפור בהמשכים

9 מה דעתכם?

חיילים בהפקה

ליעקב אבינו הייתה בעיה קשה הרבה יותר. יעקב שלח שלוחים אל עשו אחיו, על מנת להודיע לו שהוא מוכן לגאלה. "ויהי לי שור וחמור" אמר יעקב, ומרמז לעשו אחיו שהוא מוכן כבר לבוא המשיח שיבוא רוכב על חמור, ומה קורה עם עשו, אחד השחקנים הראשיים במשחק? הוא עדין לא מוכן לגאלה. עשו הולך לקראת יעקב בלילות צבא של ארבע מאות איש מוכנים למלחמה. איפה הוא ואיפה הגאלה...

השאלה היא, איך יעקב היה כזה תמים? איך יעקב לא הבין שהעולם מסביבו עדין לא מוכן לגאלה? הענין הוא, שיעקב לא התחשב במה שמסביבו. יעקב התמקד בדבר אחד. מה הוא צריך לעשות. יעקב מבחינתו עשה את כל התלוי בו להביא את המשיח. זה שאחרים עוד לא מוכנים, זה כבר לא ענין שלו.

גם אנחנו עלולים לחשב: 'מהי התועלת בכך שנהיה מוכנים לגאלה? הרי ישנם עוד מיליונים שלא מוכנים'.

יעקב אבינו מלמד אותנו, לא להתחשב במה שמסביבו. כל אחד צריך להתמקד בתפקיד שלו, להתכונן ולהכין את המושפחה והחברים לקראת הגאלה. כל השארה אינו מהווה עבורנו סבה לדאגה. ומי יודע? אולי המעשה הטוב הקטן שלך יכריע את הכף ויביא את הגאלה.

מאחורי המסך השחר המתינו תשעת השחקנים הצעירים בצפייה דרוכה. העבדה הזאת גרמה ללחץ משתק בחזהו של אורי המאמן. הוא ממש התקשה לנשם.

למה יש פה רק תשעה? לא מדובר כאן בעוד אמוון או חזרה. האולם מלא עד אפס מקום. אלפי עינים נשואות אל הבמה הגדולה. המנוחה כבר הכריז בקולו הדרמטי על ההצגה שבעוד דקה אמורה להתחיל, אבל כפי שזה נראה כרגע מאחורי הקלעים, ההצגה לגמרי לא יכולה להתחיל. חיים, שאמור להציג באחד התפקידים המרכזיים, בלט בהעדרו. כל הנסיונות לאתר את הנעדר עלו בתוהו.

הפלאפון רטט בכיס מכנסיו של אורי. הוא שלף אותו במהירות הבזק וענה לשיחה. "כן?" מצטערה אורי, "אני עדין לא מוכן! הרגע סימתי לתקן את הפנצ'ר באופנים. תוך שעה אהיה באולם בעזרת השם."

המקשר המשיך לרטט בידיו של אורי, ספק מועם ספק מחסר אונים מחלט. הוא הרגיש שהוא עומד להתעלף. נדמה היה לו כאילו סלע במשקל טון נופל עליו. תוך שעה ההצגה צריכה להיות בסיומה. מה עושים עכשו, מה עושים? מה אתם הייתם עושים במצב כזה?

6 עמוד <<<

[ע"פ לקו"ש ח"א ע' 70-69]

יחי אדוננו מורנו ורבינו חלק המשיח לעולם ועד

מהי הכותרת? תעלומה...

לו, אבל קורה... הרהרתי.

שמולי אמר: "קוראים לי שמולי ואני נחשב לחברו הטוב של בער'לה. יחד פתרנו תעלומות רבות, אם כי לאחרונה, בתעלומת הארוע, ארגנתי לבדי מעמד קדוש לבנה לחילי צבאות השם. הסבה לכך נעוצה בתכנון שלי להפתיע את בער'לה ב'לחיים ומזונות' לרגל יום הולדתו, שחל בדיוק למחרת. הוא כמובן לא הבין מדוע אינני משתף אותו וכמעט שהסתכסכנו, אך כשהפונה טובה, לבסוף הכל מסתדר..."

ליד שמולי ישב שלוימי. הוא דוקא נותר לשבת ולאחר שהודדה בשמו, אמר: "בער'לה הזכיר לי את 'תעלומת המוזאון'. חפשתי את חברי במקלט ואבא של יוסי אמר לי שבנו בקש למסור שהם 'הלכו לחיות'. לא הבנתי מה פונתו של יוסי ולבסוף, כשהגעתי איכשהו למוזאון החלל, פגשתי אותם שם ויחד הגענו למסקנה שבדומה לאסטרונואוטים המתרגלים במתקנים מיחדים את חייהם בחלל, כך עלינו להתחיל להשקיע בלמוד גאולה ומשיח, כדי לחיות את המצב הגאולתי החדש שתכף יגיע."

הבא בתור היה שלומ'קה, הבישן של הכתה. הפעם, למרבה הפלא, הוא דבר בבטחון: "אני זוכר במיוחד את תעלומת ההזמנות, זו שיצרה את הקשר עם הדפוס שלכם", הוא התכונן לשלום הזקן והשתמש בלשון מכבדת. "המסר שהעבר בתעלומה זו היה כל כך מיחד וקולע, שקלטתי היטב שלא יתכן להתרגל למציאות של הגלות. מאז - התחלתי לדבר וללמוד יותר על הגאולה, וכך המצב הגלותי, הופך בעיני למצב לא תקין".

לאחר שכלנו סימנו להציג את עצמנו ונזכרנו יחד בחוויות 'משיח

המסר שהעביר לנו שלום הזקן בבקורו היה כל כך חד וברור, שכלנו קבלנו מחדש חשק ומרץ להיות חדורים בשליחות היחידה שנותרה, "קבלת פני הרבי משיח צדקנו". כיצד החלטנו לעשות זאת? חכו ותקראו. בל נקדים את המאחר...

"וכעת", הכריז שלום הזקן בדומטיות, "אני מבקש להכניס את הארגו המיוחד, בו מנחות המתנות האישיות שאעניק לכל אחד מהתלמידים." עיני כלנו הפנו לעבר הדלת, בעדה נכנס מיכה - אחד מהעובדים בדפוס - שבודאי נכור לכם מ'תעלומת ההזמנות'. מיכה אחז בידי ארגז קטן וסגור שנעטף בכד קטיפה כחל. התעלומה מה יעניק לנו שלום עדין לא נפתרה, וצפיית כלם לרגע ששלום יפתח את הארגז הרקיעה שחקים...

אך שלום הזקן, כפי הנראה, לא מהר במיחד. הוא החליק בידו על השליקס ואמר: "אני רוצה לחשוף בפניכם, שאני נמנה על הקוראים הקבועים של עתון 'בית משיח'. פעמים רבות אני לא מתאפק ואצבעותי מדפדפות לעמודים האחרונים, שם מופיע 'במחנה', העתון לחילי צבאות השם. מאז שהחלו להתפרסם תעלומות מבית הדפוס שלי ברחוב הנרקיסים, הפכתי לקורא קבוע של המדור 'משיח יום-יום'..."

"כעת אני מבין שקורותיכם תארו ורתקו את חילי צבאות השם בארץ הקדש במהלך השנתיים האחרונות. הייתי רוצה, אם כן, שכל אחד מכם יעמד ויציג את עצמו, כך אכיר אתכם לא רק מהספורים, ולתועלת הקוראים - נתחיל מהשלחן הימני לפי הסדר". היושב בשלחן הימני בשורה הראשונה הנו שמולי. הבטתי עליו כשהתחיל לדבר והבחנתי בסמק קל שהתפשט על לחייו. 'לא כל כך מתאים

שלום: "אתם יודעים מי כתב את המלים החרוטות על הזכוכית? אלו מלים שכתב הרבי מלך המשיח באחד ממכתביו. הרבי מעיד על עצמו שעוד לפני שנכנס ללמוד בתלמוד-תורה, היה עסוק במחשבתו ובדמיונו בגאולה העתידה." עלינו ללמוד מהנהגתו של הרבי, מה גם שזוהי הוראתו המפורשת בשיחות ה"דבר מלכות" של פרשיות "תזריע-מצרע" ו"בלק".

לאחר ששלום סים לעבר ולהעניק את השי לכל אחד מהתלמידים, בקשתי את רשות הדבור, נעמדתי ואמרתי בחינה: "כמדומני שעדין לא הצגתי את עצמי... קוראים לי בערלה ומדי שבועים אני מתעד את חויותי עבור חברי לכתה ועבור כל קהל הקוראים, מעל גבי העתון במדור 'משיח יום-יום'".

"בזכרוני חרוטה במיוחד 'תעלומת הזמן' בה חלמתי על טיול בעיר שושן, בתקופה בה התרחש נס פורים. כשנכנסתי לביתו של ילד 'שושני', התפלאתי מאוד להבחין שהכל נראה רגיל לגמרי, והילה, מרדכי שמו, עזר לי להבין שדוקא הזמן שלי, בו כלנו חיים כעת, הוא המיוחד מכלם..."

"אני רוצה להכריז על החלטה טובה, בתקווה שאתם, חברי לכתה - וגם אתם, קהל הקוראים - תעזרו לי, באמצעות שליחת תגובות למדור. על מנת שנפנים יותר את הזמן המיוחד בו אנו חיים - על סף הגאולה ממש - החלטתי לכתב מדור חדש. במדור החדש והמרתק, שיחליף את 'משיח יום-יום', נטיל יחד בשבילי הגאולה העתידה, נחוו חוויות מרתקות מהחיים המפלאים שיהיו אז, ואם נצטרך גם נפתר תעלומות... אז להתראות במדור החדש, והעקו, שנתראו בגאולה האמתית והשלמה בקרוב ממש!"

יום-יום' שהתרחשו עם כלנו, הכריז שלום: 'וכעת נגש לחלקת השי המיוחד!' כלנו מקדנו את מבטינו בארגז המרשים שנפתח בידי האמונות של שלום. הוא הוציא את השי הראשון והניף אותו כלפי מעלה, כדי שכלנו נוכל לראותו.

ידו של שלום אחזה בסטנד זכוכית מרהיב, עליו היו חרוטות המלים הבאות: "מיום הלכי ל'חדר', ועוד קדם לזה, התחיל להתרקם בדמיוני ציור גאולה העתידה - גאלת עם ישראל מגלותו האחרון... וכחלק מעתיד מזהיר זה וכחלק מגאולה זו יהיה נשיא זה מלך... שאין על גביו אלא ה'אלקיו'... את המלים המיוחדות הללו עטרו ציורים צבעוניים מרהיבים, בהם תארו ביד אמן תמונות של עולם גאולתי, שתכף יהפכו עבורנו למציאות יומיומית.

"ואו, זה מדהים! השמיע מושיי השוכב שריקת התפעלות וכלנו מהרנו להצטרף אליו. לאחר שנרגענו מעט, הסה אותנו

תקציר:

אבי מתכונן לפגישה עם ד"ר לוי שדברים מוזרים קורים סביב המרפאה שלו.

פגישה מפתיעה

מאת: יעל שניאורסאהן

סינן הזר מבין שיניו. "אבל בכל אופן תפנה ימינה, זוהי הבית השלישי מצד ימין. בהצלחה!" את המילה האחרונה הוא הדגיש בלעג.

אבי הודה לו והמשיך בדרכו. 'זו הפעם הראשונה שאני נתקל במישהו שמדבר נגד המרפאה הזו'. הרהר 'עד עתה נתקלתי רק בשבחים'. הוא החליט לא להתייחס לכך כרגע, סביר להניח שלאדם הזה יש משהו אישי נגד מנהל המרפאה.

ממקום עמדו בכיכר חרק ג'וני שיניים. 'אתה עדיין ממשיך להיות פופולארי מאד, ד"ר לוי' הרהר לעצמו. 'אבל אני נחוש בדעתי להוריד את רמת הפופולאריות שלך, בכל מחיר!'

בוקר

חדר המתנה מהודר קידם את פניו של אבי. כורסאות בהירות, עציצים בכל פינה. ריח קלוש של נענע וקינמון עמד באוויר. מאחורי שולחן עץ רחב חייכה אליו המזכירה: "ערב טוב, ד"ר לוי יתפנה אליך בעוד דקות ספורות, הוא באמצע טיפול עכשיו."

אבי הנהן בראשו ופנה לשבת באחת מהכורסאות. הוא חש מתוח ונרגש, הדבר היחיד אותו יכול היה לעשות באותו רגע היה להביט בתמונת הרבי שעטרה את מחזיק המפתחות שלו, ולבקש בליבו ברכה.

אבי לא הבחין כמה זמן עבר עד שהמטופל הקודם יצא מן החדר. קולה של המזכירה הקורא לו להיכנס עורר אותו משרעפו. 'שעת האפס הגיעה'. אמר לעצמו.

הוא נכנס אל חדר הטיפולים. החדר היה מרווח ומאורז, מיטת טיפולים ניצבה בצידו האחד, ולצידה ארון עץ בהיר שהכיל, כפי הנראה, את מכשירי ותכשירי הטיפולים. מן הצד השני, מאחורי שולחן עץ בהיר, ישב ד"ר לוי. אבי סקר אותו במבט מהיר, הלה נראה אדם צעיר למדי, בשנות השלושים המוקדמות של חייו. שערו החום היה מסורק בקפידה, ועיניו הביטו באבי במבט בוחן. אבי הרגיש שהאדם הזה מוכר לו מאיזשהו מקום, אך לא

המכונית התפתלה בין כבישי הכרמל, אבי התבונן בשימת לב בשלטים שבצידי הדרך. הוא השתדל להתרכז בנהיגה, למרות שבמוחו שינן לעצמו שוב ושוב את מילות הפתיחה שהכין לפגישה העתידית, ואת טעוני השכנוע שהוא עתיד לומר.

"בית ארזים 5" הכריז השלט הקרוב אליו, מפנה ימינה. אבי השתלב בזהירות בנתיב הימני, עוד דקות נסיעה אחדות הוא מתקרב אל מחוז חפצו.

זמן לא רב לאחר מכן, כבר עמדה מכוניתו בכניסה לשוב. אבי חש כי פעימות לבו הולכות וגוברות, הוא נשא תפילה קצרה לקב"ה שיעזור לו לסייע לירון. והאט, מנסה לנסוע על פי ההוראות שניתנו לו.

ברגע מסוים לא היה בטוח אם הוא אמור לפנות ימינה או שמאלה. הכיכרות בשוב היו נראות אחידות במראן, המזכירה אמרה לו לפנות בכיכר השלישית ימינה! אבי לא היה בטוח אם כבר הגיע לכיכר השלישית.

הוא הבחין בהולך רגל שפסע על המדרכה הסמוכה. אבי פתח את חלון הרכב והתקרב בנסיעה איטית לכיוונו. "ערב טוב, אדוני!" ברך אותו. "איך אני מגיע למרפאת דרך חדשה?"

"גם אתה לשם?" שאל הולך הרגל בתימהון מלווה בכעס שאבי לא הצליח לעמוד על טיבו. "חשבתי שחרדים לא הולכים למרפאות, הם מחכים לרפואה מבורא עולם."

"כולנו מחכים לרפואה מבורא עולם." השיב אבי בנחת. "אבל גם עושים מה שצריך ומתייעצים ברופאים."

"טוב, אני לא בטוח שללכת למרפאה הזו זה בדיוק מה שצריך לעשות"

"אתה זוכר את הלילה בו נפל טיל על הבניין שלנו?" העלה אורן זיכרון ישן.

"ואת מחברות המלחמה, זוכר?" נסחף אבי בנוסטלגיה.

"בטח, עד היום היא שמורה אצלי באיזה 'חור'. גיחך אורן.

"זוכר איך באת אלי באותו ערב במלון לספר לי שאתם עוברים לירושלים?" הזכיר אבי. "מאז בעצם נפרדנו. למרות שתקופה מסוימת אחר כך כן שמרנו על קשר".

"כן, ובאמת אז היה לי חבל שזה נפסק, אבל לא שכחתי אותך אף פעם.

חברים טובים תמיד נשארים עמוק בלב". אמר אורן.

שעה ארוכה הפליגו השניים בזיכרונות העבר, עד שלבסוף ננער אורן "טוב, בוא נשמור את המשך השיחה הזו לפעם אחרת, תכל'ס, באת אלי בשביל משהו, נתמקד בו עכשיו".

אבי הרגיש עתה הרבה יותר בטוח לבקש מה שרצה. אחרי הכל, כעת לא מדובר באיזשהו 'ד"ר לוי' עלום, אלא באורן, חברו משכבר הימים. המעריץ של מסיבות השבת דאז, שזוכר את טעמן המתוק והטוב עד היום.

הוא שטח בפני אורן את ספורה העגום של משפחת רובין, סיפר על אסף, הילד שגדל אצלו ומחכה לאבא שיבריא. הבהיר את המצב הרפואי והכלכלי של המשפחה. אורן היה קשוב מאד.

"אני מאד רוצה לעזור לך, אבל אין באפשרותי לגייס סכומי עתק כאלו, מה תוכל לעשות למען האדם הזה?" סיים אבי.

אורן קימט את מצחו במחשבה. "אני יכול לחשוב על הנחה משמעותית... אתה יודע מה? תן לי את הפרטים של האדם הזה, ונבדוק יותר מה אפשר לעשות, כמה טיפולים יצטרכו ואז נראה, איך אמרת שקוראים לך?"

"ירון רובין". השיב אבי.

"מרמת גן?". שאל אורן.

"כן" השיב אבי, מתפלא. אלא שכאן ציפתה לו ההפתעה השנייה להיום. אורן לוי הזדקף בכיסאו, מבט קשה בעיניו. "לא בא בחשבון" אמר בהחלטיות.

המשך באליון הבא אי"ה

גליון מס' 813 • בית משיח 77

הצליח להעלות במוחו שום אפשרות סבירה לכך שהוא פגש בו בעבר היכן שהוא.

"ערב טוב" פתח ד"ר לוי, קולו עורר לאבי אי אילו תאים רדומים במוחו. היכן שמע את הקול הזה?

"ערב טוב, שמי אבי גולד". החל את דבריו.

"אבי גולד?" תדהמתו של הרופא נכרה על פניו. אבי לא הבין מדוע הוא כל כך המום, אך הרופא לא הותיר לו זמן רב למחשבות. "עכשיו אני מבין למה היית נראה לי כל כך מוכר ברגע שנכנסת! איך מכיר אותי?"

"האמת היא שגם אתה נראה לי מוכר מאיזשהו מקום". הודה אבי בחיוך מסוקרן. "אך אני לגמרי לא מצליח להיזכר מתי והיכן פגשתי בך אי פעם."

"פגשת בי יותר מאשר פעם אחת". אמר הרופא בחיוך מסתורי משהו, "האם אתה רוצה שאומר לך? או שאתן לך איזשהו רמז שיגרום לך להיזכר לבד?"

"תן לי לנסות להיזכר" ביקש אבי.

"אתה צריך בשביל זה ללכת עשרים שנה אחורה". האדם שמולו היה נראה משועשע משהו, ובהבזק של שנייה קלט אבי מהיכן הוא כה מוכר לו. "א-ו-רן ל-ו-י?!" שאל קבע בהתרגשות.

"כן כן, זה אני ולא אחר" חייך ד"ר לוי למולו. "מיד כשנכנסת ראיתי שאתה מוכר לי, אבל לי זה לקח הרבה פחות זמן כדי לזהות אותך. אתה פשוט נראה בדיוק כפי שאביך היה נראה אז, לפני עשרים שנה!"

"ואתה, גם מזכיר מאד את אביך" השיב אבי. "אבל לקח לי יותר זמן לקלוט מה מוכר לי במראה ובקול הזה."

"איזה צירוף מקרים מדהים!" אמר אורן בהתפעלות "שנים לא נפגשנו! לא העליתי על דעתי שתגיע יום אחד למרפאה שלי!"

"השגחה פרטית, קוראים לזה". תיקן אותו אבי בעדינות.

"כן, אתה צודק". חייך אורן. "אני נזכר בסיפור אחד שספרת לנו פעם, באחת המסיבות שבת' שלך. על הבעל שם טוב, שאמר שהשגחה פרטית זה בכל דבר ועניין, גם העלה שנופל מן העץ. זוכר?"

"אני לא ממש זוכר אילו סיפורים ספרתי לפני עשרים שנה". ענה אבי בחיוך "אבל יש סיפור כזה ואם אתה זוכר... אז כנראה שבאמת ספרתי אותו".

"כן, אני זוכר הרבה מן הסיפורים שלך, והם עולים לי לפעמים לראש בכל מיני מצבים בחיים". אמר אורן. "הם הקשר שלי בעצם לכל מה ששייך לך. אתה יודע, אני לא שומר מצוות, אבל אם יוצא לי לעבור באיזה מקום שיש דוכן של חב"ד ומציעים לי תפילין, אני תמיד מניח."

"יפה, יפה". עודד אותו אבי. "אתה יודע, תמיד אפשר להוסיף ולעשות עוד מצוות, להרבות עוד באוה וואו, זה פשוט לא יאומן, עשרים שנה עברו!"

עלילות

נשלומוישי

ומהרים

לשלומוישי היחידות של העולם הפשוט

!הפסאס:

הפשוט של החיים

:/c

מה רע בהזמנה סטנדרטית, רגילה וברורה?
ובכן, בדרך לחתונה היה לאבא די זמן
להסביר לנו על נסח ההזמנה לחתונה המקבל
בחב"ה, וגם לספר לנו עוד כמה דברים מעניינים
על הדרך.

מוישי רשם (כמעט) הכל בפנקס שלו, והנה
הם פחות או יותר.

מוישי:

חדש כסלו, כמו ששקלנו
יודעים, הוא החדש העמוס
ביותר בתאריכים חסידיים
בשנה. נסו לספר כמה ימים מיחדים יש בו,
ותגלו שקל יותר לספר את הימים בהם א-י-ן
התועדות מאשר כאלו שיש בהם...

ראש חדש כסלו, ב' כסלו, ג' כסלו, תסתכלו
רגע באחד מהספרים המרכזים את ימי חב"ד -
כמעט כל ימי החדש מזכרים שם! לא לחנם
קוראים לחדש כסלו "החדש החסידי".

ביותר מדי חתונות משפחתיות. בדרך כלל
נסיעה כזו כרוכה בהפסד יום הלמונים
למחרת, מה שלא ממלץ בכלל. אבל לכל
כלל יש יוצא מן הכלל, והחתונה של
ישראל יוצאת מכלל אפשרי.

שלוימי:

גיר הקרטון הבהיר הצמד
אחר כבוד בחמשה מגנטים על
דלת המקרה.

צריך לזכר שלא כל מסמך - חשוב ככל
שיהיה - זוכה לכבוד גדול שכזה, להתנוסס
על דלת המקרה שלנו, בטח לא כשהוא מהדק
במחצית מאסף המגנטים המכבד. אבל הניר
המדבר איננו ניר רגיל. בכלל לא.

ובכן, לא נמתח אתכם יותר מדי, מדבר
בהזמנה לחתונה של ישראל, הלא הוא בן דודנו
האהוב עד למאוד. לא בכל יום אני ומוישי
נוסעים לחתונה, בטח ובטח לא לחתונה של בן
דוד. אתם יכולים להבין שההתרגשות מרקיעה
שחקים, ושל הזמנה המהדרת נוסף עוד מגנט
אחד, כדי שחס ושלום לא תצנח על הרצפה,
ה' ישמרנו מכל פגע.

האמת היא, שבחיי הקצרים לא השתתפתי

השתנה, אפילו השעה נותרה באותו לשון "השעה הקמישית". ומכאן ואילך, לא משנים החסידים מנסח זה, ומדפיסים שהחתנה תערוך בשעה זו.

כדי שבכל זאת יוכלו האורחים לדעת מתי מתחילה החפה, נהוג להוסיף בצד ההזמנה, מספר פרטים, ובניהם השעה המזדקת.

מנהג מיוחד מאוד שהתחדש בחתנה זו - חתנתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ונשאר עד היום כמעט בכל חתנה חבדי"ת, הוא המנהג לחלק 'תשורה': חוברת ובה מכתבים, ספורים או שיחות של הרבי.

ה ת ש ו ר ה

הראשונה חלקה בהפתעה במהלך חתנתו של הרבי, ובה פרסם

בעוה"ב

אודה לך על כל הטוב אשר נסמני, ובחסדו הגדול
וזכני בנשואי בתי הבנה המפוזרת ב דרו' מושקא תחיל עם
בית התקן י"ב הרב ב' מנחם מענדל בן הריהם הריהם
המנוחם מוה"ר לוי יצחק שניאורסאהן.

התופה תרו' בעוה"ב למו"ט ביום השלישי ארבעה
עשר ימים תחדש כסלו תבא עלינו ועל כל ישראל יהיו לטובה
והברכה בהחצר של חוסיבה. תומכ"ת מימים ר' לויבאוויטש
צ"ו, אשר בעיית ווארשא י"א בשעה החמישית. בשעה טובה
ויצלתה.

בשבתה וטוב רבב אקרא ליהודי וטוביו אשר גם
סרתוק ויאלו לא לשמות אתנו יהודי ביום שבתה וטובנו ודברך
את הווג יהודי ואיתנו בויגנו בברכת ביום ותיים סארטרים בנסמות
והואניות.

האל הטוב. הוא יתברך יברך את כבודו ואנשי ביתו
היו בדרך כלל אחי יהודי בברכות מאיופות מנפש ועד בטה.

מוקדם וטובים

י"ק יצחק שניאורסאהן.

אריקס ליפלינגיאס : Warschau, Rabbi Schneersohn

רגע בחתנה. אבל מה שאותנו מעניין עכשיו, זו ההזמנה, נכון?!

רב ההזמנות לקראת החתנה, נשלחו מאת הרבי הרי"צ, שכן הוריו של הרבי מלך המשיח שליט"א, נשארו הרחק מאחור, ברוסקיה, ולא זכו להגיע לחתנת בנם, בורשה שבפולין.

הרבי הרי"צ, שלח מספר סוגים של הזמנות, בנסחאות שונות, שיעדו לאנשים שונים. חלקן נועדו לחסידים חב"ד, חלקן לאדמורי"ם, וחלקן לאנשים רגילים וכן הלאה. סך הכל מגיע מספר סוגי ההזמנות ליותר מ-13! אבל נסח אחד, העקרי שבהם, נשאר עד היום כנסח בו משתמשים חסידי חב"ד בכל העולם.

הרבי שליט"א ספר, שכשהוא שאל את הרבי הרי"צ מהיכן מגיע נסח זה, השיב לו הרבי, שזהו אותו הנסח שהיה בהזמנה לחתנה שלו עצמו. לכן, כיון שהנסח לא

אבל בכל זאת, יש ימים שמיוחדים עוד יותר, ואותם יש לציין באופן מיוחד. אחד מהם הוא י"ד בכסלו. כן, נכון מאוד, היום בו התחתן הרבי מלך המשיח שליט"א עם הרבנית, בשנת תרפ"ט.

הרבי מלך המשיח שליט"א התבטא פעם על יום י"ד בכסלו ש"זהו היום שקשר אותי עמכם ואתכם אתי, ויחד נתיגע ונביא את הגאולה השלמה". מיום זה - בו הפך הרבי לחתנו של הרבי הרי"צ, החל הרבי לפעל באופן רשמי תחת נשיאותו של הרבי הרי"צ בפעילות של הפצת התורה והחסידות. כעבר יותר מעשרים שנים הפך לרבי שלנו, הרבי מלך המשיח.

החתנה הגדולה, שהפכה אותנו לחסידיו של הרבי מלך המשיח, נערכה בעיר ורשה שבפולין, במעמד אלפי-אלפים של חסידים, והשתתפו בה רבים מגדולי ישראל של אותם הימים. ביניהם רבים מאדמורי" פולין ששהו בקרבת מקום באותו הזמן.

על החתנה אפשר לכתב בלי סוף, ישנם יומנים מאוד מעניינים של חסידים שתעדו כל

ענה להם הרבי הרי"צ, "חתן שקנה אין להשיג באף מקום בעולם..."

מרוסקה בדרכו לריגה, בשנת תרפ"ח, הוא הגיש לממשלה הרוסית רשימה מפורטת של בני משפחתו המצטרפים אליו, כשליד כל שם רשם הרבי הרי"צ את הקרבה המשפחתית שלו. ברשימה זו רשם גם את שם חתנו המיעד - כ"ק אדמו"ר שליט"א - וליד השם הוסיף את המלה "חתן".

בעת שבדקו את הרשימה והבחינו במלה "חתן" שאלו את חותנו המיעד, הרבי הרי"צ: מדוע אתה מקרן שגם הוא יהיה ברשימה זו, הרי בתוך תוכך להתחתן עם חתן אחר מחוץ לרוסקה?

הרבי הרי"צ כתב יד של אדמו"ר הזקן שלא פרסם עד אז. יחד עם צלום המכתב, נוסף גליון בכתב ידו של הרבי הרי"צ, בו הוא מתאר את הספור מאחורי כתב היד הזה. הרבי הרי"צ אף שלח את התשובה הזו לחסידים שלא הצליחו להגיע לחתונה.

היום, בזכות המנהג המדובר שהתפשט אצל חסידי חב"ד, אנו זוכים מפעם לפעם בגלויים של כתבי יד חדשים, ספורים בלתי ידועים ועוד 'אוצרות' רבים שנוחשפים אט-אט.

שלוימי:

כאשר יצא הרבי הרי"צ

תעודת זהות

שם: זיון אקסלרז
מקום מגורים: פתח תקווה

מנשייתי

מאת: ד. גל

משוחחים עם במחנה

שלום רב

קודם כל - למווד. שכל חילת תלמוד שיחות של הרב. במסך לך, שכל חילת תקיים את בקשתו הנפשית של הרבי ותמנה לעצמו משפיעה ותנייע אתה. צריך גם לחשוב בעצמו - איך אפשר לקרב את ההתגלות של הרבי, ולכל חילת יש בוודאי תשובות טובות לשאלה הזו.

• זינו, את מדמינת לפעמים את ההתגלות של הרבי שליט"א?

הרבה, אני מוכנה לזה מאוד!

• למה בעיקר?

לסעודת שור הבר. לחדונו עלה והיא נשמעת לי כמוש מעניינת.

שנחה עוד היום!

המשיח, ומסרתו להביא את הגאולה ע"י קיום מצוות בכלל, והוראתו של הרבי בפרט. שבת כזו מאחדת את כל הצבא, מזכירה לנו את המטרה ונותנת לחילת כח לכל השנה. בשבת או חזרות ולמחזות מה הרבי רצה מאיתנו ומה התפקיד שלנו כחילת. אני כבר ממש מצפה לשבת שתהיה בחוכה הקרוב בע"ה.

• מה את עושה כדי להביא את ההתגלות?

יש לי חברות שהמשפחות שלהן פחות מקפידות על קיום תוכ"צ ומנהגי חב"ד. הן שואלות אותי שאלות רבות וכחילת של הרבי אני יודעת שהתפקיד שלי לענות להן כשאני יודעת - ולברר בעבוק את התשובה כשאני יודעת אותה בעצמי. אפילו בתוך הבית יש שלחות - לספר לאחיות שלי דברים שאני לומדת, להסביר להן, וללמוד גם אותן לחיות חילת.

• אילו מעשים את מציעה לחילת צבאות השם לעשות כדי לקרב את הגאולה?

כל חייו הם התלבטות קשה, ממש מלחמה. הנפש האלקית רוצה שיעור דבר מלכות, תפילה בכונה וקיום מצוות. אך הנפש הבהמית רוצה הרבה דברים קורצים אחרים. ואז, רגע לפני ההכרעה, עלים לנגד עיני מראות מרגשים משבת צבאות ה' ונותנים לי את הכח לשאול את עצמי: מה הרבי רוצה ממני עכשיו?

• באילו רגעים את נזכרת במיוחד?

התפילות בשבת - הן אחת מהחוויות העוצמתיות. הפלגות של החילת הצעירות התאחזו לתפילה וכך גם נעשה בפלגות של החילת הבוגרות. במסך לך התרגשתי מאוד בסעודת שבת כשכולן שרו ניגונים. וגם בסדר ניגונים: כשסיפרו סיפור על כל אדמו"ר וניגנו ניגון שהוא חיבר או אהב במיוחד.

• מה, לדעתך, המטרה בשבת צבאות ה'?

צבאות ה' הוא צבא שהוקם על ידי הרבי שליט"א מלך

חיילים בהפסקה

בדיוח קרש

איור: רחליהודית

ניתן לשלוח רעיונות לבידיוח קרש - מנועלים מביניהם יפורסמו בעד"ה

מה דעתכם?

שמי **מוישי** (שם בדוי) ואני מתגורר במרכז הארץ.

רציתי להתייעץ אתכם על בעיה קטנה:

מידי פעם קורה שמתעוררת מריבה קטנה בין חברים בכיתה, ובכל פעם אני נגרר למריבה ולא מצליח להתגבר על עצמי, ולאחר-מכן אני מתחרט. למדנו בכיתה שתשובה זה 'חרטה על העבר וקבלה על לעתיד', ואני מבקש שתציעו לי כיצד להימנע מכך בפעם הבאה.

מה אתם מציעים לי לעשות?

קוראים יקרים, יש לכם עצה בשביל מוישי?

דעתנו היא:

בפעם האחרונה ביקש **מענדל** את עצתכם:

כל בוקר לפני התפילה הם שרים יחד בכיתה "שיבנה בית המקדש... ותן חלקנו בתורתך", המורה לא נהנה כשדופקים על השולחן בחוזקה, אבל הוא רגיל לדפוק על השולחן, והוא מבקש שתציעו לו כיצד להימנע מכך.

לפניכם רעיונות נבחרים מתוך מגוון הרעיונות שהגיעו אל שלחן המערכת:

דוד מאיר מחיפה מציע למענדל למחוא כפיים בזמן שירת "שיבנה בית המקדש" במקום לדפוק על השולחן.

רחל צ. מכפר חב"ד מציעה למענדל לבקש מהחבר שיושב לידו בכיתה להזכיר לו כשהוא מתחיל לדפוק על השולחן, וכך אט אט הוא יפסיק מעצמו.

גם מאיר לוי מקרית גת מציע למענדל לבקש מהמורה שיעשה לו סימן כשהוא מתחיל לדפוק על השולחן, וכך הוא יפסיק מיד.

שולמית כהן מקראון הייטס חושבת שאם מענדל פשוט יפסיק בפועל לדפוק על השולחן בזמן השירה, במשך הזמן הוא יתרגל לזה.

מצא את ההבדלים

השבוע אנו עוסקים בחתונת הרבי והרבנית. לפניכם ציור מחתונה בעיירה היהודית.
מצאו לפחות 7 הבדלים בין ציור א' לב'.

פתרון השעשועון מזכה אתכם ב 2 נקודות במסלול הדרגות של תנועת הנוער 'צבאות השם בארה"ק'

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110. פקס: 072-2765578 אימייל: bemachane@gmail.com,

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 08 - 9493770, בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלה.